

KÄRLEK
LYCKA
+SVEK

TÅRAR

SiS unga berättar 2017

**KÄRLEK
LYCKA
+SVEK**

TÅRAR

SiS unga berättar 2017

ISBN tryckt utgåva: 978-91-87053-42-9
© Statens institutionsstyrelse 2017
Grafisk form och tryck: Ineko 2017

Förord

Under mer än ett decennium har SiS gett ut en pocketbok med texter skrivna av ungdomar från våra ungdomshem. Pocketboken är en av de mest efterfrågade informationsmaterial myndigheten har. På mässor och utställningar är det den som tar slut först.

För ungdomarna som medverkar med sina berättelser är boken något påtagligt och konkret. De skriver för sina familjer, vänner och andra ungdomar som placerats hos SiS. Mest skriver de för sig själva, delar med sig av sina tankar, gör sin röst hörd och känner stoltheten över att blir läst.

Trots att teknik och utveckling går framåt och elevernas berättelser finns återgivna som e-bok fortsätter vi ge ut en tryckt upplaga. En fysisk bok är något konkret som man kan bläddra i och visa sin publicerade text i. Det är inte ovanligt att vi får beställningar från socionomutbildningar och blivande kollegor som vill få en inblick i och förstå hur SiS ungdomar upplever att vara tonåring idag.

Läs den du också.

Kent Ehliasson
Generaldirektör
Statens institutionsstyrelse

Innehåll

En tjej från göteborg	11
MITT LIVS HISTORIA - Kärlek, Lycka, Svek, Tårar	14
Hej jag heter M-J	17
Novellrap	18
Mitt liv på Fagared Fyren	19
Hej Mitt liv på sis Fagared Göteborg	22
Ljuset vi inte ser	24
Locked Up	25
Livet blåser bort	27
Mitt liv	33
In the name of mofwah	35
Om min mamma visste	37
Shooo Grabbarna 1.4 life	38
Livet börjar som alla andras liv	39
GBG Frölunda 421	40
Abos berättelse	41
Vill hem	43
Från helvete till Paradiset	45
life's what you make it	48
Man tror att man har nån där	50
En lång väg hem	51
Mitt eskalerande missbruk	52
Hey jag heter B jag är 17 år!	53
När jag fick vad ja ville	54
Jag är en tjej snart 17 år	56
Sagan om livet	57
Droger och nu drogfri!	59
SiS Eknäs	60
Hej! jag är 18 åring	61
Livet på Folåsa sis!	62

Allt började när jag var 15 år.....	63
Överlevnaden är svår?	64
Krigar för friheten.....	65
BROORVI E FUCKED UPPPP.....	67
Mikas senaste liv och TPT story... .bluuurp!?!?!?	69
CATALEYA	72
Mitt liv inom SIS	76
Recept till ett lyckligt liv.....	77
BIG LOVE.....	79
Slutet på sommaren.....	81
Sis berättelse ☺.....	83
Framtiden springer före Ödet	85
Detta är för er andra som sätts på SiS.....	87
Min tid på SiS	90
Året var 2016	92
Det blev inte som man förväntade sig	94
Samhälls Misstag.....	98
Allt jag ser är mörker.....	105
Mitt liv på Slussen + lite att tänka på till min kille <3	106
Hej jag heter MJ.....	109
Hur kom du in	110
Text om mit liv i Afghanistan.....	112
Svett, blod och tårar	114
Livets sanning.....	115
Hur jag hamnade på sis.....	118
En Grabb Från Stockholm.....	120
Från möllan till helvetet bossa lita inte på nån här län.....	121
Nereby Livet	122
Till min familj.....	123
Spenderat fyra år här och min ungdom är förlorad.....	125
BARA ATT BRÖSTA.....	129
MAMMA MIN ÄNGEL.....	130
Frustration & motivation	133

Från plugghäst till alkis.....	134
Från Partillebarn t SIS-barn.....	135
Mitt liv i en text.....	137
Laaakkk shuuuu.....	139
Har haft en svår uppväxt.....	140
MITT LIV.....	144
De knas kompiis.....	145
Vem är jag?.....	147
Orten gäri från Oskarshamn.....	148
SNART FRI.....	150
Ihoptryckt.....	151
1.Jag har feett snabbt namn.....	154
Fångad i min egen kropp.....	158
Mamma, jag klarade det!.....	161
Peace n love.....	163
Medicin är bäst.....	164
Fuck Björkbacken.....	166
Allt började år 2016 i januari i mitt hemområde.....	167
KIRUNA/STHLM.....	170
HÅLL UT!.....	172
Inlåst i buren som apor utav staten.....	173
Kämpa på.....	174
Min Resa.....	175
När dörrarna stängs.....	178
Potatisen, tomaten och citronen.....	179
Shu allihopa.....	180
Min berättelse.....	183
Sisbok.....	185
Stjærtus & Venus.....	186
Tjejen från Örebro!.....	190
UTANFÖRSKAP.....	192
Min familj.....	195
Att utvecklas som människa.....	198

Bergsmansgården.....	200
Det här livet är överdrivet.....	201
Mitt namn är W.....	203
Tiden på Bergsmansgården.....	204
En tjej från Gbg.....	205
Detta är anledningen till att jag hamnade på helt fel vägar!.....	206
En blivande lycka.....	209
Allt blev knas sen jag föddes.....	210
Dan efter min födelseda.....	213
Detta e då mitt kishe liv.....	214
Från Malmö till Hässleholm.....	217
Hässleholm utredning.....	221
Jag är inte sjuk bara trött på folks beteende.....	222
Knas.....	223
Sis berättelse.....	224
Mitt liv typ.....	225
SIS LIFE 2016.....	227
HAR DU NÅGONSIN KÄNT ATT DUVILL ÄNDRA PÅ SAKER DU MÅSTE BÖRJA MED DITT EGET BETEENDE.....	229
Från kevo möllan.....	231
Min berättelse På Sis GBG Nereby.....	232
TJÄNA GRABBAR!.....	233
Hur jag hamnade här.....	235
Sis nereby hällen.....	238
TJA, VAD TÄNKTE DU?.....	239
Malmö.....	240
Tjena mitt namn är L.....	241
Från helvetet till paradiset.....	243
Jag ser folk med äkliga leenden som har skumma beteenden.....	247
I soc händer.....	249
Sho.....	251
Jag vill komma med i den här FKN boken.....	253
Varit här i 3 veckor nu.....	254

Lövsta skolhem.....	255
jag kan ändra mig de tar bara lite tid.....	256
Att började med att jag träffade en helt ny kompis.....	258
En keff resa.....	260
FRÅN STHLM TILL SMÅLAND.....	261
Från toppen till botten real quick.....	263
FRÅN UNGDOM TILL MISSÄRBARN.....	265
F.T.P.....	268
Vi hindrar oss själva.....	269
I'm still alive.....	270
Av en tjej.....	272
GE ALDRIG UPP!.....	274
♥YOU CAN'T DRAG ME DOWN♥.....	275
J. A duvet.....	276
Tiden bara rinner iväg, 3 år utan frihet.....	280
Ibland vill jag bara här ifrån.....	282
Jag hatar dig, men lämna mig inte.....	285
Fjärde gången som jag sitter på SiS.....	287
Jag är en 17-årig tjej som hamnat på SIS.....	289
Knogar av stål.....	290
Litar inte på någon.....	292
En krigsledande amiral.....	293
MIN STORY.....	294
My name is S.K.....	296
Idag är tisdag.....	298
TIDEN GÅR FORT NÄR MAN HAR KUL.....	299
Statens institutionsstyrelse.....	302

En tjej från göteborg

Hej jag är en tjej från göteborg på 12 år. Jag heter lisa och älskar att vara i stan med mina kompisar, festa, röka på och att bara vara jag.

3 saker jag hatar mest av allt i hela världen är skolan, sos och att vara hemma. Ientligen bor jag i en förort till GBG men numera bor jag i göteborg hos en tjej kompis. Jag är nästan alldrig hemma hos mina föreldrar för alltid när dom ser att jag är hemma så bråkar vi.

Jag är hemma i smyg ibland. Jag smiter in jenom fönstret sent på kvällen när mina föreldrar sover och går ut tidigt på morgonen innan dom vaknar.

Ikväll ska jag festa och ha kul med mina venner. Dom ska ta med 2 st stora vodka flaskor och såklart så ska dom köpa med brunt och grönt.

Nu ska vi åka dit där vi skulle festa. Klockan är bara 17.00 men vi ska fixa muggar och annan dricka så vi kunde blanda. Monga kollade konstigt på mig i afären, och det brukade folk göra när jag gick i afärer bara för att jag går i väldigt utmanande kläder och Jag vet vad folk tänker om mig när dom ser mig dom första gångerna "Fan vilken hora hon är bitchig och tunn som en tråd usch".

Ja, ja dom får tycka va fan dom vill jag bryr mig inte.

Men nu ska vi på spårvagnen till en fotbollsplan i mölndal där vi ska ha förfest typ. På spårvagnen så tog min kompis upp ena vodka flaskan och några glas. Hon helde upp till alla och så börja den roliga kvällen .

Nu var vi framme. Jag kunde knapt gå. Jag vingla runt som en, jag vet inte vad. Och det börja spöregna ute och alla blev jätte blöta. Vi stälde oss under tak och fortsatte festen. Jag hade haft kul typ hela festen förutom i slutet då en kille frågade om jag ville gå på promenad med honom

jag var ju jätte full och visste inget bättre en att säga ja.

Så vi gick en bit och sedan fick jag för mig att jag måste sova, så han la mig ner i gräset och jag somna och typ 3min senare vaknar jag av att han ligger och jukkar mig mellan benen. Jag hade vita shorts på mig dom var helt förstörda och jätte slämiga "fy fan" det var vidrigt. Han fortsatte även om jag var vaken. Jag sa till honom att sluta när jag börja fatta vad som hende. Jag sa att jag skulle hemta kondom innan vi gjorde något, och så börja vi gå tillbaka. Jag sprang den sista biten så jag skulle hinna berätta allt för min kompis, så vi skulle gå där ifrån så fort som möjligt. När jag var framme så sa jag va som hent till min kompis och så bytte jag shorts till ett par svarta istället.

Så börja vi gå mot spårvagnen och tog den tillbaka till Göteborg. När vi var framme vid lilla bommen så börja vi gå mot dånken.

När vi var framme så fick jag för mig att jag skulle gå runt och tiggga pengar, cigg och mat.

Haha, fan va efter bliven jag är. Men det fungerade jag fick 43kr och 16cigg och en liten pomes.

När mina kompisar hade bestelt så satte vi oss inne en stund och år och sedan skulle vi ut och röka . Och då kom några eldre killar fran till min kompis och börja snacka med henne. Dom fråga om hon ville gå en promenad med dom hon tacka

nej. Nu fråga dom mig också om jag ville gå på en promenad med dom men jag sa också nej. De blev sura och började ta på mig och min kompis, då kom en av moina killkompisar och puttade bort killarna från oss. Det blev bråk som slutade med massa poliser, en kille blev alvarligt skadad och höll på att förblöda på väg till sjukhuset.

//

MITT LIVS HISTORIA - Kärlek, Lycka, Svek, Tårar

Hej!!

Jag är en tjej på 15 år som bor utanför en liten stad vid namnet Lidköping.

Jag har aldrig riktigt skött skolan, liksom allt börja skita sig tidigt i mitt liv.

Jag var bråkigt mot mina lärare och klasskamrater i skolan. Blev avstängd från skolan 2 gånger. En gång för jag var fara för andra i skolan. Den andra gången var för min lärare slog till mig och kasta ett bananskal rätt i ansiktet på mig. Jag gick till rektorn och sa vad min lärare gjort och sa att jag skulle anmäla han. Men rektorn bara skratta så jag välte hans skrivbord, för jag blev så förbannad på han och blev avstängd i 2 veckor. Jag flyttade runt mycket till olika familjehem i olika städer, bodde på ca 8 typ. Min mamma och jag har inte haft en sån bra relation tsm. Min mamma valde killen, drogerna, alkoholen och dom dåliga valen. Så hon valde att förlora mig! Tänk dig att se sin mammas kille dra kniven genom hennes kompis hand av ren avundsjuka samtidigt som han var packad. Jag var bara 7 år. Att ens behöva uppleva det, de är så fel på många sätt. Jag gjorde många fel jag med, dåliga val skolka börja dricka och kom inte hem. Sov hos folk jag knappt kände.

När jag var 13 träffade jag en kille som jag blev kär i men han ändrade sig snabbt börja slå mig (misshandla mig) Men ändå så älskade jag han. Den killen jag förlora oskulden med. Vi var tsm i 7 månader. När vårat förhållande började skita sig och jag

mådde som sämst dom nätterna jag låg och grät och skar mig så det rann blod. Den dagen jag försökte ta mitt liv. Kom en kille som fick mig att se på livet som jag aldrig sätt. Han gjorde mig lycklig och fick mig att tycka om mig själv och kämpa för mitt liv. Den killen som fick den där pusselbiten att hamna på plats. Blev jag förälskad i. Vi var tsm i 10 månader. Vi hade våra bra och dåliga stunder. Men vi älskade varandra och mådde bra ihop. Så jag ville aldrig sluta kämpa för den killen. När jag kom hit till SIS började han ändras igen. Han blev avundsjuk på att det bodde andra killar här han ville bara att jag skulle rymma så vi kunde va tsm. Men han blev elak och fick mig att må dåligt. Jag skar mig en natt och gick ut i larmet. En personal kom in i mitt rum och satt och snacka med mig tills jag mådde bättre. Det gjorde jag med. Han hjälpte mig med allt. Han fick mig att få modet att säga till min kille att jag inte klarade av att va med han att jag bara mådde dåligt med han. Att han inte var snäll mot mig. Men för varje dag jag snackade med han började jag må dåligt igen. Jag tror jag blev kär jag vet inte är lite osäker på vad det är. Men jag började skära mig igen och mer med. Han frågade mig vad som gjorde att jag mådde såhär dåligt. Jag ville aldrig berätta för han vad det var. För varje gång han är här och vi pratar är jag alltid så glad när han är hos mig. Men så fort han inte är här blir jag ledsen och mår dåligt igen. Jag blir så nervös när han är nära mig men samtidigt så lycklig och ledsen. Jag mår ju dåligt för jag vet att det inte går att det aldrig kan bli vi och det är något jag måste acceptera men det är ändå så svårt. Jag önskar jag kunde berätta för han men det går bara inte. Tänk vad skulle han säga? Vad skulle han göra?

Jag var mycket med mina kompisar i Lidköping men alla svek en tillslut. Så man bara blir sårad eller uthängd av en dum anledning. Alla är falska och hugger en i ryggen iallafall dom flesta. Så jag bröt kontakten med alla. Så jag har ingen på min telefon lista för jag vill bara glömma all skit och min stad jag

längtar faktiskt inte ens tillbaka. Jag vill bara stanna här och få ett nytt bättre liv. Jag hamnade på SIS för jag och min mamma bråka väldigt mycket kasta saker på varandra osv.. Iaf en dag skulle jag sommarjobba och mamma fixade frukost jag gjorde mig i ordning. Jag gick och satte mig vid fönstret i mitt rum och såg en polisbil och en vanlig bil. Jag blev sur och sa till mamma vafan gör dom här! Då sa hon dom ska bara prata med dig men hon ljög. Dom tog mig hit till SIS-boendet och nu har jag varit här i 6 veckor..

Men nu vill börja om mitt liv. Så Jag ser min chans att lyckas förändra på mitt liv nu när jag är här på SIS till något bättre. Hitta ett familjehem i någon annan stan börja en ny skola hitta nya vänner. Bara börja om från 0 och sakta bygga upp en stabil väg. Så nu börjar mitt nya liv.

// Adina

Hej jag heter M-J

Jag har bott på SiS sävastgården i 4 månader och jag känner att det börjar kännas bättre.

Nu bor jag på SiS ljungbacken "öppet" tydligen. Men enligt mig så är det typ samma förutom att man

får röka 5 cigg istället för 4, och man sipper sitta i en bur och röka. Man sitter ute på verandan och

plingar på när man vill in igen.

Om jag skulle kunna gå tillbaka i tiden så skulle jag inte ändrat något. Jag har bra minnen från drogerna och det har varit en bra del av mitt liv. Men det är över nu..... jag har en mamma som sitter inne och har gjort i stort sätt hela mitt liv. Hon kommer ut nu 2018 och hon säger hela tiden att hon ska skärpa sig men jag har slutat tro. Och drogerna började nu sista gången hon åkte in, typ 2 år senare så började jag tänka på det mer och mer. Och så fick jag en kille som visade att drogerna var ett bra sätt att glömma verkligheten och komma in i sin egen lilla bubbla. Men nu efter typ ett halvår på SiS så fattar jag att det finns bättre sätt.

Kärlek till er alla på sävastgården som har varit där under min tid och stöttat mig, älskar er alla.

//M-J

Novellrap

Lugnet brukar vara detsamma i labyrinten,
Men de skulle verkligen få en förändring ikväll.

Onsdagen som denna kan väl ingenting hända?
Så naiv står jag och tänker för mig själv.

Mitt på stadens torg står jag bara och väntar.
Snortat en lina och rädslan är borta.

Idag är jag kung så snart jag skaffat pengar.
Ingenting i vägen, de ska gå på 5 korta.

Mina grabbar börjar synas några hus härifrån.
Ikväll ska det skrivas ny förortshistoria.

Jag taggar upp mig själv; Nu är det dags för rån!
Inga tankar på mammas oro för sin son.

Jag möter mina grabbar och hälsar med en kram.
Diskuterar litegrann, jag är taggad son fan.

På med luvan, pistolen i handen.
Springer in i lägenheten och sparkar in dörren.

//Margretelund

Mitt liv på Fagared Fyren

Jag är en kille på 18 år!

Jag har nu bott på Fyren i 1 år och 3 månader! Det är helt jävla sjukt!

Men jag flyttar faktiskt hem om 13 dagar. Yeah! Så när ni läser det här så sitter jag hemma och bara chillar!

Att bo på Fyren är som att åka Helix eller någon annan berg och dalbana. Ibland är det bra men ibland är det piss. Den dagen jag flyttar hem så ska jag supa! Jag ska dricka ett 6-pack folköl och sen ska jag gå på krogen och ta mig några shots. Jag kommer att fira eftersom jag har bott hemifrån i minst ett år och 9 månader! När man tänker på hur länge man har bott hemifrån så mår man dåligt. Det känns inte så bra när man inser hur mycket tid man har kastat bort på att bo på sis och andra ställen.

Fyren är ett jävligt konstigt ställe när man tänker efter! Man får inte ha lössnus här, man får bara ta EN snus åt gången, plus att personalerna särbehandlar ungdomarna här! Det roliga är att när man väl säger att dem särbehandlar folk så skyller dem det på "Individuell behandlingsplan!!"

Det är ju helt jävla sjukt!! Faan vad jag ska supa när jag flyttar hem! Ibland har man lust att bara supa bort hela sitt liv! Mitt liv har varit som en berg och dalbana sen den dagen jag vart 13. Men det finns fördelar också med att bo på Fyren fast det är jävligt lätt att fastna i det negativa!

Man får god mat, man har utevistelser med sina kontaktpersoner varje vecka, man får äta pizza minst en gång i månaden, Vi

har ÄNTLIGEN fått frirökning på avdelningen! Plus att vi hittar på mycket aktiviteter. Ja det finns många fördelar faktiskt. Dem har väldigt bra och schyssta personaler också plus att cheferna är schyssta.

Jag hoppas att mitt liv kommer bli bra när jag väl har flyttat hem, fast det tror jag. Om det blir dåligt så kommer det inte vara nån mening att leva som en normal människa. Då kan man lika gärna bli en parkbänksalkis!

När jag flyttar hem så ska jag börja jobba och tjäna jävligt mycket PARA! Jag ska jobba i Norge, bo i Sverige, sälja kläder och prylar och plinga på hos folk och fråga efter pant. Det kommer jag tjäna mycket pengar på. Jag ska ha som mål att försöka tjäna minst 1000 spänn om dan i 1000 dagar. Då kommer jag att bli miljonär. Om jag blir miljonär så kommer Brudarna bli kåta!

När jag kommer hem så kommer jag att få en helt egen lägenhet plus att jag ska träffa mina kompisar och min familj.

Jag kommer dessutom att ta studenten om några år. Då kommer jag stå på flaket och spruta champagne av lycka och glädje! :)))

Just nu så känner jag att jag inte alls passar in på Sis längre!! Sis är bara en förvaring!! Man har det så jävla mycket bättre på utsidan! Ibland blir man bara en ännu värre person än vad man var innan!! Personalerna kan vara riktigt JÄVLA dumma i huvudet ibland!! Dem förvränger sanningen och har förutfattade meningar! Det var väldigt skönt att ha permission i åtta dagar! Jag träffade min familj, en kompis och min flickvän.

Jag kommer att supa tills jag inte kan gå när jag flyttar hem plus att jag ska röka en Cubansk Cigarr! :) Sen när jag blir 20

så ska jag köpa en platta starköl, Absolut Vodka, Champagne och Mackmyra Whisky! :)

När jag flyttar hem så ska jag börja rulla mina egna cigaretter. Det rekommenderar jag att alla rökare ska göra för man sparar mycket pengar. Plus att jag ska prova att röka pipa, vattenpipa och e-cigaretter :)

SLUT!

Jag önskar alla som bor på Fyren lycka till i Framtiden. Goda hälsningar till killarna och alla personaler och alla lärare.

//Fredriko från T.

Hej Mitt liv på sis Fagared Göteborg

Jag heter E från en stad på västkusten och Göteborg

När jag kom var jag på Backen första dag var jobbigt efter några månad blir bättre.

Har bott på Backen 9 månad sen flytta till avd som heter Fyren första dag på Fyren jag var tyst och prata inte med någon efter 2 veckor då börja jag prata med alla.

Vecka efter börja jag gå i skolan på Fagared gå jag 2 gånger i vecka i skolan andra dagarna jobba jag.

Man får pengar när man bor på sis ungdomhem man får 200 kr veckorpeng och när man jobba man får också pengar 100kr i timma. Jag jobba i kungsbacka på bilverkstad jag jobba 3 dag i vecka jobba jag 7 timma. Jag börja från kl 9-16. Jag spara alla pengar till jag flytta hem nu har jag mycket PARA. När jag blir fri min tanke att jobba i Norge ska blir rik tjäna mycket para ska blir miljonär Guzzar kommer vill vara med mig. Jag vill jobba som psykolog.

Ibland personalerna på sis är konstiga.

Jag gymmar varje dag på sis Fagared ungdomhem Lindome.

På fyren sköter mig bra men jag har ändå LVU för att soc vill att jag ska har LVU till jag blir chef på sis fagared. Alla ungdommar som bor på sis hata aina.

Jag har lära känner folk här på sis. Jag har fått nya kompis på Backen han heter A och Y. På fyren jag ha lära känner en kille som heter F han var riktig Sakat. F han var bra kille han blir min bästa vän han är roligt kille han umgås med mest på fyren.

När jag och han blir fri vi ska göra roligt tillsammans vi ska dricka festa med brudar. sen vi ska jobba tillsammans i Norge. Jag ska fixa brudar som F kan japp med när han festa med mig. F han vill lärar känner en tjejkompis till mig som heter Z. Jag älska min soc jag tycket att hon var jävla söt. Jag har bygg en friggebod på sis Fagared avd fyren på sis fagared på Backen har jag bygg volleybollplan o Altan.

Jag kan berätta om mig själv vad jag har.

Jag har lägenhet i göteborg och hus i en stad på västkusten och hus i Norge jag är rik min pappa jobba i Norge han ha hus i Norge o hus i en stad på västkusten och lägenhet i Göteborg .

Jag bara plugga i skolan jag ha sluta jobba

Jag ha samtal med psykolog 2 dag i vecka jag gillar min nya psykolog jag gillar pratar med henne hon är bra på lyssna på mig jag känn mig nästa kär i min Psykolog. Hon kan gör mig bra och glad.

SLUT mitt live kommer blir bra

//mitt nam är E

Ljuset vi inte ser

Hej mitt namn är R.P jag är 18 år. Nu tänker jag berätta om mitt liv att började när jag fyllde 15 år. Jag bodde hos en fosterfamilj från jag var nio tills jag var 15. Den dagen jag fyllde 15 så bytte jag kretsar och började hänga med tyngre folk. Jag började prova droger jag slogs. Baxade saker. Jag gick i skolan och jag slogs hela tiden jag kunde inte kontrollera mig själv jag hade en Diagnos som heter AD/HD hyperaktiv impulsivitet och bla bla bla. I alla fall jag rymde från min foster familj. Och begick massa brott. Några månader senare flyttade jag till Sis ungdomshem Råby lund. Jag bodde på en utredningsavdelning. Bodde där 6 månader i utredningen kom dom fram till att jag skulle flytta till ett förstärkt familje hem. Undertiden så bodde jag på ett HVB hem i Skåne. Sen flyttade jag tillbaka till sis för det funkade inte där. Nu hoppar vi lite i tiden nu är vi på 2016 i april jag flyttade från sis ungdomshem långanäs till egen lägenhet i Halmstad. Jag bodde där i 2 månader jag jobbade på STS maskin affär. Sen började att om igen jag började med samma skit så jag flyttade till Sis ungdomshem Margretelund AVD kinneback och här har jag bott i 6 månader och jag är på väg ut härifrån nu Jag ska flytta till egen lägenhet. Jag ska ta denna chansen nu jag ska visa dom att jag klarar det det gör ni också bara ni tror på er själva

// MR R.P

Locked Up

Jag sitter på ett hem där jag inte hör hemma

Jag hör djävulen snacka han vill att jag ska ramla

Men nu jag har vant mig av att vara här ett tag

För allting det upprepas varje fucking dag

Jag står här väldigt ensam det är ingen som är kvar

Förutom morsan som faller tårar alla dar

För det va hon som uppfostra mig ända sen jag va barn

Men jag kunde inte lyssna på hennes ord som va sanna

För jag va så dum så det kanske därför jag börja stamma

Jag trodde alla vänner de va sanna men nu jag inser att alla de är falska

Så det finns ingen vid din sida så det bara du som kommer lida

Jag saknar tiderna som barn

När man bara gick till dagis o allting va så fucking bra

Men destå äldre destå värre

Man begår många misstag som man sedan lär sig av

Så välj dina vänner så att de alltid är kvar

Så att ingen bara drar så fort man inte mår bra

Snälla Gud förlåt mina synder

Förlåt för de saker som jag gjorde fel i livet

Men det finns inget jag kan ändra

För jag är den jag är

O det e benim som är kär i gatans misär

Men snälla få min mammas tårar att sluta falla

Innan hela världen kommer att falla

Jag tackar för mitt liv som jag fick av min familj

Men inget här i livet blir som jag vill

Jag spelar kort varje dag

Låtsas som att allting är bra

Men så fort allt blir låst så får känslorna psykos

För jag sitter på låst o ber till gud om ett ljus här i mörkret

Jag väntar på svar så jag kan ta mig från psykoset

Margretelund Täppan

//S.K

Livet blåser bort

Hej mitt namn är S ni känner säkert igen mig sen min tidigare text i sis boken som heter Soc har fuckat mitt liv. Nu tänkte jag berätta om min uppväxt och vad som hände efter sis Hässleholm. Ni kommer nog se vissa likheter i texten men nu tänkte jag börja berätta. Vi börjar med min uppväxt. Jag växte upp i Eslöv jag har haft det jävligt tufft. Jag blev mobbad från dagis upp till 8an på grund av mitt utseende och för den jag är. Ingen i skolan brydde sig de lyssnade inte ens på mina föräldrar. Det är även anledningen till att jag skolkade och sket i skolan totalt. Inte bara de vart jag än gick blev jag misshandlad. Men de värsta jag har varit med om var när 10 personer bildade en ring runt mig de spottade på mig, sparkade mig, drog mig i håret, slog mig i ansiktet och de tog mina saker polisen la ner allt.

Båda mina föräldrar har varit nära döden. Hittade min pappa i koma. Jag ringde ambulansen och om jag inte hade hittat han i just den sekunden hade han varit död. För de visade sig att han har hjärtfel, diabetes och massa annat. Men nu har han pacemaker. Min mamma var på psyk hem för hon försökte ta en överdos, hon skrev även ett avskedsbrev.

Några år senare placerade min soc mig på ett familjehem i Helsingborg. och de var där alla placeringar började hon flyttade runt mig i hela Sverige.

Idag har jag inte träffat min lillebror på snart 1 år. Han bor på ett familjehem i Varberg. Hans familjehemsmamma har ringt mig och sagt att hon inte vill att jag ska ha kontakt med min lillebror, på grund av att jag sitter på sis och att jag inte har någon kontroll på mitt liv. Men de som sårade mig mest var att hon sa att hon vill att min lillebror ska glömma bort mig. Jag

tappade telefonen skönk ner mot väggen i tårar fick ingen luft, de ända jag kunde tänka på var varför vill hon de. Jag var så nära botten men sen tänkte jag, är förfan starkare än såhär ingen kan få min ända ner. Jag kommer kriga för min bror.

Men på riktigt vad tänker Soc med när dom låser in ungdomar utan någon anledning. Blir rkt lack, man sitter på sis om man har grova problem eller något annat grovt. Men om man inte har gjort något sånt eller om man inte har några grova problem. Så varför sitter vi inlåsta då? Sitter på sis på grund av mina föräldrar och deras historia, och för jag rymde för att jag blev misshandlad av personal på de hemmen jag har bott på. men varför ska jag påverkas av de då? Det är inte ens mitt fucking fel.

Har bott på mer än 7 ställen på mindre än 2 år. Visst jag är inte perfekt men jag har rättigheter. Just nu är mitt liv kaos, sen kommer min soc och säger att allt är mitt fel fast nu är de ju så att de inte är mitt fel. Vem säger ens något sånt? speciellt ska inte soc säga något sånt.

Men de värsta var nog när hon tittade mig och min 12åriga lillebror i ögonen och sa ni kommer aldrig få flytta hem igen. Det är så fel blir både arg och ledsen vem säger så till en 15åring och speciellt till en 12åring de är fan inte okej. Men en sak ska soc veta vi kommer kriga.

Jag har varit med om misshandel, våldtäckt, mobbning och de är förjävligt man känner sig smutsig och äcklig. Man vill bara bort man vill inte leva. Jag vart även i en depration jag gick upp jävligt mycket i vikt. Jag försökte ta livet av mig så många gånger men de gick inte, och jag fattar inte ens varför. Det var inte ens meningen att jag skulle komma till liv, liksom mina föräldrar var drogmissbrukare men när hon fick reda på att hon

var gravid hade hon redan missbrukat 3 månader in i graviteten. Så hon bokade en tid till abort men missade tiden och det fanns ingen annan tid. Samtidigt som allt detta hände satt min pappa i fängelse i 1 år för narkotika brott. Så Jag började tänkte varför ska jag leva? frågade jag mig själv varför har jag inte dött än? Men sen började jag tänka de kanske är meningen att jag ska leva. Sen när jag berättar för soc och personaler så säger de att dom förstår men de kan dom inte göra för ingen kan förstå vad jag känner för de är bara jag som kan veta.

Jag är den som får skit oavsett vad jag gör eller säger. När jag började skriva texter om mitt liv var de som en sten försvann från mina axlar. När folk började läsa mina texter så såg man på dom att de inte alls förstår hur jag känner. Tro mig om du hade varit mig för en dag så tror jag verkligen inte att du hade klarat av de, allt hade kommit som en käftsmäll alla känslor på en gång.

Det var lite av min uppväxt. Nu tänkte jag berätta vad som hände efter sis Hässleholm. Jag satt i Hässleholm i 5 månader, efter de hamnade jag på ett HVB-hem i Staffanstorps till en början tyckte jag stället var jävligt bra. Sen började allt, personalerna anklagade mig för saker som jag inte ens har gjort. Ingen där ville hjälpa mig med min panikångest, och panikångesten var grov. Jag fick åka in med ambulans 2 gånger men personalen brydde sig fortfarande inte. Fast det som gjorde att jag rymde därifrån var de tre killarna som bodde där. Varje dag sa dom så snygg du är vill bara knulla dig. Killarna tafsade på mig, sen hittade dom mig på fb och där skickade dom kukbilder till mig. Kände mig äcklig och smutsig ingen lyssnade på mig. Tänk dig att du är ensam på en lekplats och skriker hjälp, de är ingen som hör dig så kände jag när ingen ville hjälpa mig så jag stack överallt, jag levde mitt liv. Hade kul med mina polare glömde bort allt dåligt för en gångs skull.

Men till slut stack jag hem till min mamma Soc, Aina och personalen från mitt HVB-hem kom dit jag föll ner på golvet i tårar, och skrek ta mig inte tillbaka till helvetet. Jag fick som jag ville blev utskrivnen därifrån, fick en chans att vara hos min mamma tills soc skulle hitta ett nytt ställe. Såklart var jag så dum och rymde igen med min polare som rymde från sitt HVB-hem. Vi gjorde allt vi festade träffade nya folk hela tiden. Tro mig jag ångrar det så grovt varför lyssnade jag bara inte på min mamma? tro mig, hatar mig själv för mina misstag. Efter några dagar fick jag ett samtal från min soc, hon sa jag har hittat ett familjehem i Simrishamn till dig. Jag sa att jag skulle packa och åka men jag ljög. Jag och min polare fortsatte att göra de vi ville vi tänkte inte på konsekvenserna. Aina hittade oss till slut hon åkte tillbaka till sitt HVB-hem och jag fick åka hem till min mamma. När poliserna hade gått sa min mamma jag klarar inte av detta längre, du får åka hem till din pappa. Jag festade ännu mer något som jag ångrar varje dag. Nästa dag ringde min mamma mig och sa, soc kommer placera dig på sis i Småland, men det sket jag fullständigt i, Det fanns inte ens en tanke på att jag skulle in på sis igen.

Jag åkte till mina polare E Z J, men de dom sa till mig förändrade allt. De sa S du måste ringa din soc och säga att de ska hämta dig, för du måste börja ta tag i ditt liv, du kan inte hålla på att rymma hela tiden du måste börja tänka på din framtid. Så jag gjorde det jag packade mina saker sen kom soc. Men det jobbigaste var att säga hejdå tårarna bara rann. Men jag visste att det inte var ett hejdå utan ett ses snart igen.

Jag satte mig i bilen efter 4 timmars resa ser jag en skylt där det står välkommen till sis ungdomshem långanäs. Min första tanke var jag kommer inte klara av detta, men är jag kom upp på avdelningen kom alla tjejer och hälsade på mig jag blev chockad eftersom de aldrig har hänt innan. Dagarna gick jag

trivdes bra till en början sen kom alla bråk de vart rkt kaos har aldrig bråkat med någon så mycket som jag gjorde det var riktig katastrof. Sen kommer vi till vissa personaler som sätter mig på vård o enskild, på grund av att jag satt på en bänk och mådde dåligt. Men de värsta var när en personal gav mig en örfil när ingen annan såg, jag ville skrika men jag kunde inte var rädd att han skulle göra något annat, och att ingen skulle tro på mig för vad jag än gör är det ingen om tror på mig vad jag än säger eller gör. Jag gick ut och tog en cigg när jag kommer in så började jag skrika på han. Jag kastade en påse på han för han är så rädd att säga sanningen, men de som gör mig så ledsen är att han väljer sitt jobb framför mitt mående. Så alla personaler tar tag i mig drar mig i håret, kastar mig på marken, river mig och allt möjligt. Har fortfarande blåmärken och sår över hela kroppen. Fortfarande ingen som tror mig. Jag gjorde en anmälan på detta men innerst inne vet jag att anmälan inte kommer någon vart.

Jag bodde på den avdelningen i 1 månad och nu bor jag på en annan avdelning som jag har bott på i 2 månader. Jag trivs bra här har mobilen dygnet runt, får gå ut utan personal och får permiss. Tycker det är rkt bra här. Men ska iallafall sköta mig och köra mitt egna race. Kommer förhoppningsvis ut härifrån om 3 månader. Men en sak ska alla veta jag kommer kriga för att komma hem.

Nu vill jag tacka alla som har hjälpt mig. :Mamma förlåt för allt jag har gjort mot dig. Dina tårar som faller ner från din kind är mitt fel jag lovar dig kommer göra tårarna till glädje tårar istället. :pappa tack för du har funnits där för mig fast jag har svikit dig. :farmor du har alltid stöttat mig oavsett vad jag har gjort. :Älskade bror ska göra allt i min makt för att få träffa dig igen du är allt för mig. : lillasyster vi ses snart igen du betyder

allt: älskar er alla. ;E och M tack för allt ni har stöttat mig hela vägen vi ses när jag kommer tillbaka till skåneland haha.:E. har känt dig sen vi var 4 år vi har gått igenom allt tillsammans tack för allt utan dig vet jag inte vad jag skulle göra tack för att du fick mig att inse att jag var tvungen att ta tag i mitt liv älskar dig så grovt. A,M bodde med er i 1 månad ni är så sjukt underbara vi ses utanför och önskar er de bästa och tack för allt mina fucking bröder. : M. har bott med dig nu i 2 månader du var den första som tog hand om mig vet inte hur jag skulle klara detta utan dig. Har aldrig haft en sån här relation med någon är evigt tacksam för allt du har gjort för mig du är den syster jag aldrig fick love u vi ses i swaheiti haha. Tack så sjukt mycket alla utan er hade jag inte varit den jag var idag.

Till er som läser detta allt varar inte för evigt tänk att du är vid en busshållsplats, bussen kör ju alltid vidare även om det tar lång tid tills du kommer till nästa busshållsplats, så kommer du ändå alltid vidare. Just nu skit i alla andra tills du verkligen har tänkt på dig själv. Allt kommer lösa sig även om det tar tid. Jag tror på er och det finns andra som gör de också. Gör din röst hörd oavsett vad är det viktigt att just du gör de. Sköt er och gör ert eget skapa inget kaos så kommer ni ut snabbare lycka till. Hoppas några av er iallafall blev berörda av min text eller känner igen sig i den. Tro mig ingen är ensam. / S

Mitt liv

Mitt liv förändrades när jag skulle börja på en ny skola. Det tog inte så långt tid innan jag blev mobbad, jag blev kallad fetto, idiot, ful och äckel, dom orden vill ingen 10 årig höra, som redan har dåligt självförtroende och självkänsla. Skolan gjorde ingenting, och jag kände mig helt tom och ensam.

Åren gick och jag mådde sämre och sämre. Jag började skära mig, tog tabletter, var mer utåtagerande och hade ständiga självmordstankar.

Mamma och styv pappa var väldigt oroliga och rädda så dom satte kodlås på sovrumsdörren där dom hade lagt in allt vasst och medicinerna, så att jag inte kunde skada mig.

Situationen blev senare ohållbar hemma.

År 2014 fick jag ett besked som inget barn vill ha, det var nämligen att jag skulle få flytta till till mitt första behandlingshem, och då var jag bara 14 år gammal.

Detta behandlingshem låg 10 mil hemifrån, jag kände mig rädd, vilse och ledsen.

På detta behandlings hemmet bodde jag inte länge, ca 1 vecka, pga att jag blev våldtagen av en annan på detta hem.

Efter den händelsen tog jag en överdos av paracetamol, blev inlagd på barnakuten, senare blev jag inlagd på bup akuten med LPT.

Jag fick inte komma tillbaka till detta behandlingshemmet pga att dom inte kunde skydda mig, så socialtjänsten letade efter ett nytt ställe till mig.

Efter ett tag hämnade jag ett LSS boende där jag i början kände att allt kommer bli bra, men jag hade fel, så jag blev återigen förflyttad till ett nytt LSS boende utanför Göteborg.

Första månaden var bra, jag hade trygg personal, och hade en egen lägenhet.

Sen började jag må extremt dåligt, då jag skär mig, blev mer utåtagerande, slog sönder saker, försökte strypa en personal, svalde vassa föremål/batterier, ströp mig själv med sladd och polisen kom i stort sätt varje dag i 3 månader, där polisen körde mig till bup.

Situationen blev ohållbar så jag fick omedelbart LVU och hämnade på Bergsmansgården i Örebro.

Efter 5 veckor blev jag förflyttad av kriminalvården till Långanäs.

I början var det katastrof, det fanns struktur och regler som jag inte har varit med om tidigare. Det blev mer självskador, slogs mycket, MYCKET fasthållningar för att skydda mig och personal, tog tabletter, rymde mycket, polis fram och tillbaka, självmordsförsök och svalde vassa föremål.

Nu har jag bott på Långanäs i lite mer än 1 år, och det har både varit bra och dåligt.

Jag har förändrats mycket, och tänker mer annorlunda och har lättare att handskas med mitt mående, har nämligen hittat strategier för att sluta skära mig, slutat slå personal och inga fasthållningar.

Nu får jag göra saker mer självständigt, tex åka ut utanför området själv, åka till stallet, åka hem, och jag ska börja plugga upp mina betyg, inriktning häst.

I.J

In the name of mofwah

En Fatima hon bodde i Afghanistan. En kille han heter Anwar, han bodde också i Afghanistan. Anwar jobbade i Iran. Han var efter 8 år tillbaka i Afghanistan, han var en fin man. Hans pappa målar och Anwar kände kärlek till Fatima. Fatimas pappa målar också. Fatima och Anwar var muslimer. Så de bor ihop och i islam får man inte göra det. Fatimas pappa sköt Anwar med vapen och Anwar fick en kula i ryggen. Han och Fatima åkte till Pakistan. Efter 9 månader fick dom ett barn. Fatimas pappa hörde att de hade ett barn och pappan sa att det var haram. Han bestämde att barnet måste dödas. Pappan sa till Fatimas bror att brodern måste döda Anwar och sen barnet. Fatimas bror kom till Pakistan och sköt Anwar så att han fick åka till sjukhus. Efter sjukhuset åkte han till Iran, efter det åkte han till Turkiet. Efter det åkte han till länder i Europa. Efter det hade han ingen kontakt med familjen.

Fatima och hennes barn är i Pakistan, Fatima jobbar med att designa och sy afghanska kläder som hon säljer. Anwar har ingen kontakt med Fatima. Efter 3 år kommer Fatimas pappa till Afghanistan. Han säger att man måste skjuta Fatimas barn. Fatima gråter och säger att han inte får det. Pappan säger att han inte ska göra det om hon följer med till Afghanistan. Hon säger "okej, jag följer med dig". Fatima gifter sig med en annan och barnet bor med sin farfar. Fatima fick två till barn och efter fyra år dog hennes man av hjärtproblem. Fatima och Anwars barn heter "Hayder" och han är 7 år. Fatimas familj och vänner till familjen säger att Hayder är haram och dom säger att man måste döda honom. Hayder åker till Pakistan för att arbeta. Han arbetar på hotell med olika uppgifter. När han var 10

arbetade han i en kolgruva i 2 ½ år. Han slutade arbeta där och började i en godisaffär. En gång kom hans morbror och högg honom med en kniv i ryggen. Hayder kan inte träffa polisen eftersom han saknar fyra sista siffror i personnumret. Hayder har sparat lite pengar. Han tar ut alla pengar och reser till Turkiet och sedan Europa. Till sist kom han till Sverige. Hayder har bestämt sig för att gå i skola och vill ha uppehållstillstånd. Hayder är 16 år och han har problem med att kontrollera sitt humör och blir arg ibland. Soc har bestämt att Hayder sitter på sis. Julia hjälper Hayder att skriva. Hayder har själv berättat sin historia. Tack så mycket. Jag är mycket glad i Sverige.

/Hayder

Om min mamma visste

Livet är svårt, men jag är ändå tacksam. Jag blir ledsen ibland, men ångrar att jag tänker så. Problemen gör mig starkare. Jag lämnade mitt land, men jag byggde mitt eget land. Jag sa till dom andra att inte fly ifrån sina problem och ifrån sitt eget land. Allt som ni hör om Europa är inte sant. Att fly ger dig inte lycka om du inte har lyckan inom dig. Att fly ger dig inte alltid resultat. Inte heller blir det alltid som du tänkt dig.

Kolla, kolla, kolla det är jag som är förvirrad och mitt förstånd försvinner. Jag har aldrig njutit av livet och jag har mött rädslan och jag har sett rädslan. Livet är en risk och man får det aldrig som man tänkt sig. Jag grät ensam i det dolda och var vilsen.

Nu, nu kommer jag säga till min mamma att vänta på mig, jag drömmer om att träffa henne och mina familjemedlemmar och grannar. Jag kommer från en trasig bakgrund. Jag kommer att berätta för alla i Marocko om det jag gått igenom, om hur det är att leva i det okända. Om min mamma bara visste min historia. Hur jag lämnade mitt hus från tåg till tåg. Jag kom till en mörk situation och påmindes om min familj och mitt hem. Om min mamma visste, hon som hade det lika svårt och var rädd. Men det var bara gud som visste om stormen jag skulle gå igenom.

CASA

Shooo Grabbarna I.4 life

Shoo alla där ute en Grabb från förorten ska berätta lite om hur ja hamna snett i detta liv !

De började 2012 jag fyllde 13 år började kicka joint o börja dricka alkohol. Rökte många mängder sen la ja av o börja spela fotboll sen efter 2 år. Började ja med kriminella grejer började robbish folk o börja baxa stora grejer från företag affärer o började testa Cola o gillade kicken så fortsatte jag med andra grejer sen sa min vän t mig "mannen vi börjar göra rån istället och baxa bilar va e de här"

Så svarade jag "Jalla Bror Vi Kör " nu efter allt sitter jag här inne o tänker de va skit onödigt så många fina stunder jag har missat med vänner. och gärris har ja saknat !

Sitter på akutplats på Tysslinge sis och ska vidare till annan utredningsplats ,sis jao men hoppas att ja ska flytta hem igen så jag hinner med mitt normala Liv aladas ! F.T.P Hela vägen !

Sköt om er om ni ska göra någoting va smarta Tack För mig !

Mvh Mr V4L

Livet börjar som alla andras liv.

Det går bra ett tag, tills man kommer till tio års åldern man blir nyfiken, och vill testa nya grejer man vill vara tuff inför sina kompisar, iallafall i mitt fall.

När jag var elva så började jag med ciggen och det var ju tufft, man ville röka för sina kompisar, man tyckte inte att cigg var gott ingen tyckte det. När jag tolv så tyckte jag att hasch var coolt och började lyssna och sjunga på raggae låtar. Tyckte det var hur bra som helst. Köpte en etta och jag kommer ihåg att det var inte min grej för jag tog inte ens halsbloss. Tretton så hade jag provat massa olika grejer benzo, thc, opiater och jag var som ett levande fass. Men efter ett tag så gick det rent utsagt åt helvete jag brände nästan ner mitt mammas hus, för jag var fast i en psykos. Grisarna hämtade mig på plats när brandkåren kom, det vart ett jävla liv. Jag ville ta mitt liv.

Men sen kommer vändningen i mitt liv och jag hamnar på öppenvård utanför Mariestad. Under denna tid då jag hade flyttat rymde jag mycke och rökte på, tog andra droger allt jag fick fatt på. Efter att jag klagat på det stället nästan i sex månader så fick jag flytta till ett behandlings hem. Livet lekte och man rökte som fan där man var liksom fri man kunde fixa svart taxi och åka iväg på nätterna och chilla. Men tiden gick och jag vart placerad på ett familjehem utanför söderköping. Allting var ett helvete där i perioder jag kom väldigt nära han jag bodde hos. Men det rasade där med, det funkade inte.. Jag blev placerad på sis Folåsa och här är jag än.

Snälla alla, skit i alla droger, alkohol och kriminalitet. Och ta tag i era liv.

///Bregott

GBG Frölunda 42 I

Henno 17 år från Frölunda.

Ska berätta lite om va som hände.

Jag hamnade i anhållningen så trodde jag att efter de här 3 dagar ja ska bli släppt men nej jag hade häktesförhandling och aa jag blev häktad istället för o bli fri så de gick 2 veckor och jag skulle omprövas och dom sa 2 veckor till, så ja satt 1 månad i häktet sen blev de för jobbigt för dom o ha kvar mig för jag är under 18. Jag hamnade sen i sis Tysslinge, där de va helt okej asså bättre än vissa andra ställen men inte bäst heller. 1 månad i Tysslinge sen flyttades jag till Folåsa och här e jag nu. När jag flyttade till Folåsa så träffade jag på en kille som var med mig i Tysslinge så de blev ganska roligt då behöver man inte känna att man inte känner nån. I alla fall walla nej de inte kul hamna sis elle häkte så undvik för du kommer inte kunna va me din familj eller vänner eller kahbor på länge. Nej sos e inte bra kos okht sos dom e horungar så fack dom. De ja vill säga till alla ni som läser detta aa jag vet ni har läst andra sidor från sånna här böcker o jag med o de skitsnack de sånna swedier som tycker de soft här för dom e efterblivna. Walla de tvåäää torrrt. Ahla Pa, Ph saknade <3 <3

FREE Ph mannen du va där ute o sa Free h nu de båda som sitter här .. avis walla hahahaha. Jalla fack er ja ville ba skriva t pa och ph. Byebye .l.

Hennodiiii

Abos berättelse

Hej! Jag heter Abo. Jag kommer från Egypten. När jag kom till Sverige var jag med min familj. Första gången kom jag 2002. Varje sommar kom jag till Sverige. 2015 kom jag till Sverige från Egypten själv. Socialen förstår mig inte så bra. De känner inte mig heller.

Det började med att de vill flytta mig från ett annat boende. Från hotellet där jag bodde till ett annat boende. Jag sa nej tack. Jag ville inte flytta. Jag vill inte att någon bestämmer över mitt liv. Soc sa till mig: om du inte lyssnar på mig så kommer du få LVU. Sen sa jag: du får göra som du vill och jag gör som jag vill.

Sen började jag knarka och klarade mig själv. Och sov hos mina kompisar och sådär. Jag blev efterlyst. Min advokat sa till mig att jag måste prata med soc.

Jag hade en första rättegång om min LVU. Jag gick dit. Jag sa att det inte var rätt att ta min frihet. Jag rymde från rättegången. När soc pratade med polisen sprang jag ut på motorvägen.

Jag var efterlyst i två månader och sen torskade jag. Polisen körde mig till Sis-hem i Göteborg. De sa till mig: du får inte använda mobil, du får inte röka cigg, du får inte gå ut. Jag mådde jättedåligt och ringde min mamma varje dag. Jag förklarade för henne om vad som hänt med mig. Den första tiden tänkte jag bara på att rymma. Efter en månad rymde jag.

Jag fick ångest och tittade hela tiden bakom mig. Om jag såg en polis framför mig bytte jag väg. Sen torskade jag igen. Sen

körde de mig till Backa i Göteborg. Jag var en månad där. Sen började jag tänka att jag måste sköta mig för att jag vill gå ut på rätt sätt.

Sen flyttade jag till Folåsa. Jag hade utredning. Jag bestämde mig för att sköta mig för att jag inte ville hamna bakom lås igen. Jag har skött mig.

Jag väntade i två månader. Sen blev jag glad för att utredningen är klar. Jag har pratat med min soc. Hon sa att vi ska hitta plats till dig. Jag väntar varje vecka. De säger: nästa vecka. Veckorna har blivit en månad. Jag börjar få slut på tålamod.

När jag var låst lärde jag mig saker. Först vänta. Sen: bara tänka på mig själv. Eftersom när jag tänker på någon annan förlorar jag bara själv på det. Jag har lärt mig att tänka två gånger innan jag gör någonting.

//Abo

Vill hem..

Allt började ju så bra hur kunde det gå så snett? Allt började med att skolka från en lektion och sen blev det bara mer och mer sen kom alkohålen in och efter det kom drogerna.

Rymde hemifrån och kom hem igen efter 2 veckor utan att någon visste vart jag var och ingen kunde få tag på mig, jag hade ju jätte kul under dom dagarna var med kompisar, rökte och var på massa fester varför tyckte inte dom andra att det var bra att jag hade kul och att jag mådde bra vill dom att jag bara ska ha tråkigt och sitta i skolan och inte vara med mina vänner? Det enda jag fick höra var att jag var dum i huvet och inte kunde något, jag ville ju bara ha kul är det så fel?

Gick till postlådan och det var ett brev från Soc det stod att dom hade hittat en fosterfamilj i Bålsta,

Va? Men jag bor ju här med min familj varför ska jag flytta? Det var ju inte så jag menade jag vill ju fortfarande bo hemma!

Kom till fosterfamiljen fick inte gå ut eller vara med mina vänner så jag rymde mitt i natten gick i 1 timme och 40 minuter för att komma till stationen när jag var framme tog jag bussen till Uppsala,

När jag var framme började allt direkt gick på fest rökte på och hade kul...

2 dagar senare hittar polisen mig tog mig till behandlingshem och jag skulle vara där i 8 veckor.

Så klart så rymde jag och polisen hittade mig och tog in mig på behandlingshemmet igen... och sen rymde jag igen... kom tillbaka till behandlingshemmet gick och la mig,

Vaknade av att två poliser är i mitt rum och packar mina saker.

Vad händer nu, varför tar dom mina saker, vad har jag gjort?

-”Nu ska du till Luleå på lås”, dom satte mig i bilen och kollade igenom hela mig och tog min telefon och sen kom vi fram till Arlanda tog flyget hit och nu sitter jag här och skriver vem skulle kunna tro att det skulle sluta såhär? Men nu ska jag sitta inlåst och sen ska jag hem till Uppsala och krama min fina mamma.

Jag kan lova dig att allt löser sig kämpa och jag vet att det kan vara svårt, men sköt dig och sen kommer det kännas så bra när du kommer ut!

/A, 15 år

Från helvete till Paradiset

Sho bre! Mitt namn är S. H, ska berätta om min lilla historia. Häng med!

Allt började när jag bodde hemma, jag hade precis fyllt 13. Det var mycket bråk mellan alla i familjen, slagsmål, skrik, anklagelser. Började må dåligt av det så jag skolkade i skolan, åkte iväg och kom tillbaka när jag mådde bättre. Jag sa aldrig till någon vart jag varit. Jag bara åkte bort, tog första bussen vart den än gick. En dag fick mina föräldrar nog av att jag skolkat i skolan, rymt, och inte berättat vart jag varit, så de slog mig, blå och gul. Dagen efter så anmälde min lärare alla märken jag hade på kroppen, och någon dag senare, i december 2014 så tog soc mig från min familj, de satte mig i familjehem i Älmhult och jag fick börja en ny skola, men där kändes allt fel, de var inte min familj, de var främlingar som bestämde över mig. När jag inte orkade mer så började jag kaosa i hemmet, skolka från skolan, misshandlade folk mitt på gatan, och skar mig.

Efter 9 månader så gav familjen upp och skickade bort mig, kom till ett nytt familjehem i andra sidan av Älmhult, där var allt bra, de fanns för mig, men det kändes ändå fel att vara där, jag längtade efter min familj, så jag började bråka med föräldrarna på hemmet, deras barn, och samma sak i skolan upprepade sig, och jag försökte ta livet av mig flera, flera gånger. Då gav även det familjehemmet upp, de skickade bort mig efter 6 månader, då kom jag till ett utredningshem, bodde där i 5 månader och där hade jag börjat med min första drog, där satt jag och rökte på och tog piller efter bara någon vecka. Jag mådde bra och det kändes som att drogerna var det enda som kunde få mig på andra tankar och få mig att må bra så jag

levde på drogerna och slutade skära mig och försöka ta mitt liv, mådde så bra att jag tyckte att jag klarade mig ensam, så jag sket i min familj, vänner, alla.

Jag var lycklig till max med mina droger. Hade jag inte hade något att ta så slog jag en random person där jag var och jag bråkade med personalen, slängde runt saker, kaosade i skolan tills jag fick något som lugnade mig.

Tillslut när min tid på utredningen var slut så rekommenderade de behandlingshem till mig. Min socialsekreterare sa att jag bara skulle vara där och lugna mig lite, skulle vara där 4-8 veckor och tillslut gav jag upp orkade inte med något utan drogerna, det var bråk hela tiden, med personal och andra ungdomar, deras regler hade sneat så jag orkade inte jag ville få tillbaka mitt liv, så jag rymde, var på rymmen flera veckor, var efterlyst i nästan hela Sverige, alla letade efter mig, men medan jag ändå var fri så misslyckades jag med att få tillbaka mitt liv. För då tog jag kanske en joint och efter det ville jag bara ha mer och mer. Tillslut rökte jag på nästan varje dag, flera gånger om dagen, tog piller, och söp. Jag var ute hela natten en natt, och tidigt på morgonen så gick jag hem till mitt ex i Uppsala, däckade och vaknade av att polisen stod framför mig. De tog mig, körde mig till stationen direkt och ställde massa frågor. Efter bara 2 timmar så satt vi på ett flyg mot ett sis i Norrland. Sis-Sävastgården någonting...

Här sitter jag idag och har börjat tänka om, har bara bott här i 4 månader men alla droger och allting är ute från mig, de är borta från mig. Kommit bort från mina dåliga vänner, vilket är bra, för jag får vara för mig själv, lugna mig och tänka ifred. Slutade skära mig för länge, länge sedan. Kommer aldrig göra om det. Jag mår bra här personalen är snälla och finns alltid för

en, dygnet runt, mår man dåligt så finns dom, mår man bra så finns dom. Personalen här är Bästa till max och skolan är skitbra! Har börjat tänka på min familj nere i Småland de har funnits för mig under hela min resa, jag saknar min familj och ångrar att jag aldrig berättade för dom hur dåligt jag mådde hemma, hade jag bara pratat med dom så hade jag aldrig suttit här. Utan jag hade varit med min familj och firat min 15-årsdag som är om bara några dagar. Nu har mina föräldrar även fått hjälp med sitt beteende och jag längtar hem! Idag är det den 30 augusti 2016 och de ska besluta vart jag ska efter detta. Jag har bott från min familj i snart 2 år! Saknar dom och kommer kämpa för att kunna komma hem igen, kommer inte ge upp! Ska hem! Förlåt mamma och pappa för allt. Jag älskar er! <3

<3 <3 <3 OCH TACK SÄVAST! <3 <3 <3!

#Balkan #SmålandIMittHjärta #Kosovo #FamiljenFöreAllt

Ps1. Ge aldrig upp för tidigt, kämpa för det du vill innan det är försent. Jag tror på dig <3

Ps2. Vill även ge några ord till min kille. Tack för att du är du och för att du funnits för mig under hela min resa. Utan dig hade jag inte kommit någonstans. Du har den största platsen i mitt hjärta ska du veta! Tänker ofta på dig och jag längtar tills vi träffas igen, saknaden är obeskrivlig. Kommer korsa vatten och eld för dig, I love you.

Min bobo, idag, imorrn och föralltid!

/S.H

life's what you make it

hää va händer märsta ee här hähhh

Nuu jag sitter på solbacken i ljugaskog föör tråkigt men personalerna ee ganska tunga, innan ja hamna här så satt jag på bästa bergsmansgården, bästa stället verkligen så tunga allihopa !!

Alla problem man har flytt ifrån, lagt i bakhuvudet sagt ti sig själv de glömt allt e bra allt ee tamam, dom problemen kommer som en lavett på samma gång efter 1 veckas drogfrihet sen 2 veckor 3 4 5, sen man börjar se klart, man måste ta tag i problemen man kan inte bara skjuta iväg dom för dom kommer tillbaka mycke starkare . Har hittat ut ut dimman äntligen pallar ej mer. Man tror man ska hålla sig ti äzi bara, håller 4 år sen man träffar nya personer o de går snabbt, sånt du lovat till dig själv att du aldrig ska testa blir ditt nya beroende.. 1 år senare så blev de inte riktigt så som man hade tänkt dig.. Sis.

Bra? Dåligt? För mig va de bra iallafall.. 18 år fifan man måste börja ta ansvar så äre , nångång så skulle de ju vara dags, graven eller ny start?

Sluta springa ifrån problemen ,ta tag i dom istället

Låt inte beroendet ha kontroll över dig ,de Du som bestämmer och Du kan bestämma att du inte är värd missbruket ,Du är värd ett bra liv .. trodde aldriig men så e de

nu ja har varit 130 dagar drogfri!! fettt tuungt man känner sig så mycke levande

Hoppas snart att ja få komma hem, börja de "vanliga"livet..
Tänk att de bara e liten del av ditt liv som du sitter på sis, för
Din skull ifall du har ett missbruk. Pluss du träffar massa najs
personer som du kommer ha kontakt me för livet, you know
what im talking about mah mate hahah Peeeaace ,Shoutout
till Bergsmansgården !!! missss uuuuu

Allt de jag gått igenom har gjort mig till den jag är , what
doesn't kill you can only make you stronger .

Jah bless //m

Man tror att man har nån där

Man tror att man har nån där stående o är beredd att göra det omöjliga för dig men det visar sig att den personen finns bara i dina drömmar och den kommer att finnas på riktigt för såna människor finns inte på riktigt o nu för tiden alla tänker på sig själva och man fångar få vänner.

Jag har själv en sån vän o han finns alltid där för mig när jag behöver honom men nu är han borta precis som alla andra för alla lämnar en n gång o det är så med mig också alla lämnar mig mig så fort dem får chansen fast man blir ledsen o gråter varje fast man vet att det kommer hända men just nu måste jag finnas där för mig själv om jag vill klara mig o det är så att om man vill klara sig i livet så måste man lita på sig o att man ska tro att man har världen inte i sina händer inte tvärtom så att man klarar sig fint.

En gång i tiden var en liten flicka som inte kunde skilja mellan fel o rätt o nu jag är stor flicka som inte vet om man ska gå vänster eller höger så vad ska man göra när man lär sig en sak o så är det nästa som man inte förstår sig på så det blir kaos i ens huvud så jag vill lära mig det ena o det andra om jag får chansen men det får jag inte för livet är så komplicerat och jag kan inte ens skilja på saker för det finns inget att förstå med denna världen och det är svårt att tävla mot världen för vi är inte en med världen utan vi är i världen så om jag vill ändra på så skulle det vara världen så skulle det vara att vi var perfekta för ingen är perfekt nu o det måste man komma ihåg för det betyder mycket för den världen att vi är inte perfekta.

//Gazel

En lång väg hem

Vägen hem är lång o ångesten är spontan, men även det ordnar sig en dag.

Det har tagit mig 5 år för att faktiskt förstå, vad ett liv med missbruk och kriminallitet innebär o det är något som jag inte vill vara med i längre.

Jag har svikit mig själv o min familj så många gånger, så det är dags att börja om på riktigt!

Jag har haft turen på min sida genom alla dessa år, jag är en överlevare.

Jag har en underbar familj som stöttar mig o dom ger aldrig upp hoppet, om mig

Miljoner med Tack, jag är så Tacksam.

Jag älskar er.

Och tack till dig, min fina, mr. JL som faktiskt såg till så att jag blev clean. Dig Älskar jag, till månen o tillbaks.

Och Tack till min allra bästa vän RFO som också stöttar mig, Jag älskar dig hjärtat, för evigt.

"Be strong, hold on, it won't be, long"

//Bless, T Halmstad

Mitt eskalerande missbruk

Det har egentligen aldrig varit bra, mitt liv har alltid bestått av ensamhet, tankar på att inte vilja leva och självdestruktivitet. Det som höll mig vid liv var drömmen om att någon skulle rädda mig, ta mig ifrån det helvete jag var dag levde i. Men det blev bara värre. Jag har alltid varit för svag för att klara mig själv. Jag behövde bekräftelse, jag behövde känna att jag dög till något och jag behövde känna mig älskad. Så redan som 14 åring började jag låta killar använda min kropp. Det jag inte insåg var att det förstörde mig mer psykiskt och jag hade blivit en sexmissbrukare.

Men så en dag när jag var 16, träffade jag killen jag trodde var min själsfrände. Jag älskade honom mer än något. Visst, han var mycket äldre, drack hela tiden och rökte på men jag var så kär, så jag såg inte vad han drog in mig i.

Efter 10 månader lämnade han mig. Jag var så ensam och mådde sämre än någonsin. Efter några dagar började jag prostituera mig igen till gamla gubbar, vilket jag gjorde nästan varje dag för att ha råd med mitt missbruk som snabbt eskalerade från att röka på och dricka varje dag till att injicera heroin. Jag hatade verkligen mitt nya, sämre liv.

När soc gav mig LVU blev jag i början galen, jag ville ut igen och knarka. Jag insåg inte hur beroende jag faktiskt var. Det insåg jag först 2-3 månader senare, och nu är jag tacksam för att jag blev inlåst. Nu har jag bearbetat gammal sorg, ångest och jobbiga tankar som jag förut alltid dämpade med droger eller sex. Mitt liv har vänt, även fast jag ibland inte mår så bra så är det bättre än hur det var innan. Och en sak vet jag säkert, jag vill aldrig tillbaka till mitt missbrukarliv igen.

// M

Hey jag heter B jag är 17 år!

Hey jag heter B jag är 17 år! Bott på hem i 5 år.. det här har inte hjälpt mig ett skit det ända behandlingshemmet som var bra de fan nog Långanäs underbara personalen som jobbade där som verkligen brydde sig om oss lärde känna fina tjejer där det jobbigaste va att min soc ville typ aldrig skicka hem mig och att jag inte fick träffa min familj på länge det blir ju inte bättre om man låser in mig? Så tänkte jag alltid och nu bor jag på Ljungaskog och kämpar varje dag för att komma härifrån detta är nog den sämsta behandlingshem jag har bott på jag tackar min underbara pojkvän ,syster,mamma,pappa som alltid har funnit där för mig när jag har det jobbigt älskar er riktigt mycket jag lovar er att kämpa så att jag kommer härifrån det är ju jobbigt för alla att bo på sånt här ställe jag tycker det iallafall man längtar bara hem för varje dag som går så längtar man hem ännu mer jag saknar mamma o pappa och syskon mer och mer för varje dag som går miss home everyday! Dags och få tag på sitt liv nu kämpa alla där ute då kommer ni hem snabbare det lovar jag det säger alltid personalen till mig det beror alltid på dig själv faktist det är inte personalen som kan få hem dig det beror bara på diiig så sköööööt er va en krigare!

/B

När jag fick vad ja ville.

Alltid fattig.

Svensk syster 22år .

själv suedisk-brittisk-grek. 17år.

Före ja föddes. Morsa o syrra levde på farsas \$\$ i manchester, dom tagga till sverige med allt han hade o sen föddes jag, i huset han betalt.

Jag älskade bara honom , respekterade alla men ingen respekt tillbak.

Klara allt själv, alltid slagen , inlåst, utlåst , mat kläder etc ja fixa själv, klara skola bra.

9år kvar i hemmabyrn o fick min bästisvän , hon va invandrad , vi höll ihop 24/7 juli2009-dec15

träffade nya som hon inte gilla. Ett år och vi snacka inte.

16 sommar. Förlora vitt jobb , fick inte komma hem , stack till gbg. Pendla till vänersborg för gymnasie . Soc dök up . Tog mig till jourfamilj, skulle va 3 månader. Sen nytt ställe.

3månader gick ,soc hade inte sökt ställe äns.

Tagga från familjen , stanna i vänersborg hos vänner, höll kontakt med morsan/soc/familjhem i hemmabyrn. Blev ändå lyst . Visste inte ja va lyst , fortsatte skola,

1 vecka och ainosh tog mig i en park i väners , 7på morgon promenera med vänner , ingen fatta vem aina vill ha , alla stanna , dom tog mig o andra fick gå .

Nästa – falköping arnhem 16-oct till jan-17 – nästa ljungaskog utredning.

Gör inte de jag gjort , kvittar hur mycke dom slår dig . Om din soc inte flyttar dig måste du stå ut.

Väntar på kammarrätten feb 2017 , överklagade förvaltningsrätt dec 2016

4 veckor kvar bui . 4 månader till lvu släpps . April lvu omprövas?

2017 augusti gå om 1an . Önska mig lyckatill.

Lyckatill till dig som läser detta xox//atena

Jag är en tjej snart 17 år

Jag är en tjej snart 17 år från Göteborg och från början Polen.

När jag var ungefär 15 år började jag med allt skit-droger.

I början använde jag droger då och då för att ha lite kul och veta hur känner man sig efter dem.

Från början när jag kom till Sverige var jag ute efter att försöka fixa knark och testa allt.

De alla filmerna när de vissar människor som knarkar varje dag och har fortfarande ett bra liv är bara bullshit.

Jag har använd typ allt skit som finns utan sprutor.

Benso(favorit), amfetamin, kokain, mefedron, ecstasy, lsd, svampar, tramadol, cannabis, heroin(rökning), alla typer av piller.

2 snatteri, som jag åkte fast, kriminella handlingar, minnesluckor.

Jag ser mig själv som självdestruktivt person och det är en anledning varför jag blev inlagd på avgiftningen Unga Vuxna 306, sen Råby och nu på Ljungaskog på utredning.

Det jag lärt mig att man kämpar ensam, man måste hjälpa sig själv, det finns ingen som hjälper en alltid.

Försök se de positiva saker under tiden här så blir det lättare att klara det.

Ge inte upp hur svårt ens det känns, tro mig jag vet hur det känns utan hopp, hur det känns att va trasig person.

Du tjänar inget på missbruk men du kan förlora mer än du tror.

L

Sagan om livet

Hej mitt namn är Lexii och nu har jag bott på behandlingshem ett bra tag.

Jag hatade att sitta inlåst i början men sedan började jag att acceptera att situationen var som den var. Det var ju ändå jag som satte mig här, det var jag som gjorde mina misstag, var på fel plats, umgicks med fel personer. Jag hatade min soc i början för att hon satte mig här, då trodde jag att jag inte hade gjort något fel men idag har jag äntligen fattat vad jag har gjort.

Jag föddes år 1997, jag bodde hemma hos min familj fram till 2008.

Sen dess har jag flyttat runt till olika Familjehem, Hvb och Behandlingshem.

Men jag är stolt att jag har gått den vägen. Äntligen har min soc ringt hit och sagt att jag snart ska flytta härifrån, är så lycklig!!!! Jag saknar verkligen allt, men snart kommer jag ut i friheten, och då kan jag exakt som jag vill utan att någon bestämmer över mig.

Idag är det en februaridag 2017 vart fan har tiden tagit vägen, jag flytta liksom till Sis 2015.

Jag saknar min pojkvän så att de gör ont, även om jag träffar han ibland, bättre än inget.

Är glad att jag får åka hem ibland också, min familj och pojkvän betyder allt för mig.

Jag vet inte mer vad jag ska skriva så jag Avslutar här !

Tack för att ni tog er tid för att läsa denna lilla text Puss i kram
<3

//

Droger och nu drogfri!

Hej! Jag är en tjej som heter S och är 15 år.

Nu bor jag på låst för att jag har gjort dumma saker med droger. 1 månad har jag bott här på låst, nu vill jag ha tillbaka mitt liv. Hoppas på att jag kommer ut härifrån och jag är mycket ledsen. Snart har jag domstol, så jag vill även förklara för min soc att jag mår bra. Jag vill tacka min soc och andra människor som har hjälpt mig. Nu har jag bestämt att det är slut med droger.

Snälla, ta inte droger, det är dumt! Nu har jag varit drogfri i 3 månader, nu mår jag bra, men det har varit svårt att sluta med droger.

Tack till soc för att ni hjälper mig att komma från låst, tack för att ni har hjälpt mig från droger och människor som inte är bra för mig. Nu kommer jag att börja mitt nya liv, och lämna alla dåliga kompisar bakom mig.

Kram, från S, 15 år.

SiS Eknäs

Jag är en pojke på 16 år. Jag sitter för ett brott. Min mamma bara sabbar för mig. Jag vill aldrig mer se henne. Den enda jag har kontakt med är min storasyster som är 19 år och min lillasyster som är 15 år, min tjej som är 16 år. Jag har snart suttit här 12 veckor. Jag går i skolan hela tiden. Men ibland har jag funderat på att rymma. Min storasyster sa att det var dumt. Men nu vill jag bara ha min dom. Så att jag kan bli fri. Så jag kan åka till min tjej. SiS det är inget bra ställe fri luft är bättre.

Kille från Katrineholm LP Hälsar lycka till och kämpa på.

Hej! jag är 18 åring

Jag sitter här i sis två månad och jag tror att jag ska gå ut snart men jag vet inte när men om ni vill gå ut snart ni måste ha respekt till alla och jag vill säga till gud förlåt min gud för allt jag gjort som bax3eds och som hasslads köra bil som inte min sen brinnads o kastads och knullads Flickorna i gaten men jag kunde låses det men jag känns mig trött för livet men jag tänker att jag måste sluta det hopplöses det allt ta bort från mitt liv men jag måste börja bra livet för mig och mina vänner.

Måste börja en bra framtid gå skola och lära mig språket och jag tänker att jag ska få bra jobb men jag vill säga till er ni måste sluta göra kriminala för gatan ni ska inte få en bra framtid om ni fortsätter göra kriminal saker.

/Alby

Livet på Folåsa sis!

Mitt namn är "Mickael" Jag kom till Folåsa En måndag i december 2016,

Det va min Första placering tänkte Ey vart fan e jag? Walla det har varit tuffa dagar häääär. Inte lätt att någon säger vakna nu eller lägg dig nu jag ba lack vem fan e ni? Svårt att anpassa sig när man inte känner sig hemma leen. Redan efter 2 dagar hamna jag i vård i enskildhet på grund av att frustrationen av att vara här gjorde att jag hamnade i tjafs med en annan elev, fick vara där i 1 vecka walla de va lall där inne, när jag sen fick komma ut till avdelningen började jag sköta mig, skola, aktiviteter. Vissa dagar tuffare än andra men jag ville komma härifrån, väntar nu på att flytta till en öppnare avdelning och förhoppningsvis är jag hemma inom några månader.

Mina damer och herrar som har det tufft i livet, försök få hjälp i tid, och hamna aldrig här lo. Just nu sitter ja med 2 tunga personal ni vet vilka ni är, nuuu är det dags fööör lunch ha det bra ta hand om er allihop.

/Yani Mickeal

Allt började när jag var 15 år

Allt började när jag var 15 år och fick flytta till en jourfamilj på grund av ständiga konflikter hemma. Jag trivdes bra i jourfamiljen, men mådde fortfarande psykiskt dåligt, och när jag till slut försökte begå självmord så fick jag inte bo kvar. Jag blev flyttad till ungdomspsykiatri när jag var 16 år, sen flyttade jag till behandlingshem. På behandlingshemmet blev jag mobbad och slagen av dom andra ungdomarna. Till slut gick det så långt att jag rymde. På rymmen blev jag våldtagen och fick sova ute på gatan. Efter det flyttades jag till ett familjehem, men jag vantrivdes och rymde flera gånger och mådde sämre, så då flyttade jag till ett nytt behandlingshem. Jag började med droger och alkohol. När jag blev utskriven så hamnade jag i ett lss-boende, men jag fortsatte knarka och festa nästan varje dag. För att ha råd med drogerna så sålde jag ex flera gånger i veckan. Jag blev fast i tjack och Ecstesy, tog det varje dag. Blev hotfull mot personalen på boendet som misstänkte att jag missbrukade, så vid 18 års åldern flyttade jag till mitt första sis-boende. Första dagen var jag avskild från dom andra ungdomarna på boendet, och ensamhet är det värsta jag vet, så jag kaosade ner hela rummet jag fick vara i. Nästa dag fick jag komma ut till dom andra, fick direkt bra kontakt med *, som nu är min vän och som jag aldrig kommer lämna, oavsett om vi bor kvar här på Högantorp eller utanför. Dom är dom som gör mig glad. <3

//

Överlevnaden är svår?

En vilsen tjej sitter bakom lås och bom. Som känner sig så jävla tom. Hur kunde jag vara så dum? Alla åren har skapat såren. Helt ensam kvar med en massa krav utan några svar. Mitt liv har bara bestått av död svek trauman och skit trodde aldrig jag skulle komma ur denna mardröm. Men då fanns kriminalliteten, drickan och knarket där och ändrade mitt liv från misär.

I längden gjorde det egentligen allt värre så hamnade djupare ner i missbrukets stup.

Men en dag blev jag tagen för sån är lagen.

Har alltid varit på botten så nu när jag har chansen strävar jag att nå toppen.

Är ändå tacksam har ett fast ställe att bo på har mat framför mig och trygghet, vilket jag aldrig fått uppleva innan i mitt 17-åriga liv.

Men alla ni som sitter och läser detta känns det inte som att det går, går det alltid lite till.

xoxo GB

Krigar för friheten

Jag tänker skriva om hur allt började innan jag hamnade på mitt första sis-hem.

Jag var 15 år då jag hamnade på björkbacken i göteborg.

Det började med att jag rymde hemifrån med min kille. Det är så man gör i den finska romska kulturen, man rymmer med killen man väljer tills släkt/familj accepterar det.

Men istället så blandade soc i sig i allting och placerade mig i akut/utrednings avdelningen i göteborg Björkbacken. (kompassen)

Jag har aldrig haft något med Alkohol och droger men hamnade ändå där pga rymningen.

Jag fick göra utredning där på kompassen, jag bodde där i 2,5 månader och sen flyttade jag till den öppna avdelningen östan.

På östan bodde jag i 2-3 veckor, och sen avvek från hempermissionen till min kille. Och var på rymmen i 3 månader i sverige & finland.

Sen Augusti 2016 12 dagar efter min födelsedag då jag fyllde 16 år hamnade jag på Rebecka hemmet i stockholm.

Har bott här i 1 månad nu och flyttar till öppet-behandlingshem om en vecka.

Soc förstör allt, dom fattar inte att dom kränker oss när dom vet att man gör så i vår kultur.

Men krigar vidare för friheten och ska göra allt för att få flytta hem.

Har kontakt med min kille varje dag och han får mig att klara av allt det här han stöttar mig hela vägen.

Krigar för kärleken och friheten tills det blir bra.

Ge inte upp inget är hopplöst.

Tackar min kille & mamma för allting.

Soc är helt sjuka i huvudet.

Det här var andra & sista gången jag sätter min fot På låst.

//R från LKPg

BROOR VI E FUCKED UPPPP

En natt gjorde vi uppror.

Det var det roligaste jag har gjort på länge.

Vi började med att alla tog varandra på axlarna och "lekte" tåg och skrek TUT TUT jätte högt och vi skrattade så sjukt mycket av bara det.

Vi skrev med bläck i hela korridoren som vi bodde i och överallt på alla väggar i allas rum (de var inte så smart), sen slog och bankade vi på alla fönster och dörrar samtidigt som vi sjöng "låt mej vara din soldat" så att det ekade i hela huset.

När vi var trötta efter allt skrik och dörrslagande så var vi uttråkade så vi försökte komma på massa saker som skulle få personalen att släppa ut oss på avdelningen (vilket aldrig hände).

Det första vi sa var att vi skulle sluta kaosa om vi fick röka en ciggarett var men de gick dom inte på sen försökte vi med utpressning men de fungerade inte heller vi funderade också på att säga att en tjej hade tagit sitt lv men de sa vi aldrig för det var lite väl alvarligt.

Efter alla försök om att få komma ut på avdelningen så kom någon med värdens dumaste ide om att vi skulle krossa rutan för att komma ut och vi stog och bankade med massa hårda föremål och sparkade på rutan tills vi tröttnade och förstod att vi inte skulle komma ut.

Vi körde stafett med allas madrasser som vi hade tagit ut i korridoren.

Sen var det någon som råkade spilla vatten på nån och de eskalerade då till vatten, tvål och tandkrämskrig så att hela korridoren var översvämmad.

Jag tror att översvämningen var ungefär 3 decimeter högt ovanför golvet.

I alla fall så eskalerade allt och det var
KKKKKAAA OOOO OSSSS.....

De sluta med att vi städade upp efter oss och använde kläder, handukar, filter, täcken och städade upp allt vatten, tvål och tandkräm.

Dagen efter var dock inte så rolig för då sa dom att vattenska-
dan skulle kosta upp till 100 000 så alla skulle betala 20 lax
var.....

MEN DET VAR INGEN JÄVLA VATTENSKADA
WEEHHHEEEYYY....

HAAADDDDEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE..... <3 <3 <3

// EES , MKM

Mikas senaste liv och TPT story... .bluuurp!?!?!?

Shulullulu sisboken och alla ni som läser det här...

Jah heter mika och är 16 år och är just nu i skolan på mitt andra lås rebecka som ligger på ekerö i stockholm och jag bor på avdelning högantorps men kommer från stockholm.

Innan rebecka så bodde jag på arnhem i falköping i 8 veckor och asso ni som är där om ni klagar på arnhem så är ni fan dumma i huvudet för att där skulle jag kunna leva livet ut för att jag älskade arnhem det är de bästa stället jag varit på och jag har varit på både avdelning b och c så jag känner alla personaler...

Jag tänkte i alla fall berätta lite om vad jag har gått igenom här och så...

Vi börjar med det jag skrev när jag blev förflyttad från arnhem till rebecka..

Idag åkte jag från arnhem vid ungefär halv 11 tiden någonstans där.

Jag blev hämtad av kriminalvården och innan jag fick sätta mej i bilen så visiterade dom igenom alla mina saker som jag skulle ha med mej och de tog så sjukt jävla lång tid, men i alla fall när dom visiterat klart mina saker var de dags för kroppsvisitering och efter de var klart var det äntligen dags att åka. Det tog ungefär en dryg timme innan vi var framme vid Jönköping för att mellanlanda och vänta på nästa kriminalvård som skulle skjutsa mej vidare till rebeckas i stockholm. När vi var framme vid jönköping så gick vi upp i polishuset eller vad de nu va och

sen visiterade några nya människor både mej och mina saker IGEN och sen träffade jag en snut som frågade mej om jag behövde gå på toa och jag sa ja och dom låste upp en toalett och jag gjorde mina behov och för att få komma ut från toan så skulle jag klicka på en röd knapp så att dom skulle öppna dörren men dom kom inte när jag klickade på den så jag klickade flera gånger haha men dom öppnade fortfarande inte så jag typ damp klicka och till slut kom dom och öppnade till mej. Sen öppnade han en av dom tjockaste dörrarna i världshistorian och de var alltså min cell, jag fick en bricka med ett ruttet päron och en gammal mandarin och en plast låda med något som luktade ren bajs som tydligen var min lunch. Madrassen i min cell var helt nerspydd och den som spydde hade säkert fått samma mat som jag så jag förstår den men de lukta riktigt vidrigt asso, och jag fick inte ens något att dricka till min jävla spy mat. Jag hade en äcklig liten pissoar som ingen hade städat sedan människan skapades också och hur fan tänkte dom att jag skulle pricka mitt kiss i den när jag inte har en snopp man bara liksom hallåååååå.

Så att efter 2 timmar gått så frågade jag vart kriminalvården var som skulle köra mej till stockholm och dom sa att dom skulle ha kommit för 1 timme sedan men dom satt och käkade lunch men dom skulle tydligen komma när som helst.

Jag la mej på sten golvet och sov och vaknade efter 2 timmar till och frågade igen men dom sa samma sak att dom käkade lunch och vafan tog dom 3 plus menyer tripple bigmac eller??

och asså de var ju liksom inte en sån där situation som man bara säger till dom att ``nej men vafan grabbar ta god tid på er de är ingen stress`` utan det blev mer typ såhär ``VAFAN HALLÅÅÅ VAKNA FÖRFAN JAGVILL INTE SITTA PÅ NER SPYDD MADRASS HELA JÄVLA DAGEN SÅ ÖKA FÖRFAN``.

Vill ni veta hur länge jag satt i den där cellen utan att göra ett piss?? I 5 JÄVLA TIMMAR...!!!

När dom i alla fall äntligen kom så skulle vi ju sitta i den där jävla bilen i 4 timmar och 30 minuter och jag fick åka med en kille som skulle till ett lås han med och gud vad han var creepy asso.

Han satt framför mej i bilen och varje gång jag försökte sova och öppnade ögonen halvt så var hans jävla ögon där och bara stirra på mej som typ `` well hello there gorgeous`` så att jag kunde inte ens sova på dom där timmarna i bilen heller.

När jag var framme så började helvetet.

Här blir jag mobbad för att jag råkar vara svensk och bor i sverige haha (vilken logik vissa människor har).

Jag blir spottad på och sparkad på och slagen och personalen har inte nån koll alls.

Jag råkar ju också ha blått och rosa hår så de blir jag också mobbad för.

Jag hade nummer 3 på högantorp så du som har de nu kommer jag tro på för jag hade det så jävla kämpigt men jag lever förhoppningsvis idag när ni läser dehär så kämpa på ni kommer klara dehär jag tror på er.

Tack för mej så läser jag om er i nästa sis bok så kämpa på nu och ge inte upp okey jag lovar er att de finns alltid ett sätt lita på mej <3

i believe in you

//mika

CATALEYA

Mitt liv har aldrig varit perfekt, de har varit ett hemskt mesta delen.

De är mycket som hänt som jag önskar mer än att annat att jag kunde ändra på....

Allt började när jag va 6-7 år, grov misshandel och grov våldtäkter, tills jag blev 13 år. Det va så hemskt på Gud, jag trodde aldrig att jag skulle orka leva mera. Att känna smärtan i bröstet, att känna ångesten komma, att inte känna sig älskad, att känna sig värdelös och sviken.....

Sen jag flyttade hit till Sverige 2013, och blev av från, misshandel och våldtäkter. Om ni undrar va jag menar med att (jag blev av) så menar jag att jag blev av från min biopappa som misshandlade mig o våldtog. De va så jobbigt, och kommer alltid att vara jobbigt, men 2013 så hamnade jag hos en svensk familj som va jätte trevliga i början men sen börja bli allt knas.. 2014 i maj hamnade jag på HVB och de va min första gång jag hamnade på något sånt, efter 2 månader så rymde jag och började med olika droger och de va min första gång jag testade nått sånt.

Jag var på rymmen fett länge och den tiden jag va på rymmen så lärde mig att ta olika droger. Jag önskar att jag aldrig skulle gjort de, jag ångrar mig som fan, jag kände inte ens igen mig, efter så hamnade jag hos dåliga människor och kriminella. Och allt de där led mig till dålig människa som inte kunde hantera min ilska eller mina känslor. jag va helt vilse, jag viste inte vart skulle jag ta mig vägen och mådde jätte hemskt. Jag skulle aldrig förlåta mig själv om jag skulle skada någon, eller

såra någon, därför håll jag borta från folk som brydde om mig, och valde dem som uttjatade mig. Och lät mig att ta massa olika droger, men jag kunde hantera alla droger jag tog, men ändå va de hemskt att ta massa droger. Jag önskar från hela mitt hjärta att jag aldrig skulle tagit nått sånt, för de bara förstörde hela mig...

Jag mådde jätte hemskt och va trött på mitt liv efter våldtäkter jag vart med om plus grovt misshandel ☹ men en sak har jag lärt mig! Om man mår jätte hemskt på grund av uppväxten på grund av allt man vart med om, man behöver ej umgås med dåliga människor, eller ta massa droger eller förstöra sig mer än man är förstört. De hjälper inte tro mig, de bara löjligt.

Tänkt positivt gå framåt även om de så himla jobbigt, KÄMPA OCH KÄMPA GE ALDRIG UPVISA ATT DU ÄR STARK, DU SKA INTE GÖRA NÅGON ANNAN STOLT ÖVER DIG SJÄLV!! DE ENDA DU SKA GÖRA STOLT E DE DU SJÄLV!!
Tänk aldrig bakåt tänk framåt, va dig själv och shit i alla som försöker se dig förlora, du ska inte låta någon människa att sänka dig eller stå i din väg!!

Må GUD hjälpa oss alla och visa oss bättre väg, PÅ GUD SKA ALDRIG GE UP OCH DE SKA NI INTE HELLER GÖRA ☺

Vintern 2016 hamnade jag på Rebecka Freja i Ekerö, och ber varje dag till gud att jag fixar de här och kommer ut härifrån! Jag vet de jätte jobbigt och tråkigt men jag är jätte glad också att jag hamnade här och fick hjälp de jag behövde, instället va på rymden knarka, festa, och umgås med dåliga människor! Och nu sitter jag här på Rebecka hemmet i Ekerö, och har bestämt mig att gå vidare med mitt liv och kämpa tills jag har kommit någonstans, kämpar även om de här är så himla jobbigt eller tråkigt.

TILL ALLA SOM FINNS FÖR MIG OCH ALLA SOM FANNS,
JAG E SÅ HIMLA TACKSAM FÖR ALLT!

ÄLSKAR ER ALLIHOP

Och jag vill tacka min vackra mamma som gick bort precis när jag föddes, jag e så himla ledsen att jag fick inte se dig, jag älskar dig och kommer aldrig att sluta tänka på dig min vackra ängel. Och jag svär på allt att jag kommer stå på mina ben och aldrig kommer att ge upp, mamma jag kommer göra dig stolt jag lovar dig! Synd att du inte här ☹ synd att jag inte fick kärlek som jag behövde från dig, min vackra ängel vila i fred och jag älskar dig och kommer aldrig att sluta älska!

VILA I FRED MINA KÄRE MOR <3

Och jag vill tacka min bror som också blev mördad när han va 18 år, bror vet du när jag tänker på dig varje gång att jag skäms de jag blev just nu. Om du levde nu skulle jag aldrig att kunna visa mitt ansikte för dig. Jag vett att du uppfostrade mig som en stark lilla syster, och ville mitt bästa. Förlåt att jag inte blev som du har tänkt dig, men en sak du ska veta att jag kommer aldrig att ge upp tills jag har gjort dig stolt, och kommer aldrig att sluta va stark, jag lovar dig Shamil jag kommer inte att ge upp så här lätt, och kommer inte någon stå i min väg <3
BROTHER NOT A DAY GOES BY THAT I DONT LOOK AT YOUR PICTURE AND SMILE OR CRY OR BOTH. I LOVE YOU MY ANGEL ... DU VAR FÖR FIN FÖR DENNA VÄRLDEN MIN KÄRE BROR, VISES PÅ ANDRA SIDAN

VILA I FRED MIN KÄRE BROR<3

Till alla tjejer som läser de här, de räcker inte med att läsa om ni ska lära er nått. De viktigt att ni kommer ihåg de också☺

They are not enough to survive you have to be able to fight also. Never give on a dream, they take time to come true. And look out for the people who look out for you

LOYALTY, RESPEKT, AND LOVE ITS EVRYTHINK

Jag vet att ni klarar de här, du måste bara tro på dig själv och ge aldrig upp. Ni är krigare och guld värda, jag vet att de jätte jobbigt sitta på låst men vet ni vad, jag klarat de här och jag vet att ni kommer klara de här☺ dont give up grils be strong:

Och jag vill be om ursäkt till alla där ute som jag har sårat eller gjort illa, jag menar inte att såra er eller göra er illa<3

Ta hand om er allihopa och sluta med droger och sånt shit för ni kommer ingenstans med de om ni håller på med sånt. Jag lovar de inget liv ni vill ha! Tänk på bra saker tänkt på framtiden!!! Och lycka till allihopa ☺

Och tack till alla personal som har ställt upp för mig, och stöttade mig när jag behövde ☺ kommer aldrig att glömma er <3 tack för allt bästa personal och förlåt att jag sa fula saker när jag va arg :D

Älskar er allihop för allt ni har gjort för mig personalen på avdelning Freja☺

// cataleya chokalada

Mitt liv inom SIS

Jag är en tjej på 18 år från Göteborg, när jag var 14½ år så började jag få problem med skolan och vänner o.s.v. Det ledde till att jag fick psykisk ohälsa och problem med grov panikångest. Blev omplacerad första gången Januari -15, till en jourfamilj. Har bott på ca 9 olika boenden (SIS, jourfamilj, HVB och behandlingshem) i 2 år, pendlat till och från hemma och på olika boenden under dessa 2 åren. Skolan har jag inte gått heltid på sen April -14 p.g.a sjukskrivning och hälsoproblem. Det SIS jag befinner mig på nu är mitt 2:a SIS. Blev tvångshändertagen Januari -17 och förd till ett SIS i Falköping (Arnhem), Februari -17 blev jag flyttad till mitt 2:a SIS i Eksjö (Långanäs). Det SIS som jag bor på nu är mitt bästa SIS någonsin. Numera kämpar jag för mig själv och min familj, dem har lidit tillräckligt p.g.a mina problem och skit. Visst jag skanar att bo hemma, men detta är det bästa just nu p.g.a allting som har hänt mig. Idag mår jag lite bättre än i början när mina problem började, det är tack vare mina närmaste vänner som stöttar mig och finns där för mig. Tack till:

C.L Att du står ut med mig och du finns där för mig i mina mörkaste stunder <3

V.E.V Du är min närmaste och bästavän, älskar dig min ängel <3

Mamma och Pappa Att ni har hjälpt mig in till läkare, BUP och kört överallt med mig för att jag ska må bättre. Det ni har gjort för mig betyder massor! <3

Hälsningar

J.O

Recept till ett lyckligt liv

Om jag inte hade börjat få problem med soc hade jag förmodligen ätit en glass nu. Bara för att jag har problem med soc sen 5 år tillbaka och gått fel vägar genom livet, hamnat på sis flera gånger och sitter nu på sis igen så sitter jag i skolan med ett par rosa tofflor som jag får gå med o låsta dörrar jag inte kan öppna och skriver denna text. Hade lika gärna kunnat ha min telefon i handen o diskat samtidigt om inget av allt hade hänt från första början sen några år tillbaka. Men just nu tar jag livet med en nypa salt. Är van vid sis vet hur det är att bo på sådana ställen. Bodde på ett sis 2015 firade julafton och nyår där så jag var där i början av 2016 också där bodde en kille där då på en avdelning, sen när jag flytta där ifrån flytta jag till ett annat sis. Sen flytta jag från sis till mitt gamla hvb hem. Bodde på hemmet under sommaren och in på hösten, hade ett allvarligt drogmissbruk då som tidigare tog överdos hamna på sjukhuset. Sedan kom polisen en morgon igen o sa jag skulle till låst, jag frågade vilket låst det va o när dom sa vilket det va så blev jag chokad eftersom jag har bott på det sis innan så jag åker med efter mycket om o men o våldsamt beteende kände mig som en flaxande elefant haha . När jag sedan kommer till det sis träffar alla går till skolan och när jag kommer till skolan ser jag denna killen som jag träffade här på sis förra året med Haha det va lite roligt faktiskt .

I åtanke kan jag bjuda på ett recept till ett lyckligt liv:

Recept till ett lyckligt liv.

3 dl glädje

1 ½ dl lyckliga tårar

1 tsk ilska

4 dl polare man kan lita på

9 dl pengar

5 dl kärlek

4 msk familj

3 dl ett hem som man trivs i

8 dl nutella

Då tar man allting i en skål blandar ihop. Tar en sked av smeten o smaka då och då så har man ett lyckligt liv.

//

BIG LOVE

Det började när jag va 2 år typ , jag blev slagen av min Mamma hon knarkade och hamna på psyke,fängelse så jag blev placerad hos min kusins föräldrar och där bodde jag tills jag blev 14 år gammal. Min kusins Mamma är ju min faster och genom alla dessa år så har hon blivit som min äkta mamma och idag är min riktiga mamma ingenting för mig. Allt va bra tills jag blev 13 år hamnade i fel umgänge, sket i skolan o skolkade och börja dricka sprit gå på fester o testa knark kom hem sent, mina föräldrar (kusins familj) va oroliga och efterlyste mig kom flera anmälningar till soc så soc bestämde att jag skulle på ett Hvb hem, där va jag ungefär i 3 veckor sen tog min advokat bort mitt lvu så jag flyttade hem till min familj kallar jag de (kusins familj), jag sa att jag skulle sköta mig och allt men fuck it jag blev 14 började med mer knaz saker osv så de höll jag på med i ett tag sen soc skulle komma på möte, och dem bestämde jag skulle till ett familjehem på en fredag så jag fick inte va hemma så jag fick va hos min farmor tills fredag, den dagen de blev fredag dem skulle hämta mig och lämna mig hos familjehemmet så jag rymde innan dem kom. Sen valde jag att komma ditt efter några veckor för soc sa (du får välja familjehemmet eller Råby sen till familjehemmet) så jag valde att åka ditt till familjehemmet efter en timme rymde jag igen för pallade shi, så jag va på rymmen i 3 veckor sen en dag jag skulle ut så står soc och polisen utanför porten och sa vart ska du? Jag bah jag ska ut, dem bara nej du ska till sis Råby jag typ bara tänkte fuck no men hade inget val, jag tänkte såhär jag gittar ditt så allt blir klart än att blir tagen senare och sitta längre. Jag skulle va där en månad, och ska flytta om 4 dagar till familjehemmet igen så glad att det inte va sålänge jag skulle sitta här sån tur jag har. Detta rum ser ut som en fucking

cell med äckliga fönster med galler fuck detta asså. Fuck soc, fuck aina allt dedära. Jag har också haft ett själskadebeteende, ångest och panikattacker och det har jag ännu idag. Man lever i en äcklig värld, sen jag fick en diagnos som heter ADHD den tog över hela mig... det gäller att vara tuff inte sårbar.

Mamma/faster om du läser detta: INGEN ANNAN KOMMER
NÅGONSIN FÖRSTÅ STYRKAN I MIN KÄRLEK TILL DIG
DET ÄR JU TROTS DU SOMVET HUR MITT HJÄRTA LÅTER
FRÅN INSIDAN

If it's too heavy you need to get stronger.

King du som sitter på sis va stark och överlev detta, bevisa
vem du är och du e snart fri G ☺

// gangster f <333

Slutet på sommaren

"Du! Din syster är så full att vakterna kommer ta henne om du inte tar henne före" Hör jag bakom mig när jag försöker hitta min pojkvän bland folkmassorna. Det är slutet på sommaren och de tre bästa dagarna på året är i full gång. Karuseller och marknadsstånd har tagit över hela centrum och alla Nyköpings invånare har samlats för att säga hejdå till sommaren. De flesta dricker alkohol som att det inte finns någon morgondag. Jag försöker ta mig fram för att hitta min syster eller min pojkvän, vilket är svårt eftersom att det är berusade och högljudda människor överallt. Till slut ser jag henne, eller något som liknar henne. Hon ser spöklik ut, sminket som hon la tre timmar på är så gott som i hela ansiktet. Jag går fram till henne och frågar i panik vad som har hänt. Hon svarar mig bara "förlåt". Hon försöker säga något men jag hör henne inte. Det enda som hörs är folk som sjunger eller rättare sagt skriker med Rihannas låt "man down". Jag vet inte att fem minuter efter det ögonblicket så är det precis så jag kommer att känna. Man down.

Jag hittar min pojkvän. Jag går fram till honom och kollar honom i ögonen. Han har rökt på. Hans ögon hänger och är blodröda. Han är aggressiv, det betyder att han har druckit också. Jag vet vad som kommer hända nu. Men han vet inte att jag vet. Med hjärtat i halsgropen och tårar som försöker tränga sig igenom mina ögon är det enda jag får fram "Du har legat med min syster". Han snubblar till och skriker: "Jag knullar dig och din syster!". Han gör det igen. Han får mig att känna mig värdelös. Det var mitt fel att han låg med min syster. Inte bara en gång, utan hela sommaren. Han skriker på mig och uppmärksamheten låg på honom och mig. Inte på Zara Larsson som sjunger för fulla muggar på scenen. Jag hinner

inte tänka så mycket när jag känner hur det svider till på kinden. Han ger mig en örfil framför halva Nyköpings befolkning. Hela min värld rasar. Han är mitt allt, för hans skull skulle jag kunna gå på eld och spikar. Om jag kunde skulle jag ge honom hela jorden.

Helt plötsligt spänner det till i hela min mage. Jag har förlorat min syster och min pojkvän på mindre än 5 minuter. Jag vänder mig om och ser min bästa vän, hon kramar om mig och säger att han "ändå inte förtjänade mig". Lätt för henne att säga tänker jag. Jag vänder mig om igen för att kolla efter min "pojkvän". Han befinner sig mitt i ett slagsmål. Jag ser att det sitter cirka 15 åskådare och ingen gör någonting. Jag går emellan och försöker dra bort dem från varandra. Efter 2 minuter inser jag att det inte kommer fungera. Jag känner hur det spänner mer och mer i min mage. Det var en konstig känsla. Sedan känner jag att det kommer hända nu. Jag ringer mamma i panik och skriker "Mamma! Han kommer nu!".

Jag hade rätt. En timme senare ligger jag i en säng med den finaste människan jag någonsin skådat på mitt bröst. Han söker efter mitt bröst och när han hittar det lutar han sig tillbaka och snuttar tills han somnar igen. Jag pussar honom på huvudet och säger högt för mig själv "hoppas du inte blir som din pappa."

//T

Sis berättelse 😊

Shuu, allting började när jag var 14 bast. Jag gick i 7 an och skötte skolan relativt bra hade lite skolk här och där men inget allvarligt. Jag började spendera tid med dem som då gick i 9 an då de alltid hade ciggarettor att bjuda på. Sen en rast när jag var ute med dem och rökte så såg jag att en utav dem Z satt och rullade en holk. Jag visste ingenting om det och han fråga om jag ville prova, vilket jag dumt nog gjorde.

Efter det så började jag använda cannabis på helger, men efter ett tag så räckte inte det till och jag började bruka det i princip varje dag. Vid det här laget gick jag själv i 9 an och mina skolresultat gick ner väldigt mycket. Jag gick från att vara en E-elev till en F-elev och jag skolkade hela tiden för att istället sitta och röka med mina polare.

Vid den här tiden separerade mina föräldrar och jag valde att bo hos min pappa. Medan min mamma flyttade till en annan ort långt iväg. Jag hamnade i depression och började hänga på stan och sitta och röka från det att jag slutade skolan tills jag kom hem sent på natten. Och under hela tiden som jag bodde hos min pappa så drack han. Han började dricka mer och mer och han söp sig full varje dag alla dagar i veckan och under tiden så rökte jag för att hantera hans alkoholmissbruk. Sen en dag när jag fyllde 16 så bad jag honom att inte dricka, men när jag sedan kom hem var han full som ett svin.

Så jag valde att sticka hemifrån och bodde hos en kompis och provade tabletter för första gången. Jag bodde hos min kompis en vecka och bara festade, käkade tabletter och rökte hela tiden. Jag ville bara försvinna. Sedan kom min mamma och hämtade mig och jag flyttade hem till henne istället. Sen kom

sommaren. Jag var bara i min ort hela sommaren. Jag var hemma 2 gånger på hela lovet, allt jag gjorde var att knarka, men sen så hamnade jag i skulder för jag hade tagit allt knark på krita och till slut hade jag en skuld på 5 tusen.

Så jag började råna folk på stan för att få ihop pengar till mitt missbruk. Jag tjänade ganska bra på rånen, men sedan insåg jag att det inte var ett bra sätt att tjäna pengar, så jag började istället sälja åt min langare och tjänade pengar på så sätt istället. Mitt liv bestod av att röka, sälja och ta tabletter. Jag hade ingen riktig mening med livet och jag ville ändra mitt sätt att leva, men drogerna höll mig kvar.

Sen en dag när jag satt och rökte på en parkbänk med några polare, så kom polisen olyckligtvis och vi alla åkte på ringa narkotika och som tur var så hittade de inget på mig. Senare den veckan så blev jag påhoppad av en kille och jag och min polare D misshandlade honom brutalt, så han fick ligga på sjukhus länge och polisen gjorde anmälan på mig.

Sen så kom Soc in i bilden. De satte mig på oförberedda pisseprov 2 gånger i veckan och torska över 80 gånger på både THC och tabletterna. Sen en dag kom polisen och bankade på dörren och sa att de skulle ta med mig till ett låst behandlingshem i Lund och där sitter jag idag.

Så till alla er som håller på med droger, skit i det, det förstör bara era liv och till slut torskar ni. Jag trodde aldrig att jag skulle åka dit, men nu sitter jag här på obestämd tid och väntar på min rättegång.

Anonym...

Framtiden springer före Ödet

Jag är född september år 2000 i Thailand. Jag växte upp i en förort strax utanför staden Ubon Rachatani som ligger i nordöstra Thailand. Under de första åren i mitt liv bodde jag och min mamma i ett hus som min moster ägde. Efter ett tag flyttade min mamma till Sverige efter att hon hitta en kille och lämnade mig helt själv med mina mostrar och kusiner. Jag förstod inte så mycket vad som hände då men jag trodde att hon skulle komma tillbaka snart.

Jag mindes att det var några dagar innan vattenfestivalen som min mamma ringde till min moster och sa att hon skulle komma tillbaka. Det hade gått några år och jag kunde inte riktig komma ihåg hur min mamma såg ut. När hon klev ut ur tuk-tuken hade hon en bebis i sin famn vilket var min syster.

Min mamma sa att anledningen till att hon kom tillbaka till Thailand var för att hon ville att jag skulle flytta till Sverige. Jag var lite tveksamt från början men jag hade inget annat val. Vi flyttade till en lägenhet i Falköping där min systers pappa bodde. Jag trodde att det skulle vara svårt och börja i en ny skola och skaffa nya vänner. Det gick ganska bra för mig tills den dagen jag fyllde 15 år. Vi hade då flyttat till en liten stad utanför Hässleholm. Vi bodde i ett normal stor villa.

Jag hade inte gått ut från huset på flera dagar och mina föräldrar var oroliga för att det hade hänt någonting allvarligt. Jag trodde att ödet var viktigare en min framtid. De kände lukten av rök och knackade på min dörr och sa att jag skulle öppna dörren, jag vägrade och de ringde polisen.

När polisen kom fram till vårt hus, hoppade jag ut genom fönstret och sprang iväg. Polisen kunde inte springa ifatt mig, de fick springa tillbaka till bilen och köra efter mig. De fångade mig och körde mig till BUP i Malmö. Jag har bott i flera ställen sen dess, bland annat i SIS Långanäs och Råby.

Jag har bott HVB hem i Hörby men efter att en olycka inträffade som jag var inblandad i. Min Socialsekreterare bestämde att det skulle vara bäst för mig om jag flyttades till ett Sis-hem.

2017 i september fyller jag 17 år och jag kommer antagligen leva några decennier till och kommer att få se hela världen förändras. Kanske, någon gång i framtiden så kommer jag och skaffa en blå katt.

K.Ödet

Detta är för er andra som sätts på SiS

Detta är för er andra som sätts på SiS, lite tips på hur det kan gå fortare fram under tiden man sitter.

Det är idag ännu en dag på SiS. Det känns som det går väldigt långsamt eftersom att jag varit först på ett annat SiS som ligger på Visingsö vid Jönköping. Jag var där sex veckor och lite till tills jag fick reda på av soc att jag skulle vidare till ett annat ställe (Råby) på utredning.

Jag kämpar igenom min tid här och är inne i min tredje vecka plus dem sex på SiS Stigby, Visingsö. Det som gör att jag kämpar och inte krashar totalt är kärleken jag har på utsidan som betyder väldigt mycket för mig. Jag menar hon finns där vid min sida i alla lägen fast jag varit inlåst väldigt länge.

En sån sak får mig att tänka till vad det var som gick så himla snett och som gjorde att de skulle låsa in mig. Det är jobbigt, visst, och alla vill flytta härifrån, men det gör inte att tiden går snabbare. Enda sättet är att ta dagarna som de kommer och inte tänka så mycket på det. Min tanke på SiS är rätt okej ändå, jag menar, man blir servad och allt plus jag kan snacka med dem jag älskar på utsidan och allt. Visst, jag vill träffa dem, inte bara snacka med dem, men här på SiS kan man gå i skolan och bygga upp sina betyg och allt möjligt.

Även om man känner sig låg och livet är skit, så har jag ändå den tanken i bakhuvudet, att samtidigt som det är dåligt finns det mycket bra med SiS. Det är mycket som händer och tiden kommer gå snabbt så det är bara att bita ihop och ta emot hjälpen.

Det finns personal som är väldigt snälla och bryr sig om elevernas välmående. Denna personal bygger oftast en tajt relation till ungdomarna och genom detta kan de sedan påverka dess mående och beteende både på SiS och i samhället. Denna personal bidrar till att hjälpa en på morgonen att kunna komma upp i tid, planera dagen, hinna äta frukost och samtala. Som elev är det väldigt motiverande att sedan kunna gå till skolan och sköta resten av skoldagen och bli bemött av positiva engagerade pedagoger.

För min del inför framtiden har jag planer på att byta umgänge genom att jag förmodligen kommer flytta från min hemstad Malmö till en lite mindre stad där man kan träffa nya vänner och börja plugga. Jag har tänkt mig gå en yrkesutbildning till rörläggare och då måste jag hitta motivation till det. Mina mål är även att tex få en egen bostad och klara mig själv, vara självständig, kunna stå emot frästelser samt att vara stark nog att inte falla tillbaka till skiten.

Mitt liv består av mycket sorg och dåliga saker. Min pappa börja dricka när jag var liten och ingen som tog hand om mig. Det finns så mycket skit som har hänt, som är en stor del av förklaringen till alla brott jag gjort och all skit jag hållt på med under väldigt lång tid.

Jag var väldigt motiverad till en bra framtid som liten tills 2011 då min första kärlek blev påkörd av ett tåg framför mina ögon i en olyckshändelse. När det hände så gav jag upp hoppet om en framtid och det gjorde att saker hände hemma och i skolan. Det var en hög press och jag orkade inte med allt. Det gjorde att jag ville sno saker och begå många brott jag sedan ångrade efteråt.

Tiden gick och soc blev inblandade. Då fick jag LVU och

hamnade på SiS Råby som en trettonåring och sen tre månader därefter placerades jag i ett familjehem där jag då bott i nu sex år tills jag hamnade här igen med omedelbar omhändertagning, LVU.

Det är lite så mitt liv har sett ut och nu sitter jag i skiten igen och tänker: vad det var som gjorde att jag hamnade här igen när folk bryr sig om min framtid har försöker stötta mig, men det har inte hjälpt.

Jag har struntat i dem för orken har inte varit med mig och där människor har brytt sig om mig har infon bara gått in i ena örat och ut ur det andra. Detta har gett mig en annan syn på dem som bryr sig om mig och hur det drabbar dem, men jag skiter i det totalt. De som bryr sig om en är fler än vad man tror och man ska ta vara på dem människorna som vill en väl och lägga ner mer tid på det och vara stark framöver.

Nu blickar jag bara framåt och tar emot all hjälp jag kan få.

Peace out /C

Min tid på SiS

Mitt Första SiS hem var Ryds brunn. Då var jag 15 år. Jag tycker att dom överdrev. Då hade jag bara rökt på lite grann och torskat på pissprov. Jag var inte någon speciell fara för mig själv eller andra. Ryds brunn Var väldigt låst. Det kändes som man bodde på en uppfostringsanstalt. Personalen triggade fram isoleringar och slog mig nån enstaka gång. Man fick tre cigg om dan. Man va tvungen o äta med plastbestick. Man fick inte sitta hur man ville i soffan. Man skulle sitta som en soldat rakt och ordentligt i soffan. Annars fick man gå in på rummet. Jag var på Ryds brunn i cirka 1 och ett halvt år. 6 månader på akut och resten på öppen. Efter Ryds brunn så hamnade jag i ett familjehem. Jag började röka på och dricka igen och snart så fick dom nog. Då bestämde socialen för att sätta mig på ett HVB och testa det. Det slutade på samma sätt och dom flyttade hem mig hos min pappa. Hade ingenting o göra om dagarna där för gick inte i skolan och pappa o hans sambo jobbade hela dagarna. Så jag tog pappas sprit och drack så mycket jag kunde tills jag däckade. Pappa kom hem och såg mig liggandes i alla spyor. Hade dessutom spytt ner hela hans soffa för 10 lax. Han ringde socialen och dom flyttade mig till Stigby ungdomshem på Visingsö. Blev placerad på avdelning Norrgård. Det var ett bra hem. Trevlig personal och bra skola med verkstad om man ville syssla med bilar eller snickeri. Jag var där i 2 månader sedan ville socialen att jag skulle få missbruksbehandling så dom flyttade mig till ett 12stegs HVB med inriktning på missbruk. Jag gillade inte alls detta men eftersom det var uppe vid Stockholm så var det långt o rymma hem. Dom ville att man skulle överlämna sig till gud och sånt. Och jag tyckte det var skitsnack. Sedan hamna jag på ett annat HVB i Helsingborg men knarkade och rymde efter några dagar. Då placerade

socialen mig på Råby. Det är väl helt ok här inne. Inte bättre än stigby men inte heller sämre än Ryds brunn. Jag har snart varit här i ett år och väntar ny på en ny plats någonstans i landet. Jag är trött på detta livet ut och in från hem hela tiden. Efter alla dessa år på sis har jag inte fått en enda behandling inom mitt område missbruk. Jag tycker inte SiS har hjälpt mig. Jag har bara blivit värre när jag kommit ut igen. Och dom fortsätter o låsa in mig om och om igen. Jag tror att det hade varit bättre om dom sktit i mig och låtit mig knarka tills jag verkligen är på botten så hade jag fattat tillslut. Att detta inte är något liv jag vill leva. Jag vet att det bara är jag själv som kan ändra mitt liv men det är svårt och inse. Innerst inne så vill jag bara vara med min familj.

//

Året var 2016

Allt började året 2016 då jag blev inbjuden till en kompis födelsedagsfest, det var två tvillingar som skulle fylla 18år. Jag åkte dit med mina bästa vänner, allt var trevligt och bra tills några blev lite för onyktra under kvällen. Själv kallas jag "PB" och jag var ganska nykter under kvällen så jag tog ansvar och tog hand om en utav tjejerna som blev i ett onyktert tillstånd. Hon minns ingenting vad som hände under kvällen så hon hade ingen ursäkt till vad som hade hänt under kvällen, det enda hon minns var att jag gav henne några glas vatten och uppskattade hjälpen. Men det spelade ingen roll att hon uppskattade min hjälp utan hon trodde jag hade försökt våldta henne utifrån vad hennes pojkvän och hans kompis hade påstått. Varför dem trodde det var för att flickan började ta av sig kläderna i slutet av festen i ett rum tillsammans med mig och det var killens kompis som kom in i rummet och upptäckte detta.

Sedan kan man säga att jag fick ett stort problem, jag blev hotat till livet och dessutom min familj. Jag blev fruktansvärt förbannad på de som gjorde detta, så jag planerade att beställa en pistol på nätet och skulle hämta den en vecka senare och hämnas. Men innan jag lyckades göra det så anmälde dem mina hot och jag blev inkallad till förhör. Jag blev sedan anhållen misstänkt för grovt olaga hot och vapenbrott. Inne på arresten blev det 3 dagar innan jag blev häktad för misstänkt vapeninnehav, narkotikainnehav och grovt olaga hot, där satt jag i 3 veckor innan jag blev frisläppt ut i verkligheten igen eftersom det var brist på bevis. De gjorde husrannsakan och tog beslag på mobil och dator. Ytterligare konsekvenser var att jag blev avstängd från min skola i 1,5år pga olaga hot mot elev. Eftersom jag blev avstängd bytte jag skola till en folkhögskola

som fanns 2mil utanför min hemstad, dit åkte jag buss och körde till varje dag, jag hade ju i alla fall körkort det var väl det enda positiva just då. Det fanns fler konsekvenser, mina allra närmsta och bästa vänner valde att säga upp kontakten pga. Det jag gjorde, jag blev sjukt ledsen inombords och hade självmordstankar, depression m.m i flera veckor efter händelsen. Men efter ett tag på den nya skolan blev det nya konsekvenser som gjorde det jobbigare att gå ur sängen varje dag. Jag kom in på narkotikabiten bland de nya vännerna jag träffade på skolan och jag testade på det ena och de andra. Såklart blev jag avstängd på den skolan också pga. Att jag var påverkad i skolan.

Mina föräldrar brukar alltid säga till mig "tänk på vad du säger eller gör det blir konsekvenser där efter". Det är mitt största problem jag måste jobba med under min tid nu framöver, att tänka på vilka beslut jag tar och hur jag beter mig ute i samhället bland människor. Allt som hände mig 2016 gjorde så att jag först var inlagd på en psykiatriavdelning i min hemstad Växjö där jag befann mig i 3 veckor innan soc flyttade mig till ett HVB hem i Göteborg. Där var jag endast 1 vecka innan jag valde att avrika själv för att jag inte trivdes bland ungdomarna. Då blev det bara värre för mig själv men det visste jag inte förrän två polisbilar kom utanför mitt hus och omringade huset och tog in mig på förhör och sedan blev jag flyttad till låst avdelning i Lund(skåne). Avdelningen hette Oxie och där var jag i 2 veckor innan jag blev flyttad till utredningsavdelning vid namn Albogården. Trivdes inte alls i början av SiS men vände mig efter ett tag och med det sagt hoppas jag på ett bättre liv 2017, tack!

//

Det blev inte som man förväntade sig

Hon fyllde 13 år det blev mer och mer knas, i skolan knas, hemma knas, runt omkring henne knas, vart hon än gick så var det knas, vart hon än trampade på så gick marken sönder, hela hon var byggd av problem. Hedersrelaterat våld kan man säga, hon lärde sig aldrig att prata med munnen utan med knogarna, vad hon än gjorde och så så fick hon räkna med att hennes så kallades familj slog henne. I skolan var hon hatad, flera gånger har hon försökt ta sitt liv men gud tog aldrig hennes själ, gud lät henne vara kvar i denna världen. Hon börja röka hon börja skolka hon börja umgås med fel människor hon skaffade killar dag efter dag en ny kille, hon gjorde saker som hennes familj inte tyckte om, dom börja skylla allt på henne dom sa alltid till henne – jag önskar du var död...dom förstod aldrig va som egentligen orsakade att hon blev som hon blev.

En dag rymde hon hemifrån hon stack till soc o sökte hjälp, hon fick den hjälpen hon behövde, dom placerade henne i fosterhem, det var en dålig grej, hon lämnade sin familj för att hon ville ha sin frihet hon ville inte längre bli slagen så hon hade inget annat val. Men va hände den tiden hon bodde hos familjehem ? jo hon blev farligare hon börja testa droger, hon börja dricka ,festa varje dag , hon börja rymma mer o mer hon sov ute på gatan, hon blev från en duktig flicka till en punda-re.1 år gick hon blev 14 sen placerade soc henne på ett hvb hem hon bodde där i 3 månader var drogfri alkoholfri och problemfri, efter 1 år och 3 månader fick hon flytta hem tillbaks till sin familj hon fick som hon ville hon fick röka i smyg av sin mamma och sina bröder men hennes pappa visste inte om

nånting, i alla fall hon fick gå ut när hon ville hon fick ha kille och sånt, hennes mamma gjorde allt för att se sin dotter glad, men ändå hon umgicks med fel människor igen hon slogs varje dag i skolan hon blev avstängd från skolan gång på gång, hon slogs vart hon än gick, nog med det hon börja igen med att festa, dricka och ta droger ingen i hennes familj visste om att hon drack och tog droger. Efter 10 11 månader så kom hennes pappa på henne att hon rökte cigg o inte bara de utan också att hon rökte på, den dagen minns hon som om det var igår, hon gick till skolan hon rökte på skolans område skolan ringde hem till hennes föräldrar o berättade att dom såg deras dotter röka cigg på skolans område och inte bara det hon rökte en joint också, hon kom hem ohh hon borde aldrig återvända hem den dagen ,hon visste inte vad som hade väntat på henne. Hon kom in genom dörren tog av sig skorna och jackan gick in på sitt rum det var tyst.. så hon hörde att någon skrek hennes namn från vardagsrummet, hon gick ut för att kolla vem det var när hon såg vem det var så började hon skaka från topp till tå.. han tog upp sin hand och gav henne en fett örfil sen tog han tag i hennes armar o kastade henne på soffan han tog från en skohorn som var gjord av metall han började slå och slå och slå henne tills den där skohorn böjdes på henne, sen tog han fram en annan skohorn som var gjort av plats han började slå henne med den tills den också gick sönder sen tog han fram ett skärp o slog henne tills hennes mamma kom emellan ,nog med det han började sparka på hennes mamma och på henne han boxade och sparkade på henne, hon kände ingeting hon såg bara blodet som rann över hennes huvet och hela henne. Efter den dagen tog pappa henne in i bilen han körde iväg henne till skolan och följde med henne in, han skrek och ropade efter skolssköterskan tillslut så kom skolssköterskan, tjejen pappa ville att skolssköterskan skulle ta en pisseprov på henne för att se om hon tog droger, skolssköterskan gjorde vad

tjejens pappa bad om , skolskötterskan tog tjejen in i toan, tjejen fick kissa i en mugg när hon var klar fick tjejen följa med in i ett rum där pappan väntade i.. skolskötterskan tog en pinne och la in i muggen efter ungefär 5-10 min så sa skol-skötterskan -det är såhär att din dotter är posetivt vilket betyder att hon har rökt hash.. det var kört,.. tjejens pappa flög i taket han blev så jävla förbannad så han tog henne in i bilen och körde iväg henne hem och slog sönder henne, hon fick nog efter några dagar rymde hon, hon stack till soc och sökte hjälp,, det blev inte som hon hade tänkt sig , för hon blev placerad i ett jourhem där det var 1 halvtimme ifrån hennes familj , det var kaos där hon bodde mitt i skogen hos gamla människor, efter 1 vecka blev hon placerad i ett familjehem där det var 20 min ifrån hennes familj hon bodde där 1 månad, sen blev hon placerad i ett skyddad behandlingshem 2 timmar ifrån hennes familj det var både upp och ner där, men ändå gick det framåt för henne, hon fick ha sin mobil, hon fick sina utetider hon klarade av körningen för moppen, allt var bra, fram tills månader gick och hon tog kontakt med sin bror, från bror gick det farsan, tillslut snackade hon varje minut med sin riktiga familj, och hon började rymma mer och mer från den där skyddad boendet, hon blev en fara för sig själv och för andra, tillslut placerade soc henne i ett annat skyddad boende i skogen långt åt helvetet, där bodde hon i 3 veckor utan mobil och utan sin frihet. Så hände det en dag så skulle personalen och tjejerna ha en aktivitet att åka till stan där hade hon sin chans, där rymde hon.. hennes sista chans, efter när hon rymde så hittade personalen henne och tog direkt kontakt med socialen,, då kom det,, från ingestans.. hon satt i bilen det var tyst det ända personalen sa -vi har packat dina saker och vi ska köra dig till SIS nu.. det var kört hon har fuckat allt en gång till pga sin familj.. att hennes familj ska förstöra så mycket för henne.. men det är ändå hennes familj fan.. så hon tänkte okej

nu har min semester tagit slut , det är slut med mobil, festande, drickande, rökande och friheten, nu gäller det bara att hålla huvudet högt och fortsätta kämpa. 29 september 2016 blev hon placerad på SIS så nu får hon bara följa reglerna, dagarna här är fucktup, dom går upp och ner men oftast ner men vill du leva här får du köra ditt race antingen the town eller köra scarface, visa ingen svaghet, stå upp för dig själv, vi är snart där, vi är snart fria, tro mig jag vet hur det känns för hon tjejen är JAG, jag har kämpat sen dagen jag föddes och jag kommer frf fortsätta kämpa fram tills den dagen jag ligger i min kista, om jag kan kämpa så kan du, låt ingen JÄVEL ta ner dig. Vill du gråta? Gör det vill du klaga ? gör det, vill du skrika ? gör det , gör allt du kan så en dag du kan säga att du är över det. Detta är bara en del av mitt liv, bye bye

////// Gipsyyy bruden från skåneee

Samhälls Misstag

Tunnelbanevagnen rullade in på Philadelphias gator. Keisha hoppade av tunnelbanan på väg till caféet där hon skulle träffa Rashaad .

Rashaad Hej... Hej Keisha, läget?

De är bra, själv? de är bra,?

Jobbar du fortfarande?

Ja jag måste jobba lite övertid, Ray var sjuk idag.

Du vad va de som hände igår vem va han killen du va med?

De är en vän vadå då?

jag vill inte att du hänger med han längre!

... varför?

vet du vad han håller på med eller vad han jobbar med?

ja de klart han jobbar i Triple Play Sports Bar .

är du säker har du sett han jobba??

nej men han sa de till mig.

men i så fall ljög han för dig.

vad vill du komma till?

Han är medlem i crenshaw

vänta hur vet du det jag hade ingen aning.

För jag var själv medlem i deras gäng, sen en kväll då jag skulle jobba för dem sa deras chef att jag hade förtjänat deras tillit för...

vad gjorde du för att förtjäna de?

jobbade åt dem..

vad jobbade du med?

stöld, vapen, droger osv.

jobbar du åt dem fortfarande?

nej, har inte jobbat åt dem på flera år.

varför jobbar du inte för dem längre?

de blev för mycket.

hur menar du?

deras chef ville att jag skulle skjuta hans bror.

gjorde du de?

nej å de va därför jag slutade.

vad ska jag göra då?

du måste bryta kontakten med honom!

men jag känner honom, och han skulle aldrig göra mig eller någon jag känner illa.

han kanske inte vill men ibland är han tvungen, jag var också tvungen att göra grejer jag inte ville.

jag vill inte förlora honom jag ska ta ett snack med honom och försöka övertala honom att sluta träffa dem.

du kan du inte göra, för honom så är dem familj, å du kan inte be honom lämna dem, de är bara han som kan bestämma sig att sluta träffa dem, han måste inse att dem utnyttjar honom.

men jag kan inte lämna honom hos dem.

jag vet att de är svårt och jag vet att de är fel men de är inte heller rätt att du går till honom och kräver att han slutar träffa folk som är nära för honom.

men vad förväntar du dig att jag bara ger upp, jag skulle aldrig göra de speciellt inte mot honom. de är upp till dig!

Jag ska ta ett snack med honom imorgon

ok men försök å snacka med honom ensam, för jag vet inte vad dessa killarna kan vara kapabel till.

vad menar du?

jag menar att dem skulle skjuta dig på plats om dem hör vad du säger så se till att ni är ensamma!

ok tack, men vet du vart han brukar vara? för jag har inte pengar på min mobil.

kanske i Nicetown-Tioga.

ok tack så mycket, jag går och tar ett snack med honom nu vi hörs senare.. hejdå.

hejdå.

”Keisha åker till, Nicetown-Tioga och träffar

Lucious”

Lucious hej umm, du kan vi åka någon annan stans å prata lite enskilt?

Hej, visst vart ska vi åka?

vi kan åka till caféet där Rashaad jobbar .

visst bara de inte tar långt tid, för jag måste träffa några grabbar.

de är faktiskt de jag vill prata med dig om...

ok...?

ok för de första ...varför har du inte berättat för mig att du är medlem i creenshaw?

umm uh ja jag skulle umm...

öö mm bu bu shi shi uu, jag förstår inte snacka svenska med mig!

Vad är ditt problem?

mitt problem är att min bästa vän inte förstår att grabbar som i creenshaw inte bryr sig om någon förutom sig själva ,jag menar om du fortsätter göra deras skit jobb kommer du hamna bakom galler förstår du?

du vet inte vad vi jobbar med.

du ser inte vad dem har gjort med dig, dem har hjärntvättat dig.

vem var de som sa till dig att jag är medlem i deras gäng?

de spelar ingen roll,, och hoppas att du är smart och fattar att dem du kallar för "familj" utnyttjar dig...

du vet inte vad du snackar om, dem skulle dö för mig som jag skulle dö för dem.

hur kan du lita på folk som skulle kunna skjuta mig din bästa vän?

har dem gjort dig illa ??

Nej... men du måste sluta träffa dem,

Jag kan inte bara sluta träffa dem, dem är min familj.

genom vem?

genom lojalitet och tillit.

du vet inte vad du snackar om du känner knappt dem.

nej men de gör du eller hur?

nej det gör jag inte men de spelar ingen roll, men de gör du, du vet att dem är mördare och kriminella.

vad får dig tro att jag inte är en av dem?

för du är inte en sådan person.

Då kanske du inte känner mig lika bra som du tror att du känner mig ...

nej kanske inte, men om du inte slutar träffa dessa killarna som utnyttjar dig, tar våran vänskap slut här och nu.

våran vänskap tar ändå slut här och nu.

jag ger dig ett till två år från idag tro mig du kommer att hamna bakom galler.

tvärtom jag kommer att vara rik men vi får se.

båda du och jag vet att de inte är sant...

de får vi se.

Keisha åker tillbaka till caféet där Rashaad jobbar ...

Keisha Hej hej...

så vad hände?

vi bröt våran vänskap.

skit i han förtjänar inte din vänskap.

tack

bara sanningen... men jag slutar nu ...och har jobbat hela dagen och är jätte trött, vill bara åka hem och lägga mig så... vi ses imorgon.

ok jag kommer förbi imorgon och tar en kaffe imorgon.

ok vi ses, god natt.

vi ses, god natt.

Rashaad vaknar tar en dusch klär på sig sedan åker till jobbet,

Keisha vaknar duschar och äter frukost sedan åker till caféet där Rashaad jobbar.

god morgon, hur är läget?

god morgon, de är bra tack hur är de själv?

de är bra, finns de kaffe?

ja det finns det, vill du ha de svart eller med mjölk?

svart tack

Kommer snart ... här kommer kaffet.

Tack.

Eyy Keisha jag hörde att du snackade skit om oss.

Ja de har jag gjort vad ska ni göra ha?

Eyy bi**@h passa dig

//

Allt jag ser är mörker

ALLT JAG SER ÄR MÖRKER
JAG SITTER HELT ENSAM
TÄNKER PÅ GRABBARNA VA
GÖR DOM I CENTAN
JAG TÄNKER PÅ FAMILJEN
VARJE FUCKING DAG, JAG
TÄNKER PÅ MIN MAMMA DET
FINASTE JAG HAR.

L <3

Mitt liv på Slussen + lite att tänka på till min kille <3

Jag vet inte va jag ska ta mig till längre härinne i 6 månader det trodde jag aldrig att jag skulle få ut av det jag gjorde, eller det jag gjorde kan man kanske inte säga. Jag rymde hemifrån och var borta en long period jag visste inte konsekvenserna av det jag gjorde jag visste inte ens att sona här ställen fans. Om jag bara hade vetat att det var hit jag var på vägg med det beteendet jag hade så skulle jag slutat direkt. Jag har aldrig känt mig mer deprimerad och ledsen än va jag gör nu. Jag vill bara bort från all skit som står i min väg . Jag vill bara hoppa över alla hinder utan att falla. Det är fan inte lätt här inne alltså. När man har kille där ute också som man inte var va han håller på med.

Soc får nya saker att klaga på hela tiden så då undrar jag kommer jag härifrån någon gång. Denna tiden jag har varit här har känts som en evighet. Jag saknar min familj och min jävla verklighet. Mitt liv kommer aldrig bli sig lik igen.jag vill inte simma i ensamheten längre jag vill bli dragen i land. Kan inte någon bara hjälpa mig. Varenda dag sitter vi och kollar på hur klockan bara tickar steg för steg. All orättvisa vi har här det är sjukt.

Jag får ringa i smyg när jag är hemma så inte mina föräldrar märker någonting. Mina kompisar är något av det viktigaste jag har. Min mamma är min drottning hon visar alltid att jag är viktig för henne.jag känner mig verkligen speciell när jag är med henne. Jag älskar att vara hemma, då kan jag känna att jag är en vanlig människa. Min pappa är så ledsen och orolig för att jag ska rymma igen men nu vet jag konsekvenserna av det så det tänker jag inte göra igen. Jag vill att mina föräldrar ska

lita på mig men det är nog något va det sista dom skulle göra på denna jorden. Jag vill bara inte vara här inne något mer. Jag riinger mina föräldrar varenda kväll och så har jag en kompis som hjälper mig hålla mig social mot mina kompisar som jag inte får ha kontakten med. Men till och med hon kan ja inte lita på hon skriver med mina killkompisar och min kille, och om jag ber henne sluta skriva kommer hon bli skitsur. SAK-NAR MIN KILLE! Häromdan när hon hade kontaktat min kille så hade han sagt att vi bara var på G medan för 3 v sedan sa han att vi va tillsammans, och igår dissa han bara när jag skre man BA fan vanställ kille du e. FUCCK UUUU!!!!!!

Jag vet inte va jag ska ta mig till med alla skit som händer.

Häromdan så var min syrra hemma SJ sa mamma och då så svängde det in en 9 miljoners dyr bil på parkeringen och ut kommer en kille med en röd bombejacka med hen vit tiger på ryggen och går fram till vår dörr och bankar och skriker och sedan går han runt och kollar in om någon är hemma men som tur var så gjorde han inget mer han va typ i 20års åldern och ah sedan bara stack han därifrån. Jag hade lunch rast nyss och jag sminka mig så snyggt så jag kan inte sluta beundra mig själv. Några dagar senare: Asså jag är så glad. Slussen ska stängas och jag ska flytta hem till mina föräldrar om redan 2 månader det kommer bli så jävla kul att få vara hemma men ännu roligare att jag ska få träffa mina kompisar igen jag ska ta hem min kille till mig så mina föräldrar ska träffa honom det kommer bli så kul. Om bara 2 månader kommer jag gå i min vanliga skola igen och träffa mina fina kompisar. Det är som en dröm som uppfylls . Jag blir LVU fri i sommar och mitt vanliga liv kan börja igen och jag kan lova dig att jag aldrig mer kommer låta mig SJ hamna på sis igen och jag ska bli av med soc till vintern kanske det bara blir bättre och bättre. Jag ska inreda mitt rum hemma när jag flyttar hem också jag ska ha en

soffa med små runda belysnings dekoration runt en fett stor
säng med belysning runt som skiftar i olika färger en fet TV en
byrålåda i svart och en jävligt stor spegel med typ en massa
små lådor som jag kan ha mitt smink i.

PS. Marhabaan ya hbibi – hej min älskling-

Saknar dig varenda dag som går. Jag gillade dig inte i somras så
mycket mer en bara kompis men ändå gav du inte up du
fortsätte kämpa med att försöka vinna mitt hjärta och nu har
du lyckats så sumpa det inte.

- 'ana 'ahubbuk kathiranaan – jag älskar dig så mycket !!!!!

//L GBG BRUDEN Ta hand om dig <3

Hej jag heter MJ

Hej jag heter MJ och kommer från Borås. Jag har bott i många olika SiS hem. Jag var Hemma som vanligt och en dag så tog jag och Mina vänner bussen in till gbg och rökte på. Tiden gick så fort och jag missade bussen hem. Jag blev så rädd att Dom skulle bli arga och komma på att jag tog droger så jag sov hos en vän. Nästa dag skulle jag åka hem men jag tog en joint och glömde tiden igen och så fortsatte det i 2 veckor. Sedan kom min bror och hämtade mig hos den Killen jag sov hos. Han lämnade mig till soc och nästa dag var jag på ett flyg påväg upp till sävastgården i norrland , där bodde jag I 4mån och sen kom jag till ljungbacken I uddevalla, efter min utredning I uddevalla så sa Dom att det var tid för mig att slussas hem igen. Så nu sitter jag här på en öppen avdelning I trollhättan som heter slussen och jag ska hem den 1:a april. Jag kommer aldrig göra om det jag gjorde , det var inte värt för det för 5 jävla öre. Jag ska hem, till min gamla skola så jag kan klara mig in på gymnasium och sedan börja jobba. Gör oxå låtar i youtube. De krm snart fler hejdåååååå <3<3

//MJ

Hur kom du in

Det va en gång en flicka som var runt 12 års åldern. Hon bodde i ett liten by vid namn Bredared. Hela hennes uppväxt har hon undrat vart hennes pappa har varit. En dag så bestämde hon sig för att leta efter honom. Hon började med att fråga runt i byn om någon visste vem eller vart han var. Hon börja fråga från kiosken bredvid kyrkan . Men ingen visste någont om vem det var hon sökte efter. Hon ville ge upp men någonting inuti henne satte stop för det. När hon la sig i sängen för att sova så kände hon att det var någon som pratade med henne men hon kunde inte se vart rösten kom ifrån. Hon rusade snabbt upp från sängen för att leta efter rösten. Efter några sekunder så svarar hon snabbt "vad vill du? "

"hur kom du in i mitt hus?" men hon fick inget svar. När hon vaknade så sprang hon ner och berättade om det som hände under natten. Hennes mamma visste direkt vad det handlade om men hon ville inte berätta. Hon ville att Julia skulle sluta tänka på sin pappa och bara bry sig om henne. Istället så bestämde hon att berätta till Julia att hennes pappa ville inte ha dom längre så när Julia var liten så flyttade han lång ifrån dom. Julia slutade lyssna. Efter en stund rann tårarna bara ner på kinden. Men hennes mamma försatte att berätta dåligt om pappan. Till slut så sprang hon upp och la sig i sin säng. Efter en stund så hörde hon rösten igen. Det lät som en väldigt artig man med en väldigt mjukt röst som sa :

"ge aldrig upp!" Sedan ringde hennes mobil. Hon kände inte igen rösten. Personen i luren sa snällt "Hej jag heter Anna och jag är Marcus advokat. Känner du igen namnet?" Julia sa: "ja jag tror att det är min pappa". Anna reagerade snabbt på det

Julia sa o frågade om dom kunde träffas o prata om honom. Julia blev tårögd men samtidigt glad för egentligen skulle hon få träffa honom. Efter två dagar så träffades dom för att prata om Julias pappa. Anna började samtalet med lite frågor. Julia svarade på frågorna , helt plötsligt så märker Julia att Anna blev nere så hon frågade vet du vart han är jag vill gärna träffa han. Anna gick sakta fram till Julia och sa det finns väldigt många änglar i himlen men du har en i hjärtat, Julia fattade inte vad Anna försökte säga med det så hon frågade vad menar du. Din pappa finns inte kvar längre han lämna oss för några år sen. Julia sprang ut o bröt ihop.

//

Text om mit liv i Afghanistan

Jag kommer från Afghanistan . Afghanistan ligger i Asien .
Man kan säga att Afganistan är Asiens hjärta. För att Afgha-
nistan har gränser till alla asiatiska länder . Afghanistan har 32
provincer, jag kommer från en provinc som heter Ghazni. Jag
är 17 år gammal jag gick inte skolan i afghanistan för att jag
inte fick av min mamma för att hon var rädd av talibanena .

Jag har tre syskon som är gifta och en bror som dog när han
var 20 år,

För att taliban döda honom, han dog för två år sen, men innan
des så dödade dem min Pappa efter min pappa dog kom flytta
vi till Ghazni(staden)min pappa dog för fyra år sen . Min
mamma börjad arbeta med polisen . Mit hus i afghanistan varit
som ett fägelse , jag fick gå ut en gång i vecka med bil
eftersom min mamma frukta att talibanerna skulle döda mig.

Efter ett tag så stod min mamma inte ut med fruktan att
talibanerna va ute efter att döda mig så hon planera att jag
skulle fly till ett annat land . Jag kommer forst till Iran sen Turki
et,Grekland,Makdonien,Serbien,Österike,Tyskland ,Danmark
och till sist Sverige. Först kom jag till Göteborg och sen
skickde dem mig till min morbror. Min morbror kom till
Sverige för 12 år sen .

Hela världen föstår att det finns mycket krig i afghanistan jag
täncker mycket på min mamma men socialen och min god
man föstår inte hur jobbigt det är och vara separerade från min
mamma och min familjen . jag har bot i Sverige nästan två år
jag har sagt till dem som det är mitt stora problem men dem
försöker inte att fixa mitt problem. Jag blev mycket arg därför

pugntera jag min godmans bil däck. Men fångelat inte dem flyta jag till ungdoms hem sis fångelse . Jag är här nästan tre månader och det går bra for mig jag går i skolan, lär mig svenska, tränar styrketränar och fysar mycket det är skönt för mig och jag skötter mig och jag gör mitt bästa.

I morgon jag har domstol jag hoppas att det går bra .

Väntar besheld på jag flytta .

Jag tycker om att blir läkare jag vill studera som nu när jag går ut .

Jag pelanera själv vad ska jag göra i from tid men jag måst fåt först uppehållstillstånd .

För att jag blir läkare det räcker inte bara studera och pelanera måte ha fred . I Afghanistan det går inte att jag blir läkare mellan krig jag täncka på vilken mål? Tänck på rymma av krig ,på min familjen .det räcker inte att jag täncka på min fram tid .

//

Svett, blod och tårar

2012 kom jag till Sverige, med mamma och mina 3 syskon. Jag e äldst.. Är 14 år. När jag bodde i Syrien och i Irak så fick jag ta hand om mina syskon och mamma. Jag fick jobba också.

Jag var 10 år. Skulle på soc möte den dagen kände jag hur ont i magen jag hade. Kände på mig att soc skulle säga något. Då berättar soc att mamma kan ej ta hand om oss. Jag och mina syskon.. Blev helt krossad!! Skulle till familjehem. Jag skulle inte bo med mina syskon längre!! Men sen det blev ett helvete, jag rymde och rymde. Sen hamnade jag hos ett familjehem som jag trivdes hos. Men sen så fick min fostermamma cancer. FUCK CANCER!!

Så jag tog överdos o sen hamnade jag på ett vuxenheim, jag träffade äldre kompisar, hängde med fel folk, låg med äldre tog droger, rymde och slogs. Sen hamnade jag på låst o då började jag skära mig.. inte så djupt men sen blev det bara värre o värre. Till slut började jag stoppa in saker i såren och i ögonen ☹

Mår så jävla dåligt

Mitt liv är svett, blod och tårar!

Brandmästaren

Livets sanning

Jag ser allt. Alla dessa osäkra människor. De som visar sin makt. De fega. De starka. Vad är meningen med livet? Att gå i skolan och vara skötsam. Skaffa sig jobb och en familj. Anpassa sig efter samhället för att inte känna sig konstig eller missbildad. De flesta saknar ryggrad. Varför ska andra bestämma över hur du vill leva ditt liv. Nu för tiden ser alla likadana ut. Det är så synd att dagens samhälle har sådant fruktansvärt ideal.

Mitt liv har alltid varit ett utanförskap. Men det har gett mig en erfarenhet och perspektiv på en helt annan nivå. Idag är jag 16 år snart fyller 17 och bor på mitt sjunde hem sen 2013. För vad? För att vuxna människor som gav sig på mig utan någon sorts anledning? Vuxna människor som byggde upp en rädsla och osäkerhet som jag än idag bär på, och att jag senare straffas för deras fel?

Ibland ångrar jag att jag frivilligt tog kontakt med myndigheterna om hopp att få någon sorts hjälp. Om jag bara bodde kvar hemma och tog de slagen tills jag var 18 år så kanske jag inte hade blivit lika skadad. Det är en fråga som aldrig kommer få ett svar.

Det här livet har jag inte valt. Jag var 6 år första gången jag kände blodsmaken i min mun. Jag vaknade upp av ett skrik. Jag var osäker om jag hörde skriket eller om jag hade inbillat mig det. Jag hoppade ner från min säng och gick sakta ut ur mitt rum in till hallen. Där kom det. Skriket. Det var från mammas och pappas rum. Jag gick mot deras rum och öppnade dörren. Min värld stannade upp. Kunde inte tro mina ögon. Jag såg min mamma ligga på golvet helt blodslagen. Jag hörde min egen puls stiga. Jag minns att jag kastade mig över

mamma som ett skydd. Där kom det första slaget. Jag kan nog fortfarande känna känslan när man sparkade mig i magen. Jag flög mot väggen och tuppade av. Jag vaknade upp nästa dag på min säng. Där startade min rädsla.

Jag hade ingen barndom. Vi firade inte födelsedagar eller högtider. Fick inte heller vara med kompisar ute. Jag växte upp genom att gå runt med en tom mage och svälja mina tårar för att inte få fler slag. Vad jag än gjorde för att min far skulle bli stolt över mig så dög jag aldrig. I dag har jag många bra egenskaper som finns tack vare min mamma. Undra om jag hade tagit samma fotspår som pappa om mamma aldrig fanns i mitt liv. I alla fall så finns mina dåliga sidor med. Mina sneda tändningar. Där kan man se att jag är lik pappa i vissa drag.

Man blir hatisk när vuxna människor skadar en. Man förstör för sig själv. Man blir vilsen. Ett barn som växer upp i våld kommer i framtiden att utföra den sortens våld mer eller mindre själv. Men i slut ändan handlar det om att finna rätt väg. Det är meningen med livet.

Min mening i livet är att hitta mig själv. Hur mycket vi än tror att vi känner oss själva så finns det mycket mer att lära oss om oss själva. Hitta en punkt i livet där du känner dig trygg, fredlig och skonsam. Kunskap är också viktigt. Med det menar jag inte att kunna rabbla ut decenniernas historia. Enligt mig finns kunskap i hjärtat. Vad som är rätt och fel? Vad påverkar mig och min omgivning? Vad för fotspår lämnar jag kvar.

Det finns ett uttryck "döm inte andra om du inte själv vill bli dömd" Det är bara rent skitsnack. Dagligen dömer vi varandra PGA utseende, beteende och handlingar utan att vi tänker oss för.

Sanningen är att vi är ett. Vi alla kommer att dö förr eller senare. Vi kommer ligga under marken och ruttna. Vad spelar det för roll om du var rik eller inte. Alla onda handlingar som du har genomfört för dina egna behov. De finns ju inte längre när du är död. I slut ändan kommer vi alla stå in för gud och då är det endast han som kan dömma oss.

Så lev ditt liv men se till att det finns en mening med det. Åstadkom något. Så blicka framåt med ryggen rak så ser vi vart vi går.

Hallibbe

Hur jag hamnade på sis.

Allt började att jag började skriva med en kille på Instagram som heter K. Jag började gilla han o få känslor så vi träffades en dag. Jag åkte hem till K, han tog min oskuld o jag va glad för att jag trodde att jag gjorde de me rätt kille, men de va inte sant. Jag började inse att han utnyttjade mej o bara ville ligga me mej. Jag åkte hem en dag efter att jag vart me K, mamma undrade vad som hade hänt men jag berättade inte. Så jag började umgås me han igen o gjorde ett misstag. Jag tjuvade 35 000 kr från mamma o gav till K, efter de så lämnade han mej. Jag blev jätteledsen o försökte ta mitt liv för han. En dag så kom jag hem o en sak hände så jag och min mamma började tjafsa. Jag slog sönder allt i hemmet så kom polisen hem till oss och tog mej från mamma till ett HVB hem, jag va där 3 veckor. När min tid gått ut där så skulle jag hem, men mamma fick reda på att jag tjuvade 35 000kr från henne o då sa hon att hon inte ville ha hem mej, så jag fick flytta till en behandlingshem o va där i 2 veckor tills jag fick en familjehem i Skåne. Jag fick bo hos en jättefin familj o började skolan. Men i familjehet träffa de jag på en tjej M hon bjöd mej på hasch, jag tackade ja. Jag ville se hur de känns att ta droger och då började jag hålla på med droger o dricka sprit. Jag hade ingen som kunde säga nej till mej o hjälpa mej, familjehemmet brydde sig inte ens. En dag så rymde jag från familjehemmet med min tjejkompis E, vi sov över hos några killkompisar i Malmö. Därefter tog vi tåget till GBG, vi sov hos min mamma. Jag va glad när jag kom hem, men träffade inte mina små-syskon dom blev också tagna från mamma. Dagen efter en söndag kväll åkte vi tillbaka till Skåne, men jag ville inte va där så jag åkte hem till mamma o va där i 2,4 vecka. En onsdagsmorgon kom 7 polismän och körde mej till Björkbackasis, men

jag kunde inte vara där för att mina vänner skulle hämta mej så polisen kom o körde mej till ett annan SiS, Långanäs. Där började jag om mitt liv. Jag e ba 14 bast. Så snälla alla ni därute sluta håla på me droger o massa annat skit. Jag vet att ni kommer tycka "vem e du" men jag säger det här för er skull.

GBGBRUDEN M.

En Grabb Från Stockholm

Shoo Jag heter Pw jag är ifrån Bgs i Stockholm jag ska berätta hur jag hamnade på sis. Det började med att baxa cyklar och godis sen gick man till moped och personrån. Efter personrån torskade jag och fick två kontaktpersoner dom var chill men jag fortsatt gör knas till slut sa soc till mig att jag skulle till familjehem och skulle vara där i 2 månader. jag åker ditt var där i sex månader frågade min soc vad hände med att jag skulle flyta hem efter 2 månader dom ba vi har aldrig sagt så, 2 månader senare taga jag därifrån typ 4 gånger sen efter jag torskade så började jag sköta mig. Sommaren 2015 tagade jag därifrån och var borta typ 2 månader på rymmen till slut torskade jag med några äldre i en bil aina dom tog mig till ett hvb hem var där i 1 månad sen tagade jag därifrån, Var borta 2veckor sen torskade i centrum. Aina tog mig tillbaka till hvb hemmet. Efter två månader flyta en snubbe som hette JJ jag och han tagade därifrån typ 10 gånger den sista gången torskade jag utanför hans hus, JJ sa att han skulle hämta para från sin morsa han går hem. Jag väntar typ i 10 minuter sen knackade jag på rutan så öppnar hans morsa och säger att aina är på väg jag sprang därifrån tog en buss till min tjej kompis nästa dag torskade jag. Aina dom tog mig till Sis Nereby Ungdomshem. Kom till en avdelning som hette hällen var där i 2månader och 2veckor sen flytade jag till en annan avdelning som Hette snäckan nu ska jag flyta snart typ om två veckor till ett familjehem jag ska skötta mig där så jag kommer nån gång

Pw bgs

Från möllan till helvetet bross lita inte på nån här län

De börja att jag slutta gå i skolan palla inte med det satt hemma hade inget att göra så jag gick ut träffa vänner. Vi satt och hängde vid en affär då va jag 12 år men när jag blev 13 börja jag med knark då och då. Jag började råna folk börja sälja råna butiker. Sen blev jag 14 börja buffa varje dag. Det fans inte en sekund där jag inte va kickad va ute hela dagen åt aldrig hemma. Jag va 14 år och 20 åringar hade respekt för mig. Jag gjorde min mamma ledsen. Sen en av minna bästa vänner golat ner mig. Jag trodde att han va min bästa vän men nej jag hade fel. Han va en orm! Sen jag fick flytta till en HVB hem som ligger i Gotland där allting blev knas. När jag rymde därifrån då jag va borta 2 månader sen blev jag tagen av Aina. Dom körde mig till en låst avdelning som ligger utanför Göteborg som heter Nereby Hällen. Jag bodde där sen jag flyttade till annan avdelning som heter Snäckan.

Nu här på snäckan det går bra för mig. jag får permission typ varje helg o sånt och ni som är där ute va försiktiga mina grabbar. Jag hoppas att jag kommer hem snart. Dom som jag saknar mest är min mamma o mina syskon och mina grabbar. Ni kan kalla dom Aiman, Diti, Yasin, Nasser , Santino. Jag älskar er och ni som sitter inne ta hand om er för ingen bryr sig, så fuck alla och allt .

Möllan tar över brorsan

Nereby Livet

Tjena mitt namn är S jag kommer från ett ställe som ligger en bit utanför Göteborg. November 2016 kom jag till en avdelning på Nereby som heter Hällen där träffade jag mina Homies E, J, S och efter några veckor splittrades vi och jag blev flyttad 50 meter bort till nästa avdelning som heter Snäckan och nu sitter jag här och livet rullar på rätt bra. Till alla som sitter på SiS jag hoppas det går bra för er och att ni försöker hålla er borta från all skit när ni kommer ut.

//Yung Lean

Till min familj

Jag har haft en tuff resa men de började med att jag slogs mycket i skolan och jag tjuvade mycket men sen ringde telefonen och de va min social och hon sa att jag ska flyta och jag blev arg på min jävla sos jag blev så arg att jag slog sönder hela mitt rum och sen ringde hon sa att de va dalarna då blev jag mer arg och jag försökte rymma men då kom polisen och min social jag försökte slå henne men polisen tog mej och jag ville döda henne. Sen va vi framme i dalarna jag undrade vad de här är för ställe jag ville rymma men jag såg att de va ingen ide polisen va där utan för dörren jag blev så arg på min social jag hatar henne så mycket hon sa att hon skyle hjälpa men jag tycker inte att hon är snäll mot mej. Sen när polisen åkte så blev jag så arg att jag slog pärsonalen men så kom dom och gjorde polisgrep. Sen vill jag ringa min mamma och jag fik de och sen berättade reglarna och vi skyle lägga os halv åta

Jag blev mer arg men de gick över men så va de en kille som va snälla mot mej och de va en dag som han ville åka slalom och han fråga mej i fal jag vill åka slalom och jag sa nej men jag undra om de va roligt och de va de jag hade jätte roligt men sen gick de tre månad jag slog mycket jag timade men en kille jag och han bråkade mycket med pärsonal men sen kom de en dag jag blev väkt av en pärsonal och han sa att jag ska flyta till Uddevalla till villan ett sis hem jag blev arg så att jag började gråta jag försökte rymma men när jag reste mej upp såg jag polisen och jag tänkte att jag har ingen chans mott polisen jag åt frukost sen tog jag farväl till mina kompisar sen och te vi sen va vi framme i villan jag tyckte att de va så farligt men jag va en då arg så jag försökte rymma där ifrån men dom tog men jag fortsätter rymma och jag fick flytta där ifrån till Kungälv och

när jag såg hur de ser ut så tänkte jag att jag kan inte rymma där ifrån när de ser ut så och jag trodde jag skulle va där resten av min liv men jag vet de mycket väl att jag skulle inte bo där resten av mitt liv och dom ställde masa frågor till mej och jag svara men visa va svåra men sen kom de värsta jag skulle klä av mej men jag vägrade men jag va tvungen att göra det och sen skulle jag duscha och jag gjorde sen visade min rum och de va inte fint men aja. Men i dag så går det bra men jag vill bara säga en sak fack sos.

B.J

Spenderat fyra år här och min ungdom är förlorad

Lyssna jag är en kille som kallas för gypzi ni vet säkert vem jag är om ni är från Gbg eller Hisingen. Jag har spenderat min ungdom med att åka in och ut från sis men jag har aldrig blivit utskrivnen från sis. Jag har rymt hela tiden och blivit körd tillbaka till sis av bengen hela tiden. Det är så det har sett ut sen jag var tolv år och nu jag är 16. Soc klippte mitt band till familjen redan när jag var 3 år så man kan säga att jag har bott på barnhem, jourhem, familjehem och sis hela mitt liv. Jag kom till nereby när jag var tolv hahaha jag kommer ihåg jag var en liten gypzi som hade mycket glädje i mig då och var helt oskyldig hade typ aldrig gjort något grovt hade bah blivit hämtad av polsisen från skolan och sånt när jag fick mina grova damp ryck haha men annars en helt liten oskyldig gypzi. Men jag tyckte att den där gangster världen var feet, jag tyckte de haffligt att springa runt på gatan, vara lyst, puffa på min joint, beckna och leka ett litet zigenar G. Jag kommer ihåg början jag svär de var kul trodde jag hade bröder för livet och att inget kunde hända mig men tro mig de finns inte många äkta. Fan jag bodde på nereby första gången nästan ett år sen jag flytta tillbaka från familjehemmet jag kicka från men de dröjde knappt en månad sen så stack jag, en vecka senare när jag var lyst så träffade jag på civarren James i vårväders i biskop, aja jag blev körd till Ryds brunn i Småland bodde där 7 veckor sen till ett HVB hem. Bodde där i ca 6 veckor eller nåt. Mannen jag svär de var vinter tid asså alla har ångest och det var då man rökte Spice, waah mannen vi rökte så mycket spizz mannen men jag kicka efter ett tag, jag blev ren från Spice då. Aja jag var lyst igen ute på Göteborgs smutsiga gator, jag

kommer ihåg jag va 13 då allt jag gjorde mannen shiit jag käkade så mycket habbar, rökte joint och mannen jag svär jag förstörde min kropp. Asså benzo det är så äckligt tänk du äter några habbar sen du vaknar upp någonstans som jag, jag hade ätit habbar en gång jag har små minnesluckor från att jag vaknar upp i skolan helt blodig mina sprillans nya G-star jeans var sönder och blodiga men jag kommer inte ihåg om de var mitt blod eller någons annans. Det är sådana här saker som händer när du äter dom där äckliga tableterna. Jag träffade en kille som kallas för T han kände min mamma och jag berättade för han om min situation och han visste vilken ångest jag hade för han har varit i samma situation som jag när han var yngre. T han började ta hand om mig, han hjälpte mig på ett sätt. Han gav mig ett ställe att sova på, hjälpte mig typ med pengar men han gav mig inga sedlar (ni som vet ni vet vad jag menar) jag lärde mig bara mer och mer skit. Jag var inte längre den pratglada, varma, oskyldiga och lilla Gypzi utan jag blev kall, ångesten åt upp mig kände mig bara dum för alla kalla mig för dum. Jag var alltid bland personer men kände mig ensam, ingen av dom där så kallade bröderna fråga hur jag mådde ingen fråga. En gång så träffa jag en ny musch han heter L, jag kände igen han för hans ansikte var typ halvbränt för han var med i backabranden när han var ganska ung men jag klicka med honom så vi börja chill lite. En dag så fråga han om jag visste vad cola vad för nåt och jag sa att jag hade tagit det nån gång med den va tvär dåligt och bankad, men han sa "Brate du ska få smaka på feet smurk (smurk =cola) från Peru" han gav en feet lina på hans lur. Jag bara känner hur jag får en kick när jag bara drar linan i näsan och tar resterna av smurken på tandköttet och tungan, jag känner smaken av bensin, den tjocka klumpen i halsen, hur min mun domnade bort, hur jag blir varm i hela min kropp och sist men de bästa hur jag kände mig klar, driftig och mådde taamam. Vi drog en till line efter en

stund, vi rökte cigg efter cigg. Jag fråga L hur mycket jag kan lösa en gubbe smurk för han sa ge mig 8hundris bror och du får en 0,8. Jag började med colan blev beroende och shit jag svär, dagen efter jag mådde inte bra, fick värsta frossan och tvär ont i halsen kunde knappt prata. Så de var klart behövde mer medicin så de blev frossa och sena nätter. Under den här tiden så tog bengen mig hela tiden, dom körde mig till Ryds brunn avd. källan jag kicka, jag klättra över staketet sen från Ryd tog jag till Gbg city igen. Men när jag var lyst jag var dum jag svär, tog in massa grejer på krita men jag fick sålt en massa shit men jag helt smurkad som vanligt jag slösa allt på cola och bara mådde bra men fick skulder. Aiit vad händer ångesten kommer men jag jobbar och bara jobbar vad händer bengen kommer och tar mig och jag har blivit tvungen att krita igen så dom tar mig och rånar mig på mina pengar, mitt shit och dabbar mig sen kör dom mig till Ryd igen. Jag bor där nu typ 4 månader, jag bor med en feet kille ahla whoria men vi klicka men vi skulle dabba en pedofil på Ryd så vi jag han och sprang in på den andra avd. men personalen gömde honom så vi kom inte åt honom. Senare vid kvällen så kom polisen och dom tog han till Nereby men jag började bråka med personalen för jag ville inte att dom skulle sära på oss. Jag bor kvar där typ en månad sen stack jag från en aktivitet. Återigen lyst så samma sak igen jag kriter, pundar loss och får skulder. Men jag ville komma till nereby för det är nära Gbg så jag stack och grejen är jag kan det med staten asså dom betalar inte för en plats på sis för länge om du inte är där så aa om ni vill så kan ni läsa i förra sis boken om en kille som skriver den heter "minnesluckor på Hisingen" han skriver om dagen dom tog oss. Bengen skulle ta han men jag var i hans lägenhet så det blev två flugor i en smäll. Jag bor på nereby avd. trappan typ 10 månader och jag sköter mig tvär bra ville faktiskt bli förändrad skulle bo kvar 2 veckor sen till ett HVB men jag stack för det hände en sak med

min syster så jag stack. Men den här gången var jag faktiskt ren i typ en vecka sen ångesten blev för grov så jag började med jointen igen, aa ni kan den nu samma visa igen krita, jobba och må bra sen skuld. Vid den här tiden så var jag 15 så jag hade blivit straffmyndig vad händer bengen tar mig i biskop tvåår beng aja dom tog mig till Trappan dom hitta burra och lite tabletter på mig så dom gjorde en anmälan. Efter typ 2 månader så flytta dom mig till gläntan till den avd. jag bodde på när första gången när jag va 13. Men efter 2 veckor stack jag bah så för det va en impulsiv grej. Under den här tiden så träffa jag en tjej som nu ska bli min fru. Men under den här tiden så har jag aldrig tagit så mycket cola, jag S och E satt i bilen hela tiden och drog cola, rökte joint och när våra cash tog slut så gick vi in i bilar tog datorer och sålde det sen köpte vi cola o j för alla pengar varje dag i 3 veckor jag svär. Polisen tog mig kom till nereby bodde där över nyår och jul sen stack jag. Men den här gången så blev jag och den här tjejen ett par, jag tog inte lika mycket cola längre, polisen tog mig, E och hans brud i hans bil för vi hade gjort en sak han sitter fortfarande inne. Men nu allt går bra för mig, jag har börjat i boxning, går i skolan och har ett tvär bra förhållande med min tjej. Det är på grund av henne jag bor kvar här jag svär hon rädda mig från skiten jag svär men man måste kriga så sluta inte kriga, ibland det blir uppförsbackar ibland nerförsbackar men de gäller att hänga med sanningen.

Shoutout till fyrklövern, W och H Gbg

Moh Gypzi /K puss och kram fortsätt kriga

BARA ATT BRÖSTA

Hur ska jag relatera till droger de fuck up i våra områden

Min bram helt skizad tänker bara på alla missar. Tabben man gjorde så man torska fuck IT de bara brösta om några månader allting bra. Mecka japp haha AA de bara att sköta sitt eget sen när man e ute tillbaka till kneget. Som sagt man lär sig av sina misstag. Tillbaka till orten med sina grabbar lalla garva fixa länken pusta den till den blänker cash is king. Och till alla grabbar krita en Täsch fixa stach sen de bara att köpa boss ea7 dressen som de vore balasch ja vet ibland de kommer vara hinder de bara att gå igenom den

Sometimes you lose sometimes you win but you live to fight another day

Hela mitt liv har gått ut janta men snart kommer de bästa Noaks Loomis akta er benim

A.S.

MAMMA MIN ÄNGEL

Det är så svårt att förstå

Ingen här förstår mig

Allt blev värre när Gud tog dig ifrån mig

Jag befinner mig i mörkret helt ensam

En efter en mamma alla försvann

Dag efter dag , natt efter natt

A tog över den här talang.

Jag behöver dig vid min sida

När du lämnade mig det fick mig att lida

Mamma min ängel snälla kom tillbaks

Jag vill inte fortsätta med mina knas

Nu jag sitter inlåst

Och jag känner mig så blåst

Jag ber för dagen

Och säger mamma förlåt.

Jag minns lilla grabben

vill ha pengar och makt

han springer runt i gata

han hade ingen takt
han var bara 15 år och han var fortfarande ung
han vill leva som en kung
han spelade rätt tung
mamma sa till sin son snälla ta de lugnt
men han fortsatte med knas
han tog ingen paus
lilla grabben gjorde RÅN
och han åkte hemifrån
han gjorde mamma en ledsen kvinna
hennes tårar börja rinna
hennes hjärta dog av smärta
lilla grabben sitter i mörkret och undrar vart hans bröder
han sitter helt ensam gråter och blöder
de hade stor plats i hans lilla hjärta
men nu det finns ingenting det är bara en stor smärta .
hans liv börja blir svårt, svårt och svårt
han skriker o lider och krigar så hårt
han sitter där i mörkret och undrar varför han zuttar
han tänkte bara pengar, feta klockor och massa guzzar

han tänker på gamla tider
hans nära bara sviker
han undrar varför han lider
i hans hjärta de svider.
Han spelade ett spel
Och allting gick så fel
Och han han förlorade allt
det blev så mörkt och kallt
lilla grabben kollar ner och han vill inte se nåt mer
lilla grabben bara ber och han vill inte se nåt mer
vila i frid min ängel

ziko 641

Frustration & motivation

Nu börjar jag se och känna alla motgångar som väntar på denna långa resa. Jag trodde heller inte att det skulle vara någon dans på rosor. Jag måste lära mig att ta tag i mina små problem även om de små problemen är väldigt jobbiga. Så jag inte gör som jag brukar och ignorerar dom och allt rinner över på en gång, då jag heller inte kan hindra det. Som exempelvis idag som var helt oförberett och det sista som jag hade önskat mig. I den stunden har jag tappat bort mig själv och allt är upp och ner i rätt och fel. Mina mål är som borta jag pallar inte mer. Jag som brukar vara säker på att alltid vela ge mer. Samtidigt som inget existerar förutom ett tomrum så finns flera tusen saker och tankar i varje omgång. Det börjar med att jag blir uppgiven och faktiskt vet jag ej. Det övergår till skakningar och frustration, då jag egentligen vill säga nej. Men hur lätt det än låter att bara säga nej. Till så pass stora känslor som har med ens förflutna att göra. Det är faktiskt en ganska stor grej. Då jag lugnat ner mig och börjat andas lugnt och fint. Sen har jag satt mig och då har en pratstund verkligen lönat sig. Efter allt som hänt och det jobbiga som vart. Så känns det nu i efterhand ganska bra. Mina mål är tillbaka och motivationen uppe. Varför är för att, en väldigt kort men jobbig sak. Som kunde ha fått mig att stå än en gång längst bak. Men inte idag. Det är också tack vare att en viss klok person också fanns med som hjälpte mig hantera i den stunden då allt sved. Han gav mig bra råd som gjorde att min vilja steg. Han har hjälpt mig att ta tag i det och hantera så det inte händer mer. Så nästa gång då det händer igen så har jag faktiskt förberett mig. Att bara prata lite gör så mycket och det har än en gång förändrat mig.

/Z

Från plugghäst till alkis

Det började med att skolan gick snett och bråk mellan mamma och pappa. Jag hade många bra kompisar och ingen av dem höll på med skit. Bra betyg var det jag siktade mot, jag pluggade dag och natt. Jag fick även mina A:n som jag ville ha. Men sedan gick skolan helt snett, jag gick in i väggen. Jag började umgås med mina gamla vänner, som tyvärr höll på med en del skit.

Alkoholen kom in i mitt liv, vilken befrielse! Det ända som spelade roll i mitt liv. Jag började dricka varje dag. Åkte in och ut från Maria ungdom i Stockholm. Sedan hamnade jag på ett HVB i Linköping. Världens bästa ställe, men jag sabbade det. Åkte med snuten hit och dit varje dag. Tillslut kom den dagen när soc klev in genom dörren till HVB:t och sa "Du ska till Göteborg""polisen väntar på dig". Det var den värsta dagen i mitt liv och jag förstod att jag hade sabbat allt för mig.

Jag kom till Björkbacken, Kompassen den juli 2016 och har varit här 3 månader nu. Det har varit en av de värsta månaderna i mitt liv men jag klarade det! Nu flyttar jag, äntligen.

Jag vill tacka min stöttande familj, Kompassens personal, Maria ungdom och världens bästa vänner O och F som hjälpt mig genom alla jobbiga stunder.

Jag har lärt mig att man måste lära sig att acceptera läget som det är, då klarar man det och det kommer du också att göra, det lovar jag!

/A.O

Från Partillebarn t SIS-barn

Att jag var så blind så jag inte såg mina konsekvenser, vart jag var på väg att hamna. Bråkade med mamma varje dag för fick adhdutbrott hela tiden av små saker började sen skolka för d kändes som att det dämpade stressen, men nej mamma fick ständigt gå på möten t skolan pga av min frånvaro o mina utbrott i skolan, men skitsamma nu e d löst, det jag menar e nu e jag på SIS pga av för våldsamt, droger, o "min skolsituation" o aa hur hamna jag här? Jo pga av all denna skit! ja ligger hemma i min säng en helt vanlig måndag i september 2016 skulle t skolan vid 12 o sen träffa en vän, sen soc ringer mig o ber mig komma ner på möte jag blev irriterad o sa att dom måste boka möte 5 dagar innan o att jag inte e nån fkn hund o att ja kan komma när dom vill, men iaf ja åkte ner med ett skitargt humör dom säger ja ska på lås dom han inte komma längre i sin mening innan ja börja skrika o välla bort stolar o slog t fönstret o gick ut från rummet o börja skrika i hela soc huset typ, alla kom springandes o undra vad som hände, jag bara skrek att ja ska på lås sen sparka jag nästan sönder dörren in t rummet jag hade suttit i med mamma o soc, sen går jag in igen o dom har precis ställt upp stolarna o borden ja går in igen o välter ner det återigen o skriker sen går ja ut från rummet, o ja hade min vän i telefonen så berättade allt för henne samtidigt som jag går upp mot stan sen ringer ja min andra vän o berättar, så hon kom t stan o mötte upp mig sen soc hade tydligen ringt vakter o polis efter mig som gick o leta efter mig.

Asså du som läser detta o inte sitter på SIS låst, tänk jätte noga på dina konsekvenser o vad du gör, jag har vart våldsamt, lätt arg, svårt o koncentrera mig, sitta still o haft tvångstankar sen

jag va liten, så nu håller jag på med en Adhd utredning för det gick ej när jag bodde hemma för jag blev bara arg o våldsam på dom mötena, men som sagt försök kontrollera dig om du blir arg o låt bli o va med i bråk, o låt bli droger osånt förstår om d e svårt om du e beroende, men jag svär dom konsekvenserna man får om man torskar d e inte bra asså så försök släppa allt dåligt. O du som också sitter på SIS tänk positivt att du lär dig kanske något på att sitta inne på SIS o förmodligen kommer du hem igen som en bättre människa.

/Ana

Mitt liv i en text

Jag är en tjej på 14 år. Jag hade ingen aning om att jag skulle hamna här. Jag blev förförd bakom ljuset av soc. Soc sa att jag skulle till ett HVB hem. Det enda jag sa till dom va att jag inte ville och hotade med livet. Soc kom och hämtade mig tillsammans med min pappa på BUP akut avdelning. Vi åkte in till soc huvudkontor där fick jag mat eftersom jag vägrade att äta på BUP. Jag och pappa åt och satt och väntade på att polisen på soc. Det kom aldrig någon polis så soc fick köra mig utan polisen. Jag bara stod där och grät och tårarna bara fall som ett spöregn. Det var då jag fattade vad jag gjort med mitt liv. Jag skulle ha lyssnat när alla som sa att det kan gå riktigt illa tillslut. Jävla skit. Tänk på det. Jag visste inte vart jag skulle. Soc hade inte berättat något för mig. Det enda jag visste var att jag skulle till Göteborg för det hade min pappa sagt till mig.

Jag satt i bilen och bara tänkte på vart jag skulle och hur det skulle bli där. Vi var strax framme sa soc tanten till mig. Jag tittade ut genom fönstret. Det jag såg var stora grindar och stängsel som var 4 meter höga och en stor byggnad bakom allt mörker. Jag blev möt av två personal dom sa att jag hade hamnat på ett SiS för tjejer som hette Björkbacken och avdelningen jag skulle på hette kompassen. Det var ett av Sveriges mest låsta avdelning för tjejer. På riktigt? Vad hade jag hamnat? Kände mig grund lurad av mina soc tanter usch. Tänk att det är här jag ska vakna varje dag på den plasten jag hatar mest av allt annat. Att vakna i en stenhård säng som är fast skruvad i väggen allt är fast skruvat i vägen. Helt sjukt man börjar ju fundera vart man hamnat. Känns bara som min soc vill förvara mig här tills hon vet vad hon ska göra med mig.

Dom frågar mig vad jag ska göra i framtiden hur ska jag veta. Vad händer när jag kommer hem igen. Hur ska jag veta. Kan man inte få en ny chans bara. Jag menar det är min vardag att göra misstag som 14 åring. Jag menar på riktigt skulle jag inte få förtjäna ny chans? Ska jag behöva vara inlåst för jag gjort misstag som är vanligt när man är tonåring. Visst jag kan behöva hjälp men det betyder inte att jag ska vara inlåst. Jag trodde aldrig jag skulle hamna här. Jag tänker inte stanna här länge till. Och det ska jag inte heller. Du som läser detta och sitter på låst sköt dig och lyssna och säg vad du tycker och vill till soc det blir enklare på det lovar jag. Jag har gjort det. Har bara bort på låst i snart en månad. Imorgon försvinner mitt LVU och då åker jag till ett HVB hem. För jag har lyssnat på personalen här och min soc. Sagt vad jag tycker och tänker. Sköt mig när jag har varit inlåst och gjort som personalen sakt oftast. Gått till skolan varje dag. Om man gör detta kommer man komma härifrån snabbare än man tror om man bor akut på låst. Kommer sakna några tjejer från SiS som jag haft roligt med här. Det ska vara mitt första och sista låsa SiS.

// corre

Laaakkk shuuuu

Jag är 15 år och bor på Björkbacken heter Lawan och är från sthlm, aa sanningen man lär sig inte så mycket man lär sig mest vad man ska äta och vad man ska göra för aktiviteter... Börja med att jag flytta t ett familjehem och jag gatch där ifrån sen 2 månader efter polisen de catcha mig i Solna och de skjutsa mig till Eskilstuna till ett akut-placering. Jag bodde där i 8 dagar sen flytta jag igen, bodde där i 1 år men jag tagga därifrån under sommaren sen jag kom tillbaka då efter ett tag så fick jag ett besök på morgonen och de var polisen man klev in i mitt rum och sa t mig och packa de ville inte heller att jag skulle veta vart jag skulle nånstans, de skicka mig till Sävastgården i Boden där bodde jag i 8 månader på utredning jag träffa så många personer med hjärta av guld walla. Efter min tid där flytta jag tillbaka till familjehemmet i 3 månader då jag tagga igen jag va på rymmen och polisen tog mig hemma jag sov och de sa att jag skulle tillbaka jag tänkte de chill. Men sen de vänder håll och man satt mig på Lövsta skolhem på Tallhöjden på låst jag satt akut i 5 veckor.

Sen min soc ringer och säger att jag ska flytta jag fråga vart då säger hon Göteborg Björkbacken jag tänkte bah waaow sen aa det var chill man får röka här i alla fall, nu har jag bott här i 2 veckor och har suttit i vård & enskildhet i 5 dagar de behandlar en som hund typ.

/XXX

Har haft en svår uppväxt

Har haft en svår uppväxt. Blivit slagen och misshandlad av mina föräldrar. Men allt började i 7an, Började använda droger, alkohol, skära mig, och gick inte något som jag ville var jag tvungen och gitta.

I början av år 2015 var en tvär jobbig period, flyttade från mamma till pappa, ifrån pappa till mamma, från mamma till pappa och sen flytta jag till mormor för jag bråkade med mamma och pappa slängde ut mig. Sen jag och min syster gick till Socialen i Vänersborg och snacka med min soc och sa att jag vill ha fosterfamilj. Det tog typ bara 2 månader innan hon hade fixat ett hem till mig. Mamma hämtade mig med min soc och vi åkte dit, gick in och snackade med mina fosterföräldrar. Jag trodde att jag skulle bara få åka dit och kolla på stället men mamma och min soc var tvär fittiga dom bara åkte och lämna mig där. Den dagen var jag inne på mitt "nya" rum och seriöst grina sönder heela dan. Fick inte röka eller någonting tvär fittigt asså. Men som tur var hade soc tror jag ringt till Fostermamman och sagt att dom inte får hindra mig att röka bara huxflux.

Sen det gick ett par månader och det funkade helt okej. Förutom att jag inte fick göra någonting, fick inte vara med kompisar eller sova över eller gå på min sista boxningsträning så jag blev fett lack och gömde mig i en annan stad för min fosterpappa skulle hämta mig fast jag inte ville hem. Så jag sprang sen i full panik till rese med en vän i luren och bad henne kolla tåg tider hem till henne. Men det gick inget direkttåg så jag hoppa på ett tåg för att sedan ta bussen. Det roliga var att jag bara hade ett skolkort som gick ut klockan

19:00. Sen jag satt på bussen med 1% på luren och panik för jag har aldrig åkt kommunalt dit. Sen jag var framme i och ringde till min vän och fråga vad jag skulle säga till busschauffören för mitt busskort funkade inte där sen sa jag det hon sa att jag skulle säga (Kommer inte ihåg vad jag sa dåxD) och busschauffören blev irriterad började tjafsas men tillslut fick jag åka med sen hon mötte mig och resten av vägen till henne tog vi hennes moppe.

Sen så sov jag där blablablah morgonen där efter körde hennes mamma oss till stationen och vi hoppa på tåget, när vi var framme gick vi till hemköp mitt i stan och tänkte baxa alkohol typ cider och öl åså. Men hon är ju så jävla torsk det bara går. Personalen på hemköp hade typ stått brevid henne så vi fick ju gå ut utan någonting och gå tillbaka till och hoppa på bussen till M och sov hos en och hade fest med massa mänsikor asså fett kuul de vaaa. Sen efter 3-4 dagar kommer ju aina och pappa. Så jag fick ju åka med aina och dom körde mig till ett HVB i Göteborg. Där bodde jag i typ 1-2 veckor sen fick jag flytta tillbaka till fosterfamiljen. Sen gick det ett par månader, jag och fosterföräldrarna började bråka, och jag klarar verkligen inte av sådana situationer så jag taggade igen, var med vänner vi drack, åkte runt och jag mådde fett bra ändå. Och hon jag sov hos hade typ som ett stort rum i en stuga typ ah vet inte hur jag ska beskriva det men ja. Hade varit borta i 4 dagar, så jag låg och kolla luren och helt plötsligt skriver pappa bara typ "Se till att komma fram så jag hittar dig istället för snuten". Jag bah men nej är du dum i huvet eller? Och efter typ 10 minuter rycks dörren upp och pappa kommer in och ber mig ta mina grejer och åka med han. Jag bah oh fuck... Jag har inget val än att åka med han... Så då åkte vi till Polishuset, där satt jag i typ 1 timme och vänta på socialjouren. Då åkte jag med dom till ett annat HVB. Jag var bara där i typ 2 timmar innan jag taggade

igen. Man fick ju ha sin lur där hela tiden så det var ju fett lätt och få tag på nån som kunde hämta en. Det var en blandad "avdelning" så det var ju en som satt i mellan korridorerna och höll koll så man inte gick in till dom andra. Så jag hade pratat med dom som skulle hämta mig så dom kom ju bort till infarten så det var nu det gällde att kunna sticka, jag var feett nervös. Så jag sa till personalen som satt där utanför ifall jag kunde få gå ut och "röka" för jag sa att jag inte kunde sova för att jag var så jävla röksugen. Så hon bah Ja okej men lås dörren efter dig. Jag bah Ahh. Så jag gick ner till dörren och ringde dom åh bah jag är fucking uteee. Så jag börja kuta fort som fan. Det roliga var att det var snö och halt som fan. Så mina fotspår skulle ju synas vart jag sprungit, men jag bah äsch fuck it. Så jag hoppa in i bilen som åkte jag till en ö där jag sov. Jag var fett nojig för min pappa bor typ där och den jäveln hittar mig vart fuck jag än tar vägen hahah. Ah sen dagen därpå åkte vi till hans lägenhet för vi hade sovit hos hans mor. Och där var jag i 3 dar. Så kommer Aina och såklart min pappa, och aina bah- Ah vi är från polisen, Har ni någon (Mitt namn) här? Och dom jag var hos bah- Nää vi känner ingen (mitt namn). Och Aina bah- Kommer hon inte fram så måste vi kolla igenom hela lägenheten. Då jag tänkte äh fuckt it dom kommer hitta mig, fast jag fick en ide att jag skulle hoppa ut igenom fönstret fast det var typ 3 våningen så det sket sig. Så jag gick fram och aina tog tag i mig och jag bah släpp jag kan fucking gå själv. Så då gick jag ner från lägenheten till Snutbilen. Och där stod min faster bölande och bah vi trodde du var död vi har vart jätte oroliga för min bästa vän hade skrivit på snap vila i frid bästa vän, för att jag ville dom skulle tro jag var död. (Fråga mig inte, tyckte det var en bra ide då hahah) Så jag hoppa in i snutbilen, bytte snutbil och fortsatte tillbaka till förra HVB. Så jag sa till pappa: Funkar inte detta att jag inte trivs så får ni flytta mig. Så jag gav det en chans och det var seriöst bäasta stället jag

någonsin bott på. Så där bodde jag i 2 veckor till. Så en dag jag låg och kolla på TV och personalen bah: Du har besök. Jag bah Wtf? Så jag gick in till besöksrummet och där stod mamma och min Soc och bah du ska flytta. Jag bah: Va näää.

Så jag blev fett ledsen, Men det var bara till att börja packa alla grejer säga hejdå till alla underbara personal. Så jag satte mig i min soc bil och bah vart ska jag flytta? Soc bah det får du se. Blev ju inte lite orolig. Ah så åkte vi, och när vi var framme tog jag en cigg och bah jaja hoppas detta stället är lika bra då. Men nej då hamnar jag på Björkbacken, Den låsta avdelningen Kompassen. Där bodde jag i 2 månader. Sen flytta jag till ett låst behandlingshem som är på björkbacken också, för det finns 3 avdelningar. Det låsta akut är kompassen, Sen låsta behandlingshemmet är Västan. Sen finns det en öppen avdelning fast det är fortfarande SIS ah men i alla fall den heter Östan. Ah men efter jag bott på kompassen i 2 månader så flyttade jag till Västan och bor där 4 månader. Sen efter dom 4 månaderna så flyttade jag till Östan och där har jag bott i snart 5 månader och där är jag nu.

Har mått så jävla dåligt har inte vart "hemma" på 1 år snart. Varför kämpa för nått man inte får, har jag suttit och tänkt. Men nu letar min soc efter fosterfamilj så jag flyttar inom 2 månader, för soc sa att jag flyttar i alla fall innan jul så det är ju skönt :-)

//FeskeN

MITT LIV

Jag har snart varit på bb i ett år. Och min soc. är såna jävla åsnor jag svär. Jag växte upp i en lägenhet i orten i Gbg. Jag bodde där tills jag fyllde 9 år min morsa kunde inte ta hand om mig och mina syskon. Vi fick alltid gå runt smutsiga och hungriga hela dagarna. Vi har också alltid fått ta hand om oss själva. När jag var 9 år flyttade jag till en skithåla i Småland. Dagen när jag var 10 år började jag dras till äldre personer och gjorde olagliga saker. Det värsta var att jag började med droger och slutade gå i skolan. Sen började det med att jag rymde hemifrån hela tiden. Efter det bestämde min soc. att jag skulle flytta till familjehem.

Jag har bott på 3 olika familjehem och några gånger på BUP. Men den dagen jag kom till bb var allting kaos. Jag bodde på BUP i Småland när soc. kom till mig och sa att jag skulle till Göteborg. Då hade jag stora förhoppningar om att jag skulle till min pappa som bodde i Göteborg. Men istället sa dom till mig till mig att jag skulle till en öppen avdelning på bb men när jag kom dit tog dom mig till en låst avdelning som heter kompassen. Men efter 5 veckor kom tag till östan som är en öppen avdelning nu har jag snart på bb i ett år jag har rymt från östan 4 gånger. Än idag fortsätter jag och kämpa för att mitt liv ska kunna bli bra och att jag kan bo hemma med min familj.

Nu har allting börjat komma igång för mig för jag ska snart få flytta från bb men det är ändå inte dit jag vill men jag kommer att fortsätta för min familj jag kommer aldrig ge upp.

LILLEN

De knas kompiis

Alla vet det är från malmö mannen. de heeeelt knullat asså. Alright ska va lite seriös. Ajtt 3 sis instuitioner och 6 andra hem. Det är fucked haha det är kanske inte skit mycket men det är något. Skrev förra året också tänkte det är väl lika bra detta året med. Snart har det gått 2 år, antar att det blir yani 1 år till. För som alla redan vet så är soc horungar. Tror helt ärligt att jag börjar bli skadad av dessa jävla instuitionerna. Det är en femma om man förhandlar om cash eller nått men när jag kom till Björkbacken december 2016 då började jag förhandla mig fram till att komma tillbaks till Långanäs. Mannen saknar långanäs fett mycket, du kan alltid känna dig trygg där och personalen blir som en liten instutionsfamilj, dem finns alltid för dig när ingen annan gör det. Bästa stället jag varit på pågud. Har nu varit här på Björkbacken i över 2 mån och tanken är att jag ska till öppet efter. Alla som kommer till björkbacken tagga direkt här dem sätter enskildvård om du inte är glad på avdelning, här e alla helt slut asså ink jag haha. Vi sitter inne hela dagen deras bortförklaring är "det är så det står i lagen" pajas asså. Tänk också såhär, hoppas alltid på det bästa och planera för det värsta. Aja fuck dem vem fan är dem till oss? Bara några tillfälliga maktmissbrukare som fuckar för oss för dem hatar sitt liv så mycket. Sanningen pågud. Värsting minnen jag har från alla ställen, allt från bränder, skadegörelse, våld och till knark. Det är därför man inte ska bo på sånna här smutsiga ställen för det ända dem gör är att knulla en upp och ner till vänster och höger. Allt blir bara värre för oss, 1 av 100 kanske klarar sig när dem kommer ut. Fuckkkk det, pallar shi bry mig längre. Soc älskar att placera oss inte ens 2 mån tog det från att jag flyttade hem tills det blev låst igen. Blev helt förstörd, hade planerat sjukaste nyår och skulle flytta till en

lägenhet med min fucking bror S. Haha den bruden är den sjukaste psykopat vän jag träffat mammas död. Fuck alla horungar och alla fkn chaggas. Nej inte fan ska vi sitta här och böla och vara deprimerade man får göra den tiden man sitter på sis till den bästa fucking tiden! Se det som en tillfällig semester, med en massa sjuka och underbara folk. Sköt er eller bara tillfälligt så ni kan komma ut sen till era familjer om ni har möjligheten till det, annars kämpa för det som är värt att kämpa för. 040 for life mannen. Shout out till alla mina systrar framför allt F,V och S. Jalla vi ses nästa år igen.

// Blondie ;)

Vem är jag?

Ibland när jag kollar mig själv i spegeln och ser mina tårar falla så undrar jag varför jag gråter.

Ibland när det svartnar i mina ögon så glömmar jag vad som händer.

Det är som ett svart hål som jag har i huvudet, all massa skit bara samlas där.

Men när hålet exploderar vet jag inte vem jag är.

När någon frågar mig "hur mår du?" så tänker och undrar jag vad det är jag ska känna för jag känner ingenting. När jag är "arg" så känner jag mig inte arg. När jag är "glad" så känner jag mig inte glad.

Jag har hört att minnen och upplevelser bygger en person till den man är.

Så jag antar att nästan alla minnen jag förträngt har gjort mig till den jag är.

Men vem är jag?

E.S 040

Orten gäri från Oskarshamn

Sho bree,jag heter I och jag är en gäri från oskarshamn.

Just nu sitter jag på björkbacken sis ungdomshem på en avdelning som heter Östan (öppet).

Men det är inte öppet någonstans.

Det började med att jag bodde på kompassen (akut o utredning),efter en eller två månader fick jag flytta till västan (låst behandlingshem).

För kunna avsluta min utredning, för att det var en tjejen som behövde min plats mer än jag behövde den.

Aboow, det var knas på Västan.

Jag o andra koasade hela tin, brudar gittade därifrån och efter ett tag delade dem avdelning.

Efter ett tag började jag lunga mig,jag började ta mina mediciner igen o sånt.

Då började jag få gå på egna promnader varje dag,med min lur.

Jag fick gå ut oftare på aktiveter.

För att jag skulle på öppet,o jag var där en månad extra än jag skulle.

Så dem ville göra avdelningen öppnare för mig.

Nu sitter jag på öppet,o tänker på alla galna minnen jag har från kompassen o västan.

Jag vill tacka mina gäris från västan(k,t,j o i)

Vi har haft små tjafs,lite knas på avdelning.

Fuck det där.

När vi alla var i vardagsrummet,lyssnade på musik sjöng
"aldrig igen".

Då gick tiden fortare.

Dem som vet dem vet.

W, min kiruna unge.

Älskar dig min fukkin ängel,våra minnen är värd fucking guld.

Jag skulle kunna ge dig allt,jag har för att göra dig glad.

Älskar dig.

Mina änglar T o A,ni betyder fan allt för mig.

Ni är min andra halva.

Älskar er.

Yani, måste gitta nu.

Bye bye bejbs.

I believe in you.

//I

SNART FRI

Hej jag heter Anni och är 14 år jag sitter på sis i göteborg och har varit här i ca 3 månader och har 1 månad kvar sen är jag fri känns så jävla skönt att äntligen få vara fri jag har en sista chans att visa att jag kan sköta mig om jag skiter i allt och rymmer osv... så kommer jag hamna i skiten och kanske inte kommer kunna sitta fast på låst i flera år, jag kom från ett HVB hem till sis jag minns den dagen så väl jag väcktes tidigt på morgonen av att det sitter 5 poliser utanför mitt rum tänkte wtf har jag gjort??!! Sen fick jag prata med min soc hon sa "Anni du ska till en låst avdelning i göteborg" alla känslor kom ut jag bara skrek och grät satt i en nära vän till mig satt i hennes knä och grät fick klä på mig sen så tog polisen tag i mig och sen gick vi mot polisbilen kunde knappt andas det var dom äckligaste snutarna jag träffat dom skrattade åt mig jag skulle vilja låsa in dom så ska jag skratta hihi,..., sen så får jag faktist skylla mig själv lite för det var jag som ställde till det men idag mår jag faktist helt ok dagarna går mycket bättre nu. Alla där ute som sitter på sis fortsätt kämpa!!!

//

Ihoptryckt

Allt började i 6:an, september 2014. Jag var 12. mitt mående sjönk rejält. Jag började skära mig själv. Jag fick kontakt med BUP efter mitt första självmordsförsök i april 2015. Inget blev bättre av det. Jag försökte ta mitt liv gång på gång. Det slutade bara med att polisen kom och körde mig till BUP. Jag fyllde 13 i juli 2015 och den 23 oktober 2015 placerade SOC mig på ett akutboende. Självmordsförsöken minskade men jag mådde bättre.

I maj 2016 rasade allt jag byggt upp på boendet jag blev fort sämre efter en händelse 1 natt då jag rymt. Jag sjönk till botten igen.

I juni 2016 flyttade SOC hem mig till min pappa igen där jag bodde innan. Han har haft ensam vårdnad om mig sen jag var 5 eller 6 år jag minns inte exakt. Min mamma är psykiskt sjuk. Jag orkar inte skriva vad hon har gjort men hon har förstört en stor del av mitt liv. När jag flyttade hem så blev allt fel för mig. Sommaren 2016 var kaos. Jag stack hemifrån nästan varje dag. Jag ställde mig på broar och var beredd på att hoppa, jag satte mig på tåg spår fast besluten om att dö. Med eller utan handfängsel körde polisen in mig till BUP eller vuxenpsyk. En dag i juli hittade jag nyckeln till medicin skåpet. Där hittade jag alla mina gamla mediciner och en hel del andra mediciner. Jag tog sammanlagt 4 överdoser den sommaren. Jag skrevs in och ut på BUP. Dom sket totalt i mig den sommaren. En personal sa att jag bara var där för att dom skulle ha koll om jag försämrades fysiskt en annan frågade om jag försökte slå rekord i flest inläggningar på 1 vecka, jag blev inlagd 3 gånger den veckan. En personal kom in till mig när jag var på BUP och

låg i sängen och spydde och hade så ont i magen att jag inte kunde stå efter att jag överdoserat 20 panodil. Han sa "Jag tycker inte ett dugg synd om dig, det är ditt egna fel". Jag har fått höra så många onödiga kommentarer av personal där men det skulle inte få plats om jag skulle skriva alla.

Jag fyllde 14 år på BUP, jag var inte alls glad det påminde mig bara om att jag fortfarande levde.

SOC flyttade mig till akut boendet igen men det var bara i 2 dagar för jag stack därifrån och blev inlagd på BUP för typ sjunde gången den sommaren. Det sista en av personalen på akut boendet sa var "jag hoppas verkligen inte dom skriver ut dig denna gången". Under tiden jag har blivit ut och inlagd från BUP lärde jag mig hur man pratar sig ur inläggningar så det gjorde jag en hel del. Jag har sammanlagt varit inlagd 11 gånger på BUP.

När jag flyttade från stan visste förmodligen alla Poliser där vem jag var. Jag har runt 30 polisingripanden. En av gångerna när en polis tryckte ner mig i baksätet av polisbilen för att han skulle kunna hålla fast mig sa den polisen som körde "Jag är säker på att det är hon, jag har hört talas om henne och jag såg en bild på henne igår".

I augusti flyttade SOC mig till utredningshemmet i Hässleholm. Det stället var jätte bra. Jag saknar personalen M som pratade jätte grov skånska så jag knappt hörde vad hon sa men hon var jätte snäll. Jag saknar även psykologen E hon förstod mig bättre än vad någon annan gjort. Jag var bara där i 8 dagar men jag pratade med henne nästan varje dag. Jag stack därifrån 2 gånger och försökte ta mitt liv. Första gången körde polisen mig till BUP i Malmö och andra gången tillbaks till boendet. Efter 8 dagar ringde SOC och sa att om 1 timma

skulle personalen från Hässleholm köra mig till låst i Göteborg. Jag hade fått LVU på mig. Jag började gråta och sa att jag inte ville men efter 3 timmar var vi framme. Personalen följde med mig på intaget och när dom åkt sjönk jag ihop på golvet och grät ett tag. Jag skulle göra min utredning där istället på Björkbacken, kompassen. På kompassen så var jag från September till den November.

Nu bor jag på Östan och har gjort det sen mitten av november. Jag har en del frihet. Jag får åka till gymmet själv utan personalen, jag går på ensam promenader alla dagar i veckan. Jag ska börja spela piano på måndagar och det är idag så personalen ska skjutsa mig dit och sen ska jag åka spårvagn tillbaks sen. Jag åker hem varannan helg. Jag ska flytta härifrån under sommarlovet hem till pappa och jag vet att det kommer skita sig igen. Jag får behandling här med den kommer att vara förgäves eftersom jag ändå ska flytta hem igen. Förra sommaren som var kommer upprepas igen och då kommer jag hamna på någon institution igen och allt kommer gå i typ en cirkel tack vare att SOC inte lyssnar på mig, dom lyssnar på mig men det jag säger spelar ingen roll. Jag vet att min pappa skulle gå under om jag dog men jag vill inte leva, för livet var inte menat för alla.

/JM

I.Jag har feeett snabbt namn

1.Jag har feeett snabbt namn – fuck you om du skrattar 2. Jag är född i Sverige men jag är inte svensk 3. Jag kan aldrig bli svensk 4. Jag skulle förmodligen inte vilja bli svensk. Innan jag kom in på sis försökte jag leva livet men de ite lätt när man har Soc som stalker men det var mitt fel från första början. Jag valde vänner före familj och jag hade problem sen barndomen. Allt är jag börja antagligen när jag var 6-7, jag börja i 0:an, jag var lycklig men sen blev allt skit. Jag blev sönderslagen fem år utan stopp. Man hade frågat om skolbyte länge, man hade pratat med rektor o lärare men ingen hjälp fick man. Då börja det med att jag sket i skolan i fyra år sen dess har jag känt hat för skola har haft svårt att lita på alla. Sen när jag började må bra i livet kom soc utan anledning och tog mig på min gård jag fick inte ringa mina föräldrar jag hade ett helvete men de va inte länge jag kom hem ganska fort. Efter detta mins jag typ ingenting från mitt liv. När jag gick i 5an började jag på en ny skola då hade jag blivit kaos. Jag var inte på lektioner alls jag tyckte att det inte va viktigt eftersom i fyra år va jag ändå inte på lektionerna så i 2-3 år kaosa jag bara istället för att va i skolan sen blev jag flyttad till en annan skola där jag hade eget rum o egen lärare för att man ville att jag skulle jobba det hjälpte inte heller jag fortsatte kaosa. Skolkade med vänner men det är nog inget jag ångrar de var dom bästa tiderna i mitt liv.

2016 var tiderna jag fucka ur inga detaljer men jag va kaos en kväll hade jag knivhotat o polisen kom o knacka på dörren d var typ 6 poliser två stod vid dörren, en prata med mamma o den sista polisen stod i trapphuset o ringde runt två pratat med mig. Jag satt och åt mat så jag sket ju i vad dom sa plus att jag

skiter väl i vad fan dom säger dom har aldrig hjälpt mig eller min familj dom har bara gett oss skit så jag visar direkt inte respekt för dom. Efter en timma eller något säger dom att jag inte kan sova hemma under natten och att jag skulle till Lilla torp jag gick med på det jag packade några saker och försökte åka där ifrån för jag hade bråkat med familjen så jag ville där ifrån så fort som det bara gick. När jag satt i bilen på väg till Lilla torp tänkte jag inte på min familj, jag tänkte inte på konsekvenser. Jag hade ingen kontakt med min storebror. Min pappa har inte funnits speciellt mycket i mitt liv. Jag har bara min mamma och eftersom hon är den enda jag har haft i min uppväxt så blev det lätt att vi bråkade, så jag försökte undvika konflikter och det var lätt för jag var ute 24/7 drf tänkte jag bara på vännerna när jag satt i bilen på väg till Lilla torp. vad skulle hända med vännerna vad skulle jag göra efter Lilla torp? Tillslut är jag framme vid Lilla torp, jag hade inte en lur jag hade två så jag gömde min lilla "bäcknish lur" och den andra gav jag till personal. Dom visiterade snabbt men glömde kolla noga. Jag kom in på mitt så kallade rum, det är sent, jag är trött av en lång dag så jag ba slockna.

Nästa dag ringer min soc o frågar vad jag vill göra efter Lilla torp. Jag var ganska säker på att jag ville till ett HVB men det gick inte soc med på så dom fråga om jourfamilj. Jag sa att det kunde funka. Jag var på Lilla torp ungefär 2 veckor bodde med jättebra personer. Det var fett chill faktiskt vi satt o rökte o prata om livet mest men sen en dag sa min soc att hon kommer idag med en jourfamilj. Vi hade ett tråkigt möte med jouden o min mamma men sen beslutades det att jag skulle flytta till jouden. Det låg utanför stan så det var ju inte långt därifrån jag hängde. Men efter jag hade bott där nån vecka började jag på en ny skola men efter 3-4 veckor blev jag avstängd för misshandel mot lärare, så jag fick en speciallärare

hem till jousen men jag slog den också. Så jag hade ingen skola alls så jag var ute varje dag med vänner men sen hade jag kaosat så att jag hamna på Lilla torp igen. Sen hitta man en till jour men fuckade upp den också, så jag hamnade mitt ute på landet. Jag rymde efter en vecka klarade inte att bo på bondgård. Jag svär jag stack kl 11 var i Gbg kl 9 för jag fick gå på motorvägen mitt på landet, inga bussar, inte ett piss! Hade inte ens cigg! Jag var i Gbg med en vän som betyder mycket, hon hjälpte mig under ett tag men sen kände jag att jag inte orka göra problem för henne/och den andra så jag stack hem t min mammas vän. Jag hade festat, åkt runt i hela stan, så när jag träffa mammas vän gick vi hem t henne o jag slockna.

Nästa dag fixade jag mig o skulle ut men då säger hon att hon ringt soc, så jag tar fram min lur o ska ringa men jag märker att mina pengar är slut. Jag får panik o ska springa ut men dörren e låst. Jag springer ut på balkongen o försöker hoppa men det är för högt. Tillslut hitta jag nycklar, låste upp dörren o sprang som fan. Jag sitter på spårvagnen kl är 10 på morgonen, i sista sekunden när spårvagnen ska åka hoppar min soc på. Jag springer längst fram t han som styr spårvagnen. Så jag skriker att han ska öppna dörren så jag kan springa ut men då kommer två civilare o börjar hålla fast mig. Jag lyckas ta mig loss men då håller min soc fast mig dom håller polisgrepp på mig o slänger in mig i nån jävla bil. Vi börjar köra mot SIS, jag är arg o hungrig jag vägrar lämna ifrån mig mina cigg så jag hamnar på isolering. När jag kommer ut ur isoleringen o dom har nakenvisiterat kommer jag in på avdelningen jag får ringa min mamma men jag börjar skrika i telefonhytten så personal kommer o säger till mig. Jag slog o kallade personalen horunge o jag hamnar på isoleringen igen.

Men nu har jag varit på sis i 4 månader jag har blivit mycket lungnare o ska till behandlingshem inom sis. Efter det hoppas

jag på att flytta hem efter allt som hänt o jag har lärt mig mycket. Men det viktigaste jag har lärt mig är att dom som man minst tror kommer stabba en i ryggen visar sig vara dom som gör det. Jag sa ju att jag har valt vänner före familj, denna gången valde jag en kille framför familj. Aldrig igen.....

hadeeeeeee brushhhhh /L

#FreeL #Freegypsy #freeallaförorter

Fångad i min egen kropp

Den lilla flickan hade en så fin gyllene hud.

Nu är hennes handleder fyllda med brännmärken och ärr.

Hennes stora gröna ögon var fulla av glädje och hopp.

Nu är dem gröna ögonen fyllda av skräck, förtvivlan, ilska och rädsla.

Hennes samvete var så oskyldigt och fylld med nyfikenhet.

Nu är den fylld med sorg, ångest och mörka tankar.

Hennes leende utstrålade glädje och endast glädje.

Nu är hennes leende falskt för att dölja smärtan.

Hon kände ett fantastiskt rus när hon var med familjen.

Nu är hennes verktyg och fix det enda ruset.

När man ser henne djupt i ögonen ser man den lilla flickan ropa på hjälp diskret...

Snälla hjälp...

Livet har aldrig varit så lätt för någon av oss. Alla som håller på med drogerna är dödsdömda. Men vi älskar dem så. Drogerna fanns alltid där för att göra mig glad men den högg mig i ryggen samtidigt. Drogerna har förstört mig och min familj. Jag växte upp med en yani "gudmor" som är italiensk och polsk zigenare som tog heroin och hon håller på än idag. Att se henne så förstörd kan en dag bli min verklighet. Jag hade inget

att leva för. Drogerna var en del av mig. Annars var jag ingen alls. Är bara den vanliga albanska zigenarjäveln som dem ser mig som. Jag skrattar varje dag men egentligen gråter jag inombords. Lilla flickan inom mig är rädd, hon känner sig instängd, hon skakar av skräck. Vad fuck har jag gjort med mig själv?? Jag har förstört mig själv. Visst jag älskar drogerna men drogerna har gjort att den drar mig bort från alla andra. Drogerna vill ha mig för sig själv. Den isolerar mig från omvärlden.

I 4 år har mitt liv bara kretsat SiS, behandlingshem och droger. Det är andra gången jag är på SiS. Och jag vill en dag säga: fan vad stark jag var och släppte mitt missbruk men jag kan inte se det framför mig. Mitt psyke sitter och tärrar på mig. Jag får flipp snart. Jag vet inte vad jag ska ta mig till. Jag har varit socbarn sen jag var 3 år gammal. Detta är det enda livet jag känner till. Hur ska jag kunna bryta det här mönstret?? Nu måste jag ha full fokus och försöka jaga efter att bli drogfri och jaga mina drömmar och se vart jag hamnar. Ska inte blicka tillbaka utan bara fortsätta ha ögonen på bollen och sträva framåt. Men har gjort det för länge och är tveksam om det finns något hopp kvar. Har slutat lita på ordet "hopp". Vet inte ens innebörden av ordet "frihet". Vad fan betyder det?? Drogerna har tagit min frihet, soc har tagit min frihet. Staten har tagit min frihet.

Men det var nog rätt åt mig. så man bäddar får man ligga som man säger. Jag klarar inte ens av att se min mamma i ögonen. Hon verkar glad och skrattar men hennes ögon ljuger inte. Hon tror att hon har förlorat sin dotter... Jag minns hur elak o känslökall jag var innan och jag minns dem ord hon sa till mig: "Maria, jag säger inget nu men du kommer ångra dig den dagen du blir mognare. Du kommer inte klara av att se dig själv. Snälla ställ dig upp, backa några steg och försök se allt i

ett större perspektiv. Du förstör dig själv. Du dödar dig själv långsamt. Låt mig hjälpa dig, låt mig dra upp dig ur din grop, låt mig skydda dig, låt mig vara din mamma för en gångs skull "jag förstod aldrig vad hon mena förens nu... Nu ska jag kriga för att se henne i min famn igen. Min mamma o mina syst-rar... mitt kött och blod... älskar dem mest av allt. Nu ska jag ta mig ur detta. Jag som trodde att de var fel på folket och min familj. Men i själva verket var det jag som var felet. Fuck it. Mitt livscitat är vad som har fått mig o ta mig igenom dagen och genomsåda ormarna: "Don't Depend On Someone, Cause Even In The Dark Your Own Shadows Will Leave You "

//MCAAI – Te dua mami da Catya da Celina

Mamma, jag klarade det!

Jag har klarat en av mina svåraste prövningar jag nånsin kommer att ha

För äntligen är jag fri, fri som en fågel.

Svär de va svårt. Har varit här på björkbacken i ett år och 4 månader. Är 15 år, 01. Kommer från den skönaste staden vbg o aa ;)

Suttit på alla avdelningar och på akutavdelningen två gånger, som jag är på nu. Kompassen.

Vill tacka min mamma som verkligen har funnits där för mig och gett mig bra råd. Älskar dig mami. Och min fina vackra r, jag älskar dig över hela mitt hjärta och kommer aldrig sluta älska dig. Min ängel. Svär, har rymt över 6 gånger härifrån men det fungerar inte i längden att hålla på sådär, haha vet att alla skriver det men det är verkligen sant. Tro mig, du vill inte vara på sis, du vill ju vara hemma. De galler o vara tapper o inte deppa ihop och trotsa allting. Vet att man kommer ha dåliga dagar de har ju alla duvet. O vet att de finns fittiga personaler, men de finns de som e här för oss och inte bara för pengarnas skull. Jag trodde aldrig jag skulle komma härifrån. Polisen tog mig innan jag kom tillbaka till kompassen, där jag är nu. Jag trodde att jag skulle komma till ett annat sishem men de skulle jag inte, utan nu ska jag flytta hem till min lillasysters fosterfamilj, hon är 2 asså. Å de ska bli så kul att få se henne växa upp.. Helst vill ja bo hos mami men de blev inte så.

Du kommer komma ut igen och kunna vara fri, men bara om du visar att du klarar av friheten, om du inte gör det kommer

du få vara där längre så e de bara, tro mig du vill inte sitta 1 o ett halvt år på ett o samma ställe, LÅST till o med. Så alla brudar o killar fan, ni kommer ut ok ;* de ba o softa där ni e nu o sköta er så ska ni se.

Måste också kämpa när man kommer ut o inte hamna i missbruket igen. De kommer alltid finnas ngn pajas som står där o vill bjuda på en spliff eller line men vafan, vill du riskera att åka in igen o börja om igen? Ouff fuck de, HELL NO

Ait, hoppas min text kommer in nu, för de gjorde den inte förra gången för att personalen inte skickade in den haha. Men när den kommer ut så e ja förmodligen ute ;)))))))))) ☺

Ait, ha d bra nu. Puss 🤗 🍷 ❤️❤️

NL

Älskar dig R 🍷 <33333 ❤️❤️❤️❤️

Peace n love

Hej jag heter N har bott lite överallt sen 2015 på grund av familjeproblem. Tyckte att det var roligt att rymma och göra sånt shit men sen så tog jag överdos och självmordsförsök så SOC fick nog av mig o satte mig i Råby och gjorde utredning på långanäs jävligt bra tag. Flyttades till öppen behandling på HVB allt fucka sig gick ut på nätterna sen så skulle jag på låst så rymde nu sitter jag i Björkbacken och väntar på behandlingsplats inom sis som ska ta sån tid.

Sen jag var 13 till nu när jag är 15 har jag verkligen förändrats i beteende och tänkande. Alla kan bli till bättre personer om man vill .Det gäller bara att lita på dig själv och hitta dig själv. Var den du är inte vad folk se i sina ögon. Fuck alla som säger att du inte kan för du kan. För eller senare kommer du förstå att saker du gör kanske är fel men inse innan det är för sent. Man förlorar aldrig på att vara bra människa. Fuck pengar och makt för när du dör vad behöver du pengar och makt för i slut ändan så är det godheten och kärleken i dig som spelar roll.

Tack O min älskling och mitt allt tack för att du alltid är med mig och får mig att stå på fötter. Våra drömma kommer gå i uppfyllelse vänta bara tills jag är fri du är mitt allt, min man, min shono, pappan till mina barn och min bästavän. S min älskling wallah saknar dig glöm inte att du alltid kommer vara min bästavän min syster och mitt allt. Du är stark tjej så kämpa för vad du vill och ge aldrig upp. Nado du är världens skönaste person och vi ska ha roligare när vi kommer ut för här är vi hindrade till allt och rök dina jävla cigg men sköt dig din bad bitch. C äntligen vet jag att du lever saknade dig efter alla minnen och så ser jag dig komma in.

/PEACE N LOVE

Medicin är bäst

Det är hemskt att tänka tillbaka då tiden va bra fast på ett sätt dålig. Nu har jag vart drogfri i 7 veckor och det har jag inte vart sedan jag var 13. Nu är jag 15.. Jag tycker att drogerna bara förstör än nu när jag tänker efter.

Så många kompisar, släktingar och föräldrar som man har svikit rejält. Från då jag va 12 då jag testade droger första gången tills nu när jag är 15 så tycker jag att det bara har förstört, det är inte värt så mycket hat osv. Knarkat istället för att sköta skolan. Ta droger istället för att få ordning på sitt liv. Nä asså det är hemskt att tänka på det nu när man vart drogfri i 7 veckor. Varje hembesök och varje gång man flyttat hem är det bara rent helvete så många personer som man svikit. Jag trodde att jag gjorde det rätta, inbrott i stugor, tjack, cocain, gräs, hasch, spice, benzo, svamp till att tyvärr testade spruta in tjack gång fyfan asså rent helvete.

Asså hade inte min bästa kompis hjälpt mig att stoppa mig hade ja aldrig fått ordning på mitt liv känns det som. Droger är inte ens värt att testa tycker jag. Visst jag har haft världens bästa dagar med kompisar men innan de är försent så tog jag tag i det istället. Jag vill inte sova på en jävla parkbänk, ja vill ha ordentligt liv så man kan betala allting själv. Aldrig att ja vill knarka bort mitt liv.

Jag ska va glad att mina föräldrar är kvar hos mig efter alla slag och hot med kniv.... Tack alla som tror på mig och är kvar hos mig. jag kommer lyckas, det kommer alla bara dem vill ha en förändring på sitt liv och är hjälpig att jobba med sig själv. Jag vet att jag kommer lyckas. Vill verkligen att du världens bästa vän att jag är så tacksam för din hjälp. Hade du inte stöttat mig

så mycket som du gjort så hade jag inte vart här idag. Och så fantastigt bra man kan må utan droger, ja har börjat med en ny medicin och på den är jag lika lycklig som jag är på droger. Hade dem inte hittat rätt medicin till mig så hade jag förmodligen fortsatt.

Trodde aldrig att jag skulle tycka om livet såhär mycket utan droger. Nu ska jag börja på mini-maria för att få ett starkare nej. Nu idag som jag mår som bäst så kommer ja aldrig ta droger igen. Att se folk ta allt och ser helt förstörda ut fyfan de gör ont i hjärtat. Minns när jag tog "E" och bara satt och skakade. Det är fan inget liv man vill leva för vill man ha ett sånt liv så är dem ta mig fan sjuka i huvudet☺. Det är inte värt någon stans. Man vinner inget på det. Hade jag inte fått den hjälpen och stöttningen som nära personer gett mig så vet ja inte om ja hade vart sån här idag. Ni som fattar att droger inte är värt är guld värda, ni är fett fucking starka. Droger är fucking bajs.

Tack alla för de bästa stunderna i mitt liv. Men vi kan göra om allt och ha lika soft stunder fast utan droger. Tack för dessa år. Men nu är det dags att sätta ner foten innan det är försent. Nu på IM ska jag plugga upp mina betyg. Plugga jävel. Hoppas det kan bli nått av det i framtiden. FUCK DROGER!!!!

Nu ska ja visa att jag når toppen och att jag inte längre är kvar på botten. Ångrar allt men alla kan få en förändring. Sen ja var 12år har jag tyvärr bott på stubben, bup, usw, ljunghacken, björkbacken 3 gånger. Lövsta, men nu äntligen letar soc efter en fosterfamilj☺ som jag ska flytta till i december:D

Av: NNN

Fuck Björkbacken

Jag är en tjej på 13år fyller 14år i oktober. Jag har bott på Björkbacken i ett år och fyra månader ungefär. Ska snart flytta till familjehem efter det om jag sköter mig kan jag flytta hem till min familj. Jag saknar min familj jätte mycket. För några månader sen dog min lille bror K han blev sex månader gammal. Den tiden har gjort min tid på Björkbacken svårare det känns som att min familj håller på att falla isär. Jag skulle kunna göra allt för mina syskon och jag skulle inte orka förlora ett till syskon. Jag hatar sis men man har ju också lite minnen som man kommer komma ihåg för livet. Ibland känns det som att man inte kommer klara av den här skiten längre men det är bara att bita ihop och göra det bästa du kan göra för att komma härifrån.

//Älskar dig lille bror K

Allt började år 2016 i januari i mitt hemområde

Har alltid bara levt tillsammans med min mamma, har inte gjort någonting allt har alltid varit samma.

Träffade en kille som tog mitt hjärta, men efter någon månad gav han mig bara smärta.

Jag fastnade med honom i hans destruktiva skit, jag märkte ingenting förrrens det var mig dem gript.

Min mamma, min ängel, mitt allt.

Förlåt mamma att jag utsatte dig för mina faror, gav dig mina äckliga misärer, och lät dig torka blodet från mina armar.

Förlåt för att jag fick dig in på sjukhus.

Förlåt för att jag fick dig att inte se nått ljus.

Förlåt för att jag behandlat dig som gruset under min sko.

Förlåt för att jag fick dig att mista din livstro.

Vi ska ta oss igenom detta vi ska komma ur detta och ingen ska få ifrågasätta.

Äskar dig mer än allt och vet att du gör detsamma men känslorna är kalla på denna anstalt.

Min käraste morfar min älskade pappa.

Du är den som fått mig att fatta, du är även den som fått mig att skratta.

Ute och spelade fotboll på gården, sen när jag kom hem var det du som plåstra om såren.

Du var alltid den som körde mig till dansen, nu kanske det inte blir så på grund av cancern.

Min storebror, min oro

Du har tagit alla droger man kan tänka sig, fattar inte att döden inte hämtat dig.

Du fanns aldrig där när jag var liten, och du finns inte nu när jag sitter i skiten.

Du gömde vapen och droger i vårt förråd, men mamma gav dig alltid nya chanser och goda råd.

Du var dock alltid där när någon gjorde något, sen försvann du när allt hade pågått.

Bara så jävla synd att det var tvunget att bli såhär, men tro inte att det du gör kommer få dig till miljonär.

Min bästa vän, min syster N

Vårän vänskap började bra för snart 7 år sen, minns när vi var på rymmen och tog den och den drogen, vi började på dans tillsammans vet inte vad som hände din familj började ta distans.

Vi började baxa och hänga i centrum du hamnade på psyk och jag satt i ett väntrum, satt och väntade på att du skulle komma ut så att vi kunde ta nya beslut, beslut om allt som skulle hända beslut som oftast var okända, hoppas vi snart ses igen.

Min älskling, Min Bästa vän

Tack för att du finns där för mig när jag som mest behöver dig, Tack för allt du har gett mig, Förlåt för allt jag inte gett tillbaks, Jag lovar dig den dan jag vet du tänker tillbaks, Du o jag e fan dem bästa även när det kommer till o festa vi ses snart igen jag älskar dig.

Min farmor, min tår fälls för dig

Tack farmor för allt du gav och alla leenden vi fick tillsammans, Förlåt om jag varit ett svin Tjack o Kokain, Minns att vi firade jul minns att vi alltid hade kul, nån dag är jag hos dig nån dag ska jag få krama dig, Ångrar så som jag bettet mig och du vet jag älskar dig.

Sitter på björkbacken och har suttit här i snart 12 månader utan behandling, först kompassen sen östan och nu västan har liksom gått fel väg runt men men vi får se hur det går och hoppas på att tiden läker dem flesta sår....

//////T från aa du vet nog vart.

KIRUNA/STHLM

Jag är 15år och bor på Björkbacken. Allting började i vintras när jag rymde hemifrån jag var borta i ungefär 1månad. En kväll efter 4veckor när jag var på rymmen satt jag i bilen med mina kompisar så ser vi aina komma mot oss med blåljus, dom frågar vad vi heter och min kompis säger då mitt namn, dom tar ut mig från min kompis bil och drar mig till ainas fkn bil. Jag sitter på polishuset hela natten tills på morgonen då säger dom att jag ska till ett behandlingshem, när jag kommer dit så är det ett öppet behandlingshem för bara killar, jag bodde där i några nätter och träffade dom underbaraste grabbarna någonsin jag vill tacka er g, d, a, m för ni tog hand om mig.

Sen min Soc flyttar mig till Stockholm i familjehem men jag rymde därifrån vilket jag ångrar så otroligt mycket, jag blev tillsammans med T, som gjorde att jag mådde så otroligt bra men sen han var otrogen så fuck han. Jag vill tacka alla mina klasskompisar i Stockholm som gjorde mitt liv så mycket bättre nivåvilkaniiee. Efter jag varit på rymmen ett tag hamnade jag på öppet hvb. Först när jag kom dit var jag ända tjejen som bodde där. trivdes jag riktigt bra personalen var sjukt grymma och jag älskade stället, det kändes som att jag skulle få flytta hem snart och jag fick motivation i livet. Men sen det kom en tjej dit som hette A, och jag blev så påverkad av henne när hon skapade kaos gjorde jag också det vi låste ut personal, vi drog ut på nätterna vi hotade personal med kniv bara för vi ville ha nutella. Personalen förstog att jag behövde utredning så vi åkte till bup och min pappa kom dit och dom skulle skriva in mig, bup sa att dom ej hade några platser.

Så jag hamnade på kompassen för att göra en utredning, jag satt på låst i 4månader med 3 fkn cigg varje dag. Jag gjorde min utredning och jag fick diagnoser och nu mediciner mot dom så

jag är lugnare och mår bättre. jag träffade så underbara människor och speciellt två personaler, ni är verkligen guldvärda och ord kan inte beskriva hur bra personal ni är. Stort fkn tack till I som alltid tog hand om mig och du lämnade mig aldrig ensam oavsett vad, du & jag vilket det är än idag. Dig kommer jag aldrig svika fast du inte bor på samma avdelning längre längtar jag varje dag till skolan för att få träffa dig och prata med dig om allting mellan himmel och jord, du är min syster och det kommer alltid vara du och jag. Du gjorde mina dagar så mycket bättre och lättare på hela min låsta tid, du fick dagarna att gå snabbare.

Just nu bor jag iallfall på öppet sis hem och ska snart flytta till familjehem och jag trivs helt okej får ha min lur visa tider får åka hem på permiss typ hela tiden, jag förstår att min familj blev oroliga hela min tid på olika hem, låst, hvb och allt och min familj mådde så otroligt dåligt, det gjorde ont i hela mig att se er lida. Förlåt för allt min familj, ni är mitt kött och blod och jag älskar er mer än livet varje dag kämpar jag att få flytta hem till er igen. Tack min fkn pappa för du alltid viljat mitt bästa & för att du aldrig lämnat mig ensam. Tack min underbara bonusmamma för att du tar hand om mig & mina syskon som om du vore våran mamma. Tack mamma för att du finns här för mig, och du försöker kämpa för min skull varje dag. Och fuck bup för ni inte tog emot mig och gav den hjälpen jag behövde, jag kommer alltid fkn hata er. Jag Älskar min lilla P.D min lilla knarkare från sthlm min lilla 03 :***

Ni som sitter på sis, fortsatt kriga och ge aldrig upp. Ni har hela livet framför er ta en dag i taget och kämpa genom allt ont. Dom vill bara erat bästa det kommer ni märka när ni blir äldre och förstår. Man är där av egen anledning och det är ditt eget fel att du hamnade där, ingen annans. Tänk att du bara e på semester från utsidan haha.

/JW

HÅLL UT!

Håll ut även fast det är svåra tider gör din familj stolt visa din Mamma att hon fött en krigare för jag vet precis vad du går igenom, även fast det känns meningslöst sluta aldrig kriga för en dag kommer du ta dig till toppen men det krävs tid & tro mig den tiden är värd o ta, alla människor gör misstag men det gäller bara o lära sig av sina misstag ingen är felfri. Detta skriver jag från Arnhem suttit här i 4veckor detta är min 3dje gång här, jag vill bara tacka personalen här för all stöd ni kommer förevigt ha en plats i hjärtat & ni alla fina som sitter sluta aldrig tro på er själva ni är lika mycket värda som alla andra.

PS: BIG UP TILL KRONOGÅRDEN MIN FINA STAD
TROLLHÄTTAN!

*// PUSSS J! ;**

Inlåst i buren som apor utav staten.

Hej! Jag heter Greger och kommer från Borlänge, Dalarna. Egentligen heter jag nått annat och är en kvinna. Jag har suttit på akutsis tre gånger. Råby en gång och Arnhem två gånger så jag vet hur ni har det. Det har inte hjälpt särskilt mycket. Tvångsvård används mycket slösaktigt tycker jag. Hursomhelst så blir jag 21 år om två veckor och därmed en fri kvinna. Så grattis till mig ☺ Önskar alla er som är kvar lycka till i livet, ni är starka!

//Greger, dalkullan.

Kämpa på

Livet är inte alltid lätt Och det vet vi båda två. Jag har trillat så många gånger men har alltid ställt mig upp igen. Jag vet att det känns så jävla jobbigt att kämpa helt själv. Ingen familj som stöttar en. Vänner som sviker men det är de som är verkligheten. Jag heter iallafall E och kommer från Jönköping. Men nu är jag på Arnhem för andra gången. Jag ska tillbaka till min lägenhet och det känns så jävla bra. Men det jag vill säga är att sluta inte kämpa! Även om allt är skit så kämpa du klarar allt bara om du vill. Fortsätt kriga även om du har varje anledning att ge upp kram på er

/tattaren e

Min Resa

Hej, 16 bas tjej, kalla mig Jojjo är från Stockholm om man ska vara korrekt så är jag ju från Södertälje. Jag gjort massa misstag i mitt liv som jag ångrar så grovt mycket ska ni veta.

Well att se stängsel varenda dag skrämmer mig så mycket men tänk att detta stället är ett test. För mig är detta en ny chans att förändra.

Jag trodde aldrig att Soc skulle placera mig här med när dom gjorde det till slut, det var då det slog till mig lite, och bara tänkte att var det verkligen värt allt fel jag gjorde...Nej verkligen inte.

Jag kan säga att personalen här är as grymma, as snälla är dom ju också dom hjälper dig om du vill ha hjälp. Det jag tycker om detta stället är faktiskt skolan, om man missat någon betyg när man gått ut 9:an så kan man gå ut härifrån med ett betyg och det är ju as grym.

Men detta kommer hjälpa mig att börja om helt enkelt...

Att sitta här dag efter dag undrar när jag ska få komma ut och träffa min familj... Det gör nog de många skulle jag tro.

Jag har svikit massor av människor delvis min familj som lider av detta jag gör men fortfarande kämpar för mig.

Jag vill verkligen att de ska veta att jag är så ledsen för det jag gjort och jag hoppas att de förlåter mig någon gång. Nu vet ni ju inte vad jag varit med om... det är något som ingen levande varelse ska behöva vara med om. Men det ska inte gå igenom nu, vill skriva till alla mina familjemedlemmar.

Mamma: Jag vill bara säga förlåt för allting att inte kunna höra din röst det är de värsta. Jag saknar sig så grovt mycket ska du veta. Att höra tjejer här får samtal av sin mamma, jag skulle vilja få ett samtal från dig med. Men nu har jag ju bott här i 2 veckor och 1 dag och hoppas fortfarande varje dag att någon personal kommer till mig och säger att det är du som har ringt, det skulle ju betyda så mycket. Men är väldigt ledsen att bara tänka hur du och jag tappade så mycket kontakt. Men du ska veta att jag älskar dig så mycket.

Lille Bror: Gud va jag saknarejjjj!! Saknar verkligen ditt retande hahaha. Men förlåt så mycket att jag lämnade dig och lilla syster. Jag borde vara där hos er och stöta er som en stora syster ska göra. Men du kan hata mig så mycket du kan men du ska veta att jag alltid kommer finnas här för dig. Du kommer alltid att vara min baby brother , Puss och jag älskar dig <33

Lilla syster: Du kan ju inte läsa än men vill bara att du ska veta att jag inte varit den bästa förebilden för dig men jag ska kämpa vidare så när du och jag träffas så kommer jag vara den bästa förebilden du någonsin kommer att träffa hahah <33 Jag älskar dig baby girl, vi ska fortsätta kämpa <33

Till Min Älskling: Förlåt älskling att detta händer, har redan varit borta ifrån dig förut när jag sattes i ett HVBHEM i dalarna, men där hade jag kontakt med dig, det har jag ju inte nu för att du är på semester så det är svårt att få kontakt med dig ahaha. Men 27:nde lovar jag att jag är hemma igen och vi ska fira vårt 1:årsdag <33 Ibland undrar jag hur du kan stå ut med mig, men du visar bara hur mycket du älskar mig för den jag är. Tack Bästa Älsklingen och din familj är dom bästa och underbara familj jag träffat. Ibland när jag är med dig och din familj det känns som jag fått en andra familj jag kan umgås

med och det får mig att må bättre. Men Älskling du ska veta hur mycket jag älskar dig till stjärnorna och tillbaka, du betyder mest.. du var där när jag behöver dig. Som du alltid säger "Du och jag mot världen älskling" <33

Och vill tacka alla personal som stöttat mig här från dag 1 :p Ni är GRYMMA!!!

Men du som läser detta, ge inte upp..fortsätt kämpa för att till slut så är allt slit värt det. GiiirlPOWER! ;P

// Jojjo, Från södertälje.

När dörrarna stängs.

När lamporna släcks ligger jag ensam kvar
Söker efter hjälp men det är ingen som hör
Rummet blir mindre och tårarna dem rinner
Smärtan stiger och själen den lider
Så jag ställer en fråga till min Gud,
Kan du ta mig till en plats där det är ljus
För mörkret gör mig rädd, ta mig till en
plats där jag blir omfamnad och sedd.

/E.M

Potatisen, tomaten och citronen

Hej jag heter potatis och jag är 17 år Jag är en bosnier från Göteborg. Yani varför är jag här haha jag visste inte själv varför jag e här. Citronen(SOC) skickade mig hit för att jag har ljugit om att jag blev misshandlat av min tomat(kille) varför har jag ljugit om att tomaten har misshandlat mig? Jag och min tomat har bråkat i 3-4 veckor dom sista veckorna gjorde vi slut så jag va arg,ledsen så jag ville att tomaten skulle känna hur jag kände så jag yani gjorde payback. Men innan allt detta hände så drog citronen in min telefon, min utetid, min tomat och min skola i 3 månader till sist flippa jag så jag ba khalas jag ska kicka härifrån jag ska hem till mina föräldrar. Så jag va borta med min tomat i 5-7 dagar och innan jag skulle hem så ringde jag citronen och jag sa till citronen "jag vill hem till mina föräldrar jag känner att dom har ändrat sig" och citronen ba"na jag tycker det blir för riskabelt för dig" så citronen lät mig inte bo hemma och citronen lät mig inte träffa tomaten. Jag har sagt till citronen jag har ljugit Om tomaten bara för att jag va arg på tomaten men citronen gjorde på sitt huvud. Och idag sitter jag på sis utanför Falköping de ända jag kan säga yani kärleken är frI, OCH STÄLL DIG UPP FAST DU INTE KAN

<3Volim te min bebis <3//// potatisen på sis haha

Shu allihopa

Hej vet inte riktigt hur jag ska börja. Jag är från Göteborg och jag är 17 år gammal. Jag ska berätta om varför och hur jag hamnade på sis (Arnhem). Min resa till sis började med att jag alltid hängde i Nordstan med mina vänner. Jag tänkte aldrig efter på vad dom gjorde, men ibland spårade det ut. Vi körde bara på festade hela tiden, slagsmål oh droger fanns även iblandat hela tiden osv. Detta ledde till att jag som var världens underbaraste tjej blev ett monster, jag blev aggressiv mot min familj samt mina vänner som var bra och en av dom, värsta sakerna att jag blev misshandlad en gång som jag aldrig glömmer. Efter ett tag när bråken hemma blev värre så bestämde jag mig för att sticka alltså rymma hemifrån. Jag mötte upp mina tjej och killkompisar som även var på rymmen. Efter ett dygn sovande hemma hos några killkompisar i Gbg.

Den dagen var då allt helvete började riktigt ordentligt jag råkade springa på fältgruppen som är till för att hjälpa ungdomar som har det svårt och kanske behöver hjälp med livet. Dom blev lite misstänksamma när dom såg att vi alla hade fyllda väskor med saker och såg rätt så stressade ut då vi inte ville att polisen skulle hitta oss. Detta ledde till att dom tog oss till soc kontoret och det var därifrån vi fick hjälp. Vi fick två alternativ antigen åka hem igen eller att åka in på ett öppet boende som heter lilla torp, en bit rån Nordstan mitt i Gbg. Efter en vecka på lilla torp fick min kompis lämna boendet och komma hem igen, medans jag satt kvar i skiten. Jag satt på detta boende och planerade hur jag skulle rymma så träffade jag på en tjej som ville med mig. Vi satt i 24 timmar och planerade när och hur vi skulle rymma.

När dagen väl var inne var vi jätte taggade vi hade bestämt oss för att festa och bara ha kul med resten av gänget som var på rymmen, så vi alla träffades i centralstationen och helt plötsligt sa en av mina vänner kom vi kickar till Stockholm på fest, ingen behövde tänka efter utan alla bara körde all in, Men det fanns ett problem.. ingen av oss hade pengar till biljetter, hur skulle vi klara oss på hundra kronor som jag hade i fickan? Men vi beslöt oss ändå för att åka, för att inte åka fast och få böter hela resan satt jag och fyra pers inlåsta på tåg toaletten i fyra timmar och höll i dörrhandtaget så att inte konduktören skulle slänga ut oss.

Efter dessa fyra timmar hade vi lyckats, vi var framme i Stockholm.. att vi klarade alla var så glada och tänkte bara på vilken tur vi hade. Men ett tips om du ska resa någonstans så betala istället för att göra det misstag vi gjorde. Det första vi gjorde när vi kom till Stockholm var att gå till plattan för att hitta sovplats vi träffade på ett gäng killar mellan 18-20 års ålder som vi slaggade hos, där vi fick sovplats och mat. Men våra dagar i Stockholm var inte så länge, då vi valde att vi skulle äta Mcdonalds på morgonen. Det var poliser överallt som man var tvungen att gömma sig ifrån. Tillslut kom det fram en polis till mig och frågade är du N? Jag svarade att det inte var jag och fortsatte min runda, efter några minuter så kom det stor polisbil som stannade och tog mina vänner, då dom hade sett i sina register att vi var efterlysta och därmed frågade dom mig om mitt personnummer så jag svara helt ärligt. För jag pallade inte med problem när det kom till snuten, polismannen satte mig mot polisbilden och sa du är gripen unga dam, då du faktiskt är efterlyst.

Dom tog oss alla ungdomar till socialkontoret i Stockholm där vi fick sitta i flera till och vänta på att få besked om vart vi skulle hamna, tillslut var jag den ända som var kvar medans

mina vänner fick resa hem till sina hem i gbg. Efter åtta timmars väntan kom både soc och polisen in i rummet och berättade att jag inte skulle få åka tillbaka utan att jag istället skulle få åka till Arnhem utanför Falköping (sis) som jag inte visste något om. Nu var jag framme och jag blev väl bemött av den trevliga personalen som var så bra och dom kunde sitt jobb. Du som läser detta tycker nog att det är skit att sitta på sis men det bli bättre med dagarna, och det gjorde så att jag började tänka ett steg längre och mitt mål idag är att komma hem igen. Jag vill tacka all personal på Arnhem för ett utmärkt jobb och stöd ett speciellt tack är till en av personalen "N", tack för alla roliga skratt man fick när man var med dig 😊

// Natta

Min berättelse.

Detta är mitt första sis ska vidare på behandling så fort jag få en plats har vart här 1 månad idag, de kändes hopplöst när jag kom hit, och att duscha framför personal kände mig som ett smutsigt djur i deras ögon men men.

Tiden går så sakta här på insidan, längtar tills jag kommer till behandling så jag kommer igång o kan börja flytta hem o leva mitt liv allt står på paus när man är på en akutavdelning. Kämpa på , man måste ha bra psyke när man sitter inne varje dag varje dag samma sak samma skit, men det kommer ljusare dagar detta är bara en period i ditt liv när jag e ute så är jag starkare än någonsin drogerna kommer aldrig ta över mig mer. Drogerna min trygghet i alla problem, först hasch till amfetamin att känna sig så pigg o orkade göra så mycket mer, tänker jag tillbaka till den tiden så blir jag äcklad så smal o ögonen bara hängde. 1 månad drogfri idag och fler ska det bli.

Jag hör dom ropa ingen hör oss

fast i drogernas symfoni, dom tror inte att dom stör nån

och deras nära dom står stilla där bredvid

allt för många unga tas utav djävulen

det var inte länge sen nu står hon där igen

bredvid sin dotter som har koppel runt sin arm

och har precis domnat bort förväxlat droger med kärleken

hon vakna aldrig, men slog på riktigt

och hennes vänner får reda på det imorgon bitti.

ännu en själ v förlorad

och vi står mitt i,

förvirrad värld. Vill tacka min kära familj som stötta mig för att ni inte gav upp hoppet om mig, och min syster c jag älskar dig och jag hoppas att du också hitta ljuset i denna mörka tunnel, jag saknar dig så mycket tänker på dig varje dag, droger är inget o leva för, älskar dig c !

<3

/v

Sisbok

Sho, okej d är såhär, jag är 16år och kommer från Skåne. Just nu sitter jag på Arnhem i Falköping och varit här ca 1månad. Jag fick ett brev hem den 9juni att jag fått lvu, dagen efter vaknar jag av att aina knackar sönder min dörr. 4h senare var jag framme på Arnhem. I början var de svårt att acceptera men nu lever jag med de, finns inget jag kan göra eller säga för att ändra situationen. De 3 senaste åren har jag svävat mellan liv och död, överdos efter överdos. Soc vill placera mig på ett paragraf 12 hem i 6mån-1år. Om 5 dagar har jag min rättegång ang lvu, soc vill fastställa lvuet för just nu har jag bara akut lvu. Tyvärr kommer jag antagligen sitta här på Arnhem i mer än 8 veckor, för jag väntar på plats. Vill bara hälsa till er alla att de kanske känns skit just nu men ni klarar det, tänk på att du snart e fri. #FreeOssAlla. Vill även hälsa till min bästa vän I, tack för alla gånger du hjälpt mig upp från botten till toppen. Är evigt tacksam. Älskar dig mer än ord kan beskriva, du är min bättre hälft.

// L från skåneland

Stjärtus & Venus

Detta är tredje & sista gången jag skriver till SiS boken. Jag kallas Venus & är 16 år. Den här gången så är det mer äventyr & liv i min berättelse, för nu ska jag berätta en månad som jag hade med min bästvän till pojkvän. Efter min tid på långanäs så flyttade jag till ett hvb hem utanför Uppsala. Samma dag som jag flyttade dit skaffade jag en "dejtingapp" där träffade jag en snubbe som vi kan kalla för stjärtus. Vi skrev med varandra konstant i 3 dagar, han var lika galen som mig och hade lika sjuk humor. Men efter tre dagar så berättade han att han måste blocka mig på alla sociala medier för att snuten skulle ta hans lur och han ville inte att jag skulle få nå skit, men jag fattade att han ljög för mig. Så han blockade mig och jag väntade i 3 veckor som han sa. Han skrev inte så jag sket i honom totalt. Trodde jag blev fuck boyad som vanligt. Jag lämnade in min lur så jag kunde komma igång med behandlingen. När det hade gått 3 månader så skulle jag på min första permission till mamma & jag fick min mobil. När jag satt på tåget så gick jag in på facebook & såg att stjärtus hade skrivit till mig. Jag hann inte reagera direkt utan blev bara arg & tänkte blocka honom, men jag kunde inte. Så jag fortsatte skriva med honom. Dagarna gick och vi skrev med varandra varje dag, han ringde mig varje morgon & kväll. Tillslut så vägrade jag lämna in telefonen bara för att ha kontakt med honom dygnet runt. En kväll blev jag så jävla less på personen så jag och stjärtus började planera att jag skulle sticka från mitt hvb hem. Vi bestämde att jag skulle sticka på en fredag och jag satt hela natten och tänkte om det verkligen va värt de. Men nu hade vi redan planerat allt så jag tänkte skitsamma. Jag satt på pendeln på väg från skolan mot uppsala, jag satt & tänkte hela tiden på att jag äntligen skulle få träffa honom nu.

Tillslut så kände jag hur nervös jag började bli och magen vände på sig upp & ner. Jag spydde, på pendeln. Så dem var tvungna & spärra av den delen av pendeln. Det gick 10 minuter senare & jag var framme jag stod på rulltrappan ner mot honom och var skit nervös. Jag gick mot honom & kramade han & hans kompis. Vi satte oss i bilen och stjärtus var as packad. Jag garvade inombords asså, shit. Så sjuk snubbe haha. Aja, vi kom fram till hans syster & han fortsatte dricka. Sedan gick vi in till rummet som vi skulle sova i & han kollade på mig lite fort, sedan kolla han bort och vände på sig och kysste mig. Sedan gick han därifrån & jag tänkte wtf. Han la sig på golvet i badrummet. Dagen efter så gick vi & fixa en femma bruning & jag var så taggad på & röka eftersom att jag inte hade rökt på 5 månader. Vi åkte hem till honom och rullade 2 stycken. Gick ner till stranden och rökte, det var så jävla skönt & jag var så jävla bäng så jag däckade direkt när vi kom fram. Dagen efter drog vi först till skogen, vi chillade & rökte en spliff, därefter åkte vi till hans kompis & rökte en fet, sen drog vi till fest och drack oss redlösa, sen så drog vi för att vi hade snutnoja, så vi gick hem efter några spy pauser, fixade käk sen gick vi och la oss. En vecka senare kände vi båda två att vi måste komma ut ur rummet vi hade varit i en vecka, så vi drog till hans brorsa och hade mer eller mindre allt annat än bara chillkrök fast än vi bara var 4. Hans brors kk sneade och började gråta och skära sig för att jag var tillsammans med stjärtus. Jag och stjärtus började bråka på fyllan & han stack sedan. Jag krockade med hans pappas bil & det var bara kaos. Sen drog han in till stan och fixade ecstasy till oss båda, det var hans första gång & han älskade det. Samma dag så fixade vi mer Eva och sedan skrev hans ex som fortfarande tycker om han att hon ska se till att vi båda ska få hjälp & då fattade vi båda två att hon hade ringt snuten på oss. 5 minuter senare så kom snuten och knacka på men vi öppnade inte utan väntade

tills dem skulle gå. Sen när dem gick stack vi från lägenheten fort som fan & hade snutjag från när vi satte foten utanför dörren. När vi kom fram till ett ställe som kallas för Gustav Adolfs plan så stannade en civilbil & vi sprang in i parken fort som fan. Och snuten körde efter, jag hoppade in i en buske och stjärtus gick fram till ett par killar som om ingenting hade hänt. Dom tog stjärtus & jag var kvar i busken. Sedan kom 5 snut bilar till med polis hundar och letade efter mig i den lilla parken. Jag gick fram till ett gäng och frågade dem ifall dom hade sett honom & då berättade dom att dem hade tagit honom till snutstationen. Dom frågade om jag ville följa med dom & jag gjorde de, när vi kom fram så såg jag att stjärtus hade lagt ut ett inlägg på instagram om att jag skulle höra av mig till honom & jag gjorde det. Jag rökte lite med dem andra sen drog jag. Jag satte mig på bussen och somnade & vaknade av att stjärtus väckte mig. Vi drog sedan till lägenheten och slockna direkt. Vi drog till göteborg på min födelsedag utan sovplats då våra kompisar hade dumpat oss. Så vi poppa E och drog sedan dagen efter tillbaka till hans hemstad. Samma dag så fick vi vara på donken hela natten så vi fixade mer E, vi poppa och mådde bra. Samma kväll så fick vi även reda på att jag var gravid, så vi fixade första bästa tåg hem till min morsa för att vi skulle berätta det. Mamma blev inte så glad men hon stöttade oss. Sedan duschade vi och rökte en holk sen tänkte vi sova med samma dag kom polisen och plockade oss hemma hos mamma. Jag åkte till hemmet och sov ett tag sen stack jag till uppsala & mötte upp stjärtus. Sen drog vi till Stockholm & samma kväll så såg jag två killar som vi kan kalla för Bedrull och Rekan, jag gick fram till dem för att jag hade tjatat på att jag kände igen dom & då visade det sig att jag hade suttit med dom på Långanäs. Så vi var med dom sedan tog vi första bästa tåg till Danmark för att spendera lite kvalités tid i Christiania. Vi sov halva tågresan sen så hoppade vi av i Malmö & tog tåget

mot Danmark. När vi kom fram till Chris var det hel dött men klockan var typ 8 så det var inte så konstigt. Så vi drog och köpte öl och rökte lite sen drog vi till Burger King och käkade. Sen drog vi till Chris vid 2 tiden och käkade space cake & rökte 6 spliffar, chillade lite och ba njöt av tiden. Sen drog vi till hotellet och sov i typ 18 timmar. Vi checkade ut och ville tillbaka till Sverige. Det gick åt helvete för vi hade inga ID så vi sov på flygplatsen & på tågen i 3-4 dagar. Tillslut ledsnade vi och tog svensk taxi från Danmark till sverige & vi trodde att det skulle funka med det gick inte. Rekan lyckades för att han hade ID. Iaf, vi blev tagna i passkontrollen och fick vänta där i 9 timmar. Sedan kom dom och tog Bedrull och därefter så tog dom mig åkte, vi åkte i samma bil mot polisstationen i Malmö, sedan åkte Bedrull in till långanäs igen och jag åkte till Brättegården. Jag var fett orolig för stjärtus med han hörde av sig & fick akut placeras på ett hvb hem i Malmö, där efter flyttade han till Dalarna där han idag sitter på behandlingshem. Allt detta jag har skrivit är knappt ens hälften av allt vi gjorde i en månad, men nu idag så sitter jag på sis & han på ett missbrukarhem. Allt detta gjorde vi för typ nöjet och kärlekens skull, offrade vänner och familj som vi knappt har kvar idag. Vi längtar så klart efter varandra och är fortfarande förlovade. Detta är äkta kärlek, hade jag inte trott på mig och honom så hade jag aldrig offrat allt detta för att vara med honom. Tack för allt älskling, jag vet att du kommer läsa det här någon dag. Snart är vi ute båda två. Vi har varit rena i 1 månad nu & vi klarar det ännu längre! Och ni som sitter inne, jag vet att ni också kommer göra det, det kommer vara värt det!

Be strong!

Tack för mig för tredje & sista gången

/Venus

Tjejen från Örebro!

Det började med bråk hemma.

Mamma och jag bråkade ofta för att jag inte kom hem i rätt tid. Vi tjafsade mycket om att jag skaffa ny kille rätt ofta men det fanns en orsak till detta. Min pappa var narkoman så jag fick aldrig träffa honom för det var inte bra för mig i den åldern. Men det förstod jag men det är därför jag söker närhet av en man och blir lätt utnyttjad sexuellt så det blir mkt skitsnack runtomkring. Jag blev kallad för hora och slyna av många i min närhet men ingen förstod varför och det gjorde inte jag heller.

Folk har verkligen trakasserat mig för allt jag gjort som jag själv inte kan styra över kan inte säga nej till en kille och det har jag aldrig kunnat för jag söker närhet och för jag är för snäll och det kan jag inte göra nått åt. Det ända jag kan göra nu är att förbättra mitt självförtroende men mitt rykte kommer alltid finnas kvar men det är bara att vända ryggen och vara stolt över sig själv och tänka att det här ska jag klara ingen kan stoppa mig!

Min pappa dog i november 2012 och då blev allt jobbigt min mamma klara inte av att ta hand om mig och mina två bröder som har autism så jag fick flytta till fosterfamilj, tre gånger har jag bytt fosterfamilj för jag har rymt till killar, sen rymde jag fast jag hade fått varning och den här gången rymde jag inte bara jag tog droger med en kille jag va kär i han drog in mig i massa skit sen hamna jag på låst Sis på Brättegården i 5 månader sen när jag kom ut rymde jag från nya fosterfamiljen igen till samma kille och tog ännu mer droger vi drog till Stockholm och gjorde massa olagliga saker sen hitta aina mig hemma hos honom i Lindesberg neddrogad och då hamna jag på Sis låst

på Arnhem och nu sitter jag här och skriver om mitt skit liv som snart kommer bli ett bra liv, flyttar till min faster om några dagar och ska starta ett nytt liv utan allt skit och bygga upp minna betyg så jag kan jobba som bartender eller servetris bara man tror på sig själv så funkar allt hoppas du som läser det här också funderar på det alla kan få det man vill om man bara vill.
Peace and love

// M

UTANFÖRSKAP

Ge oss en förändring sluta se oss som en främling, vi ger dom bara spänning. Dom stoppar brotten och jagar blatten som inget brott begått varför då varför så förklara för oss farbror blå, livet i misär de klart ni ser oss som gangster bara sådär era metoder är helt skitzade hur långt ska ni få gå utan att få en konsekvens, ni gör mig trött bre de klart vi alla lackar och spårar era metoder för kids som oss är helt fakkad, ni jagar kids ger böter ni tror ni hjälper men istället en framtid ni fuckar, man vill tagga för de finns ingen respekt. orden är fucking sanna jag svär på min fucking mamma . hoppas ni alla hittar er väg ut från sis eller fängelse, jag ser det helt klart vi lever i ett utanförskap, vi gör allt för vår stad men samhället är fuckt mannen dom klagar på kriminalitet och oss ungdomar men kolla hur dom behandlar oss, är vi ens människor i deras ögon? Nej vi är antingen en missburkare eller en kriminell som förstör för dom alla, dom sätter oss alla blattar i en å samma ort o sen klagar men det e deras fel, folk säger att rasismen är borta men ändå är det vi som åker illa ut, kolla på mig blev släppt när jag var 13 år efter 6 månader på brättegården akut, de visste inte va de skulle göra med mig så till slut de släppte mig, när jag va 17 tog dom kontakt med mig igen nu sitter jag akut placerad på arnhem i falköping, kom hit med polis som kastat mig in i en stentrappa och drog mig upp för sängen när ja hade pyjamas. Helt skitz bara för jag inte passar in och vill rätta mig efter statens regler, nu är jag styrd av staten men fuck it jag kommer komma här ifrån en dag, det gäller att vara stark håll huvudet högt och kriga för det du vill. Kriga tills du får som du vill låt inte staten vinna. Mannen fuck er säg mig varför vi blir haffade? Vi blir tagna till stationen för att sedan bli straffade säg mig för vad? Är det mitt weed som jag har? Haha

staten becknar alkohol men inte weed för de är lagen, det är något dom missar mina systrar o bröder dom jagar inga pedofiler dom jagar oss kids som ska pissa, detta är sanningen. Säg mig vi får mer straff än vad en pedofil eller våldtäktsman får? Men jag har en fråga då? Vem ber om att bli våldtagen? Ingen. Vem ber om droger? Folket. Vad är skillnaden? Jo jag tror ni fattar hur jag menar, dom läser på papper om hur det är när man röker cannabis men det är rent av bullshit. Dom har ingen erfarenhet jag som rökt sen jag varit 12 år, för att jag ens ska kunna sitta o plugga måste jag röka för då får jag koncentration jag kan plugga när jag rökt jag blir lugn och mår fett bra, inom forskning kan the bota cancer inom forskning kan alkohol orsaka cancer, man kan dö av alkohol om man dricker för mycket, men man kan inte dö om man röker för mycket inom forskning du måste kunna röka 20000 jointar inom en minut för att ens kunna dö. Helt omöjligt, detta måste ta ett slut på vårt lidande så vi kan ha det bra och att ni låter oss va i fred, vi orkar inte mer. Det är ett fucking helvete på sis ni tar allt ifrån oss vänner ni tar familjen ifrån oss ni tar hela världen från oss. Vem fan mår bra av att vara såhär inlåsta man mår psykiskt dåligt. Sluta se oss som en främling vi är inte som ni tror, är detta verkligen såhär vi ska få leva ingen som visar lojalitet eller ingen som fattar vad vi menar, ni gör så vi bygger hat. Vi har ingenting kvar, det är hatet som gör oss till de vi är idag, ni sitter o dömer oss men de bara gud o våran familj som kan o ingen annan. Fatta min handling ait? Helt ärligt känns som ingen förstår mig och ingen når mig, jag kan se hur djävulen han slår mig, men gud är vid vår sida så han kommer inte få mig, sluta se på mig såhär försök att förstå mig jag vill ha en ändring i detta system när vi pratar vill dom inte höra dom tystar ner oss men snart är det dags att vi alla går ut på gatorna och förstör deras tystnad sanningen ska fram för när vi gör våran grej ska de alltid öga. Tillsammans är vi starkare vi

har samma kött o blod syster o bror Kämpa på ni alla som e in-
låsta ni klarar allt jag tror på er vi är dom starkaste som finns
och våran gemenskap och våran ÄKTAHET kan ingen ta ifrån
oss. Dom tror galler och lås stoppar oss om vi verkligen vill så
kan vi, thats it shout out till er alla ni är bäst fuck the rest. They
dont own us so they cant tell us what to do or what to say,
freedom is life FUCK kostymNISSEN

// E Torrez från gbg

Min familj

Låt mig få börja med att säga att jag älskar er till döden.

Ni är mitt allt min underbara familj och pojkvän.

Tyvärr så är jag inte hos er nu men snart så kommer jag och vi kan bli en stor familj igen.

Mina 6 småbröder kommer bli morbröder och min mamma och pappa ni kommer bli mormor och morfar och min kille han ska bli pappa och min morfar bli gammelmorfar.

Jag älskar min familj mer än något annat på denna jorden.

I 18 år har jag levt med er och flera år till ska det bli.

Ja jag är 18 år och gravid och bor på mitt andra sis ska snart flytta till mitt tredje sis i Stockholm.

Jag kommer flytta längre ifrån min familj och kille. Men snart så kommer jag ut och då kan vi alla leva tillsammans. Min lilla flicka ska få växa upp med hela sin familj. Hon ska inte få växa upp på ett låst. Jag ska bevisa för soc vad jag går för och att jag kan bli en bra mamma så jag kan komma ut snart. Ska inte göra samma misstag som jag gjorde senast.

Snart så kommer världen få se en tjej som kommer göra allt för sitt barn. Förut tänkte jag bara på mig själv men nu måste jag ändra på det inte bara för att jag vill utan jag måste. Jag ska bevisa att jag klarar av detta och jag hoppas jag snart slipper soc.

Min underbara mamma du har alltid funnits där för mig oavsett vad jag har gjort. Du är som en syster som min bästa

vän. Det går inte att beskriva vad du betyder för mig. Det var du som födde mig till denna jord. Och jag är så tacksam för det oavsett om mitt liv aldrig varit lätt, men vi har alltid kämpat tillsammans du och jag.

Min underbara pappa du va inte alltid där för mig som liten. Men i tonåren så fick vi bättre kontakt och jag hoppas du kan sluta med allt så du kan bli en bra pappa och en bra morfar igen. Vi har haft våra bra stunder du och jag men också våra dåliga. Jag kan inte säga att jag hatar dig men tror mig när jag säger att jag hatar det du gör.

Mina underbara småbröder jag vet att jag inte varit en bra förebild för er men jag hoppas att ni ändå ser mig som en bra syster. Jag skulle dö för er alla tusen gånger om. Jag skyddar er alltid. Ni är mitt kött och blod. Förlåt om jag skriker på er ibland men jag vill inte att ni ska hamna på fel väg som jag gjorde. Jag vill att ni ska få det bra och kunna få ett jobb och en familj.

Min underbra kille jag träffade dig den 27-10-16 och du har alltid funnits där för mig. Du tar hand om mig vår dotter och hela min familj. Du är helt jävla underbar asså. Min familj gillar dig och det går inte beskriva vad du betyder för mig. Snart kommer jag ut och vi kan va tillsammans igen

Min älskade morfar snart blir du gammelmorfar. Jag saknar dig jätte mycket men jag lovar att snart ska jag komma och hälsa på. Snart får du träffa ditt barnbarnsbarn. Jag vet att du alltid velat ha en stor familj efter som du hade en stor familj. Du har kämpar igenom svåra sjukdomar i flera år nu men du står ändå på benen. Jag är stolt över att ha just dig som min morfar.

Min älskade mormor tyvärr så finns du inte längre här men jag vet att du sitter och kollar ner på oss. Tyvärr så tog gud en

ängel ifrån oss för tidigt. Du va så mycket för mig du va den jag alltid kunde prata med om allt. Jag stod dig närmare än jag gjorde min mamma. Jag saknar dig något enormt min underbara mormor.

Min underbara bästa vän E tyvärr så kan jag inte längre höra din röst. Du försvann alldeles för tidigt. Jag satt i skolan när jag fick läsa vad som hänt. Jag trodde inte det var sant. Men din älskade och underbara familj och vänner saknar dig enormt. Du va alltid där för mig. Du stoppade mig flera gånger så jag inte tog livet av mig. Du är en underbar ängel på vår jord. Jag tackar gud för att jag fick lära känna dig.

Min underbara vän S (H, G , Åsnan) dig kommer jag sakna jätte mycket. Alla våra stunder. Kommer aldrig glömma våra stunder med skratt och tårar. Du kom alltid till mig när du ville prata och du frågade om saker. Men jag hoppas vi ses snart igen men inte på ett sis utan ute i det fria. Jag hoppas du får det bra älskar dig min underbara vän.

Till alla personaler på Bergmansgården som jag lärt känna tack så mycket för allt ni gjort för mig. Det betyder mycket för mig. Jag hoppas att ni får det bra och fortsatt va så bra som ni alla är. Ta hand om er och hoppas vi ses nån gång igen.

Det finns så många fler i min släkt och många fler vänner men om jag skulle skriva om alla så skulle det bli minst tio sidor. Men dem ska i alla fall veta att jag älskar dem. Snart kommer ni få se mig men i det fria livet med min dotter och min älskade familj och vänner.

/matilda

Att utvecklas som människa

Tredje gången man hamnar på sis, jag hade hoppats på att jag skulle ta lärdom av mina misstag. Men att utvecklas som människa tar tid, längre tid än vad jag trott. Jag är bara 17 år. Jag har redan suttit på sis i 2 år tidigare i mitt liv. Efter de 2 åren på låst behandlingsavdelning hade jag allting framför mig. Jag bodde i egen lägenhet i Skåne, jag hade pojkvän, jag hade bra vänner, en bättre relation till min familj. Jag hade allt jag behövde. Tills mamma tog ett nytt återfall, min bästa vän försökte ta sitt liv genom tabletter, och mitt förhållande sprack. Allting föll på mindre än 1 månad. Min ångest kom tillbaka, all sorg all smärta tog kontroll över mig och min impulsivitet blev extrem. Inte nog med att jag förlorade så många människor runt omkring mig, jag förlorade även mig själv.

Någoting jag glömt att ta med mig under alla år är mig själv. Jag har lagt så mycket fokus och energi på andra människor. Jag har inte insett att JAG är viktigast i mitt liv. Att jag måste lära mig och undvika energislukande människor och hålla mig till människor som ger mig energi. Jag har aldrig lagt ner tid på mig själv, fastän jag egentligen borde ha gjort det mer än något annat. En tankeställare eller två fick jag ju garanterat när jag åkte in på ett till sis. Fastän sis är otroligt jobbigt och frusterrande, så har jag träffat otroligt fina människor under de 3 månaderna som jag bott här. Jag flyttar snart som tur till ett öppet boende uppe i dalarna. Det kommer såklart bli tufft där också, 70 mil hemifrån är ju ganska mycket. Men jag klarar det, så länge jag håller kvar mitt fokus så kommer jag gå långt.

Sen vill jag ju såklart tacka alla mina nära o kära runt omkring mig som hjälpt och stöttat mig. Carro, jag älskar dig du är och kommer alltid vara min absolut bästa vän. Och till mamma och pappa för att ni orkat med mitt strul alla dessa år, jag älskar er.

/S

Bergsmansgården.

Shoo jag är en brud på 17 år och som har fastnat i lagens trassel. Och jag fkn spottar på såna här ställen, vad hjälper att låsa in en ungdom i en säll som blivit inlåst i trånga utrymmen sedan den var ett barn, vad hjälper det att trycka ner en ungdom i backen som blivit sönderslagen sedan dag ett man kom till den här äckliga världen, vad hjälper det att fkn springa runt med nycklar och visa upp dom framför en ungdom som aldrig känt maktens mäktighet! Det enda som varit bra med såna här skit ställen är folk jag träffat! Abow mina älsklingar Lina, Evelina min baby boo, Mouna, Diana min lilla Highwana och Mobina mitt allt . Wallah älskar er!

Bergsjön finns alltid i mitt hjärta! Och till alla er där ute bete er fan.

/ Fatima.

Det här livet är överdrivet.

Nu kommer ångesten ni vet den där känslan när man bara vill skrika ta mig härifrån, ingen av oss har varit religiösa men nu ber vi till gud varje dag att han ska ta oss härifrån.

Vi skriver våra namn på väggarna för att våra bröder o systrar ska veta att vi också varit där o att de inte är ensamma, ni kommer klara det.

Jag växte upp i en ort där få folks drömmar går i uppfyllelse, det här livet är inte värt att leva.

Jag är snart 17 år och har redan suttit i arresten 70 gånger, har förlorat vänner för att folk har varit avundsjuka på att det gått bra för mina bröder med deras affärer på gatan och jag har vänner som suttit och sitter inne så drar er ur skiten innan det är försent

Gatan låste mig för länge sen och jag lovar det är inte värt de ni kommer ångra er om ni inte drar er ur.

Iblan e de skönt att få kännas ruset av att dra in lite cocain i näsan

Eller lugnet av att kicka en fett me lite zattla i.

Men den här världen kommer aldrig bli av med droger om inte vi på gatan slutar att döda folk för deras familjer får lida o då blir de lättare att att deras syskon börjar droga för att försöka glömma.

Jag började 2013 och 2014 sluta jag med allt fram tills juli 2015 då en av mina närmsta vänner blev skjuten, jag klarade inte av

att tänka på de o jag visste att jag inte skulle tänka om jag började igen. Hade han inte blivit dödad hade jag kanske inte börjat igen. Så försök hitta motivation till att sluta för tänk på vad som kan hända och hur era familjer får lida

// versace

Mitt namn är W

Nu sitter jag på SiS igen, 6 gånger på olika SiShem, Långt bort från min rätta Melwin och min vän A. Allt började med skit hemma och slutade med LVU och en massa olika behandlingshem. Jag rymde ofta från behandlingshemmen så soc satte mig på låst. Nu längtar jag efter friheten och mina djur hoppas att jag snart får komma ut igen och få slippa soc och SiS. Jag är just nu på bergsmansgården och de suger verkligen att vara här så långt bort från min familj.

Tack A för du är min bästa vän, utan dig hade jag inte orkat fortsätta att kämpa på!

Öckerö <3

Tiden på Bergsmansgården

Hej jag är en brud på 18 bast, jag tänkte bara berätta en liten del av min tid på Bergsmansgården.

Jag kom till den låsta avdelningen en natt juni -16 pga missbruksproblematik och psykisk ohälsa. Jag bodde på den låsta avdelningen i ca 1 månad och sen flyttade jag till den öppna avdelningen och där har jag bott i 6 månader och jag flyttar hem i januari 17. När jag kom hit kändes allt hopplöst o jag trodde jag skulle vara här förevigt. Men efter min tid här har jag insett att det var bra för mig att komma hit för de blev som ett stopp i mitt missbruk.

Allt kommer bli bra tillslut, är de inte bra är de inte slut än.

Stå ut F.

//L

En tjej från Gbg

Vi snackar Gbg, Majorna Backa B, Biskop Frölunda, Bergsjön och Angered. Jag är en tjej från Göteborg som heter P och kallas Ahla Versace och vill förmedla ett budskap till alla som läser detta att oavsett hur du ser ut eller vad/vart du kommer ifrån. Det har ingen betydelse vad du heter eller vad som har hänt dig eller vad du har för bakgrund. Du ska alltid tänka på att du är en underbar människa! Skit i allas åsikter om deras åsikter är dåliga. Kämpa o låt ingen trycka ner dig. Stå upp på dina fötter o visa dem som du tycker är svaga att du är starkare än dem, så lovar jag dig att du kommer att må mycket bättre.

Arabernas queen P 😊 😊 😊 😊 😊 😊 😊

Detta är anledningen till att jag hamnade på helt fel vägar!

När jag var cirka fem år gammal, blev jag sexuellt utnyttjad av min ,mammans man! jag berättade detta för min mamma, när jag berättade detta började jag skratta lite smått, för att jag var nervös. och inte visste hur hon skulle ta detta! det slutade med att hon inte trodde på mig. och slutligen fick flytta till en familj, då jag var 8år gammal,skulle fylla9! efter några månader på detta boende blev jag misshandlad av mamman i huset. och blev som deras slav. jag bara kände hur allt började gå åt helvete.berättade för soc, mamma syster! men ingen trodde på att detta ens hade hänt. fem år senare fick jag nog och rymde därifrån.och fick mig en ny soc! som hjälpte mig till ett nytt familjehem.som jag dokc känt sen jag var mindre. så det kändes sjukt underbart bra! men efter ett tag började jag skolka sjukt mkt osv. Jag började känna hur alla problem tog över mig. jag rymde från detta familjehem också för att jag inte kände mig som en i familjen. Så fick bo hon min pappa ett tag. flyttade ännu en gång till ett utredningshem.rymde gång på gång på gång! bodde hos pappa i några månaader efter. slutligen flytta ännu en gång HVB rymde. flytta till sis! när jag slutligen kom hit, fick det mig att inse vad jag skulle vilja göra med mitt liv. andra gången jag kom till ett familjehem. började jag med droger en hel del! jag kände mig sjukt ensam,att jag inte hade någon! så jag lät drogerna/alkoholen ta över mig. All jävla skit blev ett stort svart hål. Jag började hänga med fel människor. jag brydde mig varken om mig själv eller omgivningen runt om mig! Den enda människan som verkligen vissat bry sig är min pappa! Han har trott på exakt allt jag sagt! min syster har också brytt sig fett mkt,men det som sårar mig

var att hon inte trodde på det jag berättade för henne om denna idiotiska familjen! det gör ont när man vet att dom som står en nära tror att man ljuger. sen jag var ett litet barn har jag alltid fått ta all skit på egen hand. visst min syster har skyddat mig från idiotiska människor...Men när det gäller saker som hänt mig i familjehem osv har jag fått ta tag i det på egenhand! som jag skrev. Det gör sjukt ont när man vet att dom närmaste inte litar på en! men nu tänker jag fuck människor huvudsaken är att jag vet bäst själv. livet på sis är fett tufft, men om man verkligen vill, klarar man det. speciellt om man bor med fett underbara människor som får en att tänka om på livet. om jag inte hade hamnat här, hade jag fortfarande varit där ute någonstans och fuckat mitt liv! det är nu jag började fatta att jag faktiskt har någon som faktiskt bryr sig. När en nära åkte in mådde jag sjukt dåligt. låg bara hemma och knarka! men som sagt alla har sina val. antingen gör man något bra av sitt liv, eller skiter i. Jag har bestämt mig nu för, att när jag kommer ut härifrån ska jag göra något av mitt liv. Ni som sitter i den sits jag gör, Ge aldrig upp. Någon dag kommer ni att hitta ut från all skit! någon dag kommer ni att inse att ni förtjänar bättre. fuck alla som säger att man inte klarar det! vem är dom lixom? på alla ställen jag bott på har fått mig att bli en starkare människa! och inte låta dom vinna. som jag sa ge aldrig upp. Alla klarar sig ut någon gång när dom börjat fatta vad det är som håller på att hända! anledningen till att jag faktiskt kämpar o aldrig stuckit är tack vare min syster! så tack så fucking mycket till henne! Det är så mycket jag vill skriva, men som är svårt att förklara ut. allt som hänt har fått mig att tänka, sen jag kom till sis. det enda som hjälper här inne är att man kan börja tänka om man vill hamna här/värre ställen eller om man vill göra om all jävla skit. Om man inte vill ändra sitt förflutna har man inget att göra här! om man hamnar här o ändå inte tänker

bättra sig blir allt bara ren kaos när man kommer ut i verkligheten igen. livet är sjukt tufft. Men om man tänker jag klarar det, så går det! ha bara viljan. när jag var mindre kände jag bara hur ont det gjorde! kände elden inom mig! jag gjorde massa tokiga grejer osv osv... sen när jag blev äldre började jag inse...att det inte var mitt fel! utan dom som var runt om mig Det som är viktigast att kunna förlåta och gå vidare. annars kommer man aldrig någonstans! När jag började misshandla min mamma Började jag förstå att hon inte ens är värld mina slag! hon gjorde det val hon gjorde, för att hon inte var säker på ett skit! men innerst inne måste hon förstå att allt som kommit ur min käft är sanning! jag förstår hennes val, men samtidigt förstår jag inte alls! Är jag något för henne? eller är allt hon sagt till mig lögn? att hon älskar mig osv? det är saker jag inte pallar tänka på...men saker o ting som hänt mig får mig att tänka på varför det hände? och varför just mig! Jag vill kunna gå vidare, men samtidigt, det är svårt som fan! som sagt bara kämpa. Om jag klarat mig så här långt klarar jag mig lite till. Jag brukar alltid tänka att det är människor som har det mycket värre än mig! så brukar jag kunna sluta deppa över mitt liv. Alla har ju sitt. och för än själv känns det alltid större än vad det egentligen är. Trots allt, kämpar jag här idag för att få min lägenhet och börja skolan/jobba. Känner att det är dags att börja om och glömma bort det som hänt! Dom som snackar en massa kan bara gå och dränka sig! dom som är ärliga är det som betyder något. Tjej **sjutton år! Från Lidköping! tack för mig. Godbye bitches**

//never Give up

En blivande lycka

Att vara placerad någonstans är bland det värsta som finns. För i de flesta fallen är det ingen som ser att det är en trasig människa bakom den fasaden man tvingats bygga upp. Jag visade aldrig vem jag var, och det var bland det dummaste jag kunde göra.

Efter övergrepp och överdoser var det ingen som såg vem jag var bakom allting. Jag drog inte från olika behandlingshem för att jag ville ha kul. Jag drog så att jag kunde fly verkligheten.

Trots placeringar och psykosor fick jag aldrig den hjälpen jag behövde så i de perioderna jag hade det som värst var jag nästan tvungen att göra saker för att någon skulle förstå. Tillslut efter långa placeringar på behandlingshem och familjehem tog soc ett beslut om att jag skulle bli sis placerad. Efter 4 år rop på hjälp fick jag hjälpen på brättegården. Från 13-17 års ålder var mitt liv ett enda kaos. Jag trodde aldrig att hjälpen och lugnet skulle finnas på sis. Så se inte sis som någonting negativt, för det kan verkligen rädda liv. Oavsett situation. Även om det är jobbigt att vara inlåst är det mycket värre att leva ett liv i kaos. Nu är jag 17år och är redo för ett nytt liv när jag kommer ut.

"Queen N"

Allt blev knas sen jag föddes.

Hej jag e en tjej som bor i Helsingborg o e 13 år o är på sis ungdomshem. Mitt liv har inte varit de bästa för allt jävla mobbning osv... Mobbning e nog de värsta jag vet om speciellt när folk kallar en för "hora" "slampa" osv..

Har haft socialen sen jag gick på dagis av olika anledningar som jag inte pallar ta upp... Har varit mobbad i drygt 5 år nu, jag har självskadebeteende o har rymt hemifrån väldigt mycket... Jag umgås med dom som e 13 år äldre än mig och dom ger mig sprit, cigg, hämtar mig mitt i natten. Har tagit överdos 2 gånger o hamnade på sjukhus o fick dricka kol som va as äckligt, spydde nästan av de. Mina föräldrar o min storebror blev ledsna o besvikna på mig men dom fattar inte hur dåligt jag mår... E mobbad i skolan o har blivit våldtagen. BUP, socialen o första linjen e fan inte bra. Jag mådde bara sämre för varje dag jag var där. Har jävligt högfrånvaro o har skolkat sen halva 5an..

Går i 7an nu o de e fan inte kul att va mobbad i skolan när man verkligen försöker gå i skolan när man började 7an men de fuckade helt totalt.. De kom 4 killar som försökte tvinga med mig till ett solarium o ha sex med mig o jag sa nej men dom höll fast mig o vi va utanför skolan men ingen "såg" oss. Ville tillbaka till skolan men kunde inte komma någonstans, ville gråta men jag skrattade för att jag va rädd o dom va araber så dom snackade på arabiska o jag fattade inte ett skit men jag skrattade ändå... Jag polisanmälde dom o va på förhör osv så fick vi brev hem om att de inte blev rättegång o när jag läste de så blev jag as ledsen, gick aldrig till skolan o tog rakbladet mot min arm o började skära mig djupt... Jag o mina föräldrar

skulle på ett socialmöte efter 3 månader för att skolan hade gjort en anmälan på mig. När vi var där så fick jag reda på att jag skulle komma på ett sis hem o vi stack dit nästa dag o jag ville verkligen inte komma hit men socialen o mina föräldrar tyckte att de skulle bli bra för mig o jag sa att de skulle bli värre för mig... De värsta e att man inte får ha nån mobil alls o man får bara röka 3 cigg om dan...

Vi åkte hem o jag bara grät hela tiden o sa att jag inte ville dit men dom sa att de skulle bli bättre hela tiden så tillslut så fick jag utbrott o ringde min killkompis på natten o frågade om han kunde köra från Ängelholm till mig o de gjorde han så berättade jag för han vad som hade hänt o han började gråta som fan. Vi stack till Höganäs för att vi skulle ta en cigg med hans killkompisar som hade fest o jag drack då också o vi rökte as mycket för att jag visste inte när jag skulle till ungdomshemmet... Efter 2 dagar får jag reda på att jag skulle dit efter en vecka så jag började gråta o rökte som in i helvete. Mamma o pappa fick köpa cigg till mig 24/7 för att jag va så ledsen... Rökte nog 5 askar på en dag... Det har gått 6 veckor nu o har 2 veckor kvar... De har varit dåliga o bra stunder. Gick aldrig till skolan de 3-4 veckorna men har börjat gå väldigt mycket nu o har lärt mig en hel del... De är inte så farligt som man tror att de e, visst fine de e jobbigt de första veckorna o man kanske inte får komma hem men jag får de som tur e o e lycklig över det. De e fortfarande jätte jobbigt att var här när man vill bara hem till sin familj... Ångrar allt jag har gjort i mitt liv. Har varit taskig mot min bror o min mamma. Har sagt "din jävla hora" till mamma tyvärr. Har kastat ut min storebror som e 18 från huset vilket jag ångrar idag... Ångrar att jag har skadat min familj för mycket, dom har redan varit med om as mycket o när vi verkligen försöker va glada så går de åt helvete. När ens föräldrar bråkar så de e bara skit, man skär sig osv vilket jag

har gjort i 4 år... Jag vill tacka min familj o mina vänner för att dom finns för mig fast jag har skadat dom som in i helvete. Ni har hjälpt mig som fan, har blivit starkare o klarat detta ändå rätt så bra... PUSS

De blir bättre jag lovar, -"Säg att du e hur underbar som helst till dig själv o bara tro på dig". Jag lider med alla som är på sis. - "Va starka så kommer ni klara detta, jag litar på er".

Puss o kram.

//S.S

Dan efter min födelseda.

Det blev till ett helvete för mig, jag åkte på en fest samma dag som jag fyllde år. Jag blev neddrogad och våldtagen. Min pappa fick veta var jag var och åkte dit. Jag hoppar ut från balkongen och ner i pappas famn, jag misshandlade pappa som en idiot. När jag kommer hem så fortsätter jag vara våldsamt, de blir tvungna att ringa polisen och jag får panik. Springer, polisen tar mig och kör mig till BUP i Malmö. Dagen efter släpper de ut mig och jag åker hem. När mamma kommer in på mitt rum så är hon jätte ledsen, hon säger att jag ska iväg. Jag får panik och säger att jag inte ska någon stans, polisen kommer in, sätter mig i bilen och jag bara känner hur mitt liv går i bitar. De kör mig till Råby, där bor jag i två månader och sen kommer jag till Hässleholms utredningshem. Kan säga att jag aldrig har ångrat mig så mycket i hela mitt liv som jag har gjort nu den senaste tiden jag vill bara backa tillbaka och göra allt rätt men det går inte. I två månader satt jag bara och grät på Råby sen kom jag till Hässleholm och det var kaos. Men nu efter snart tre månader så har jag blivit en helt annan person. Jag rökte på en massa innan och det lede till att jag sitter där jag sitter nu. Jag drack, gjorde som jag själv ville men det går inte att leva så. Jag kunde i några månader, sen åkte jag in. Jag tänker göra allt för att flytta hem och bli den personen som jag alltid velat vara, tänker göra rätt val och göra det som är rätt för mig. Att fly från sina problem hjälper inte, det blir bara värre och till slut orkar du inte springa mer. Ni som läser detta tänk på vad ni gör. Om ni nu sitter inne, gör det bästa av Situationen så kommer du längre

//J

Detta e då mitt kische liv

Jag e här för att socialen säger att min situation är oacceptabel och att det inte funkar mer. Brotten de säger jag är misstänkt för är grov misshandel, skadegörelse, snatteri m.m. och grejen var att när de sa på socialen att jag skulle hit till Sis ungdomshem fick jag panik, de första jag gjorde var att ta på mig min jacka och gick ut för dörren och de första jag ser är två poliser. Fick panik. Så fick jag stanna där i flera timmar för socialen fick inte tag på personalen i ungdomshemmet. Så jag ringde min kompis då, han e riktig bror, jag sa till honom, -"kom hit" och förklarade att soc vill ta mig till ett sånt här ställe och sa att han ska hjälpa mig fly och att när jag springer ska han blockera dörren. Sen skulle vi dra, jag vet i fan om Polisen hörde när jag snackade med honom men bara för att va extra fittiga så tog poliserna mig ut ett annat håll och vägen dit var ju helt fucked up. Jag hota Polisen 24/7, spotta en i ansiktet så han satte på mig luva, dom satte på mig handklovar och jag kalla dom fula saker. När beskedet kom kändes det som ett hugg med den vassaste kniven, var det ett straff jag verkligen förtjänat? Jag kollade åt höger o såg min älskade mamma fälla tårar. Jag bad om att få gå på toa, de fick jag. Polisen va utanför såklart. Jag tittade i spegeln, vem fuck e de, en främling, ett monster. Det där är inte jag. Är jag killen som vill få skjuts hem av polisen? Är jag killen som vill att min mamma ska gråta pga av allt jag gjort? Är jag killen som köper en polisanmälan för 20 kr? Nej. Så varför? När de höll på att snacka om SIS stället så började jag tänka igenom mitt liv och det fanns ett resultat. Tragiskt. En massa människor som tror på mig och jag gör alla besvikna tills de ger upp. H tror på mig. Min familj tror på mig. Ord finns inte för hur ledsen jag är över allt jag har gjort mot dom. H jagade mig en gång för jag hade jiddrat med nån. Kan ni

fatta? En tant som springer jävligt snabbt. Jag ser i hennes ögon hur mycket hopp hon har för mig. Vi är riktigt jävla lika. Hon ser även det positiva i mig och skiter i de negativa. Jag testar varje människa som säger att dom tror på mig o allt sånt men med H har jag aldrig känt att jag behöver det. Walla hon e ängel. En grej jag kom ihåg var (vet i fan varför jag skriver detta) när vi hade rast i skolan var när två stycken killar bjöd på cigg i skolan. Dom e ett år yngre än mig. Båda tror de känner mig för dom vet allt jag gjort. De dåliga. Dom skapar sin egna bild av mig, då fattade jag att dina handlingar definierar vem du är. En av dom sa "vilka historier du kommer att kunna berätta när du blir äldre, jag önskar att jag kunde va som dig, göra allt, slå sönder dom som e kaxiga mot mig". Jag tänkte bara "vilken fucked up kille, för att bli som någon måste man ha gjort, upplevt och känt allt de jag gjort. Jag skulle aldrig önska någon det jag upplevt och känt. Ingen. Inte ens min värsta fiende. Alla lögner, alla bråk, allt... Fortsätter de så slutar det ju med att man bara mått jävligt illa psykiskt. Mina vänner också, så kallade bröder, fucked up. Enda gången de säger att de tror på mig är när dom menar att jag kommer bli denna generationens Pablo Escobar. Sveriges El Chapo. Vilket skämt. Jag vet att om jag vill bli som dom så kan jag så varför kan jag inte bli den bättre personen? Jag vägrar lämna denna värld som något negativt. "Jag mår så fucking bra, så länge jag gör knas". Så tänkte jag. Du kan tjuvkoppla en bil, köra runt i byn, må toppen, leva som en kung. Men all ånger...

"Tänk om ägaren till bilen jag tjuvkopplade har sämsta ekonomin och måste köra flera mil till sitt jobb". Såna tankar kommer hemsöka dig. Nu är mitt mål att denna tid på SIS ungdomshem kommer vara en tid full med erfarenheter i framtiden. Folk kommer skratta och ha jättesvårt att föreställa sig all knas jag gjort. Det är mitt mål. 315. "Man kan vara god.

Man kan vara ond. Vad kallas det om man är i mitten?"

"Du kan åstadkomma vad du vill"

"Vem fan ringer 10.45 angående jobb?"

//

Från Malmö till Hässleholm

Jag är en tjej på 14 år bor i Malmö och uppväxt i Malmö.

Jag bor med min underbara mamma som alltid har stöttat mig. Min pappa lämnade min mamma när hon var gravid med mig. Dem var fortfarande bra vänner. Sen när jag var typ 8-9 började min pappa ta kontakt sen så gick åren o min älskade Pappa försvann igen snabbt ut ur mitt liv. Och jag är jävligt glad att jag fick ha den underbara kontakten med min pappa. Även om han inte fanns där så mycket när jag var liten så är jag glad att han ville skaffa kontakt med mig.

Jag har alltid varit en trubblemaker sen jag var liten och kaxig men de är jag stolt över för att andra horungar ska fatta att dem inte ska bråka med mig. Folk säger hela tiden till mig att jag är taskig o jag har inget hjärta men de dem inte fattar är att jag säger de jag tycker o känner och om man inte gillar de ja då synd för dem ska jag bara säga. När jag va 5 såg jag min mamma bli misshandlad av sitt ex flera gånger. Jag grät alltid på nätterna. Även om han va snäll mot mig så va han ett svin mot min mamma. Men en dag tog de stop polis hämtade mig o min mamma för en granne hade anmält min mammas ex, då var jag typ 6 år. Jag är född i Malmö men min mamma flyttade in med sitt ex så de var därför vi flytta dit. O då bodde jag i en sån fattig håla. Tänk svarta människor i bondhålor hahahaha. O sen träffade min mamma en ny kille han var rätt soft, dem var typ tillsammans i 3 år sen efter så flyttade dem också in ihop. Dem var tillsammans 6 år typ sen så gjorde dem slut för dem bråkade för mycket. Sen så blev jag och min mamma bostadlösta så vi fick bo i ett vandrahem eller något i Malmö sen. Fick min mamma lägenhet. Bodde där i typ några år år sen

fick min mamma längenhet igen o de var där allt började. Jag började i en ny skola där fick jag inte vänner snabbt så de förväntar mig för jag e sån som får vänner snabbt. Fick också gå i en sån fattig grupp med folk som hade svårt hemma så enligt soc tyckte dem jag hade svår hemma varför vet jag inte. Tog typ 6 månader sen fick jag lite vänner. Sen så började jag hänga med äldre. Gick där från 4 till 6. I början av sexan blev jag och min mamma bodstads lösa igen i ett år hade vi inte lägenhet, vi bodde hos vänner sen så gav soc oss sånt hem där vi kan bo så länge sen typ i november 2014 fick min Mamma en ny lägenhet. Sen började jag i en ny skola. Svär på gud fattigaste skolan som finns. O de va där allt började, Jag hade bara gått där typ en termin o redan haft typ 100 slaggen både med lärare o elever på skolan. O inte bara i skolan utanför också en gång hade jag slagge med en vakt o det ångrar jag. Och så klart skolkade jag och började röka. Skolan anmälde hela tiden, O jag blev hela tiden avstängd. Blev avstängd 1-2 veckor till slut jag inte ens i skolan istället mötte jag upp andra vänner som inte pallade gå till skolan eller så var jag hemma hela tiden sen gick jag o träffade vänner o kom hem sent. 8% hade jag bara varit i skolan. Till slut orkade min mamma inte mer så vi bråkade hela tiden hela tiden o då menar jag hela tiden. Började rymma o sov hos kompisar. Ibland va jag inte hemma på en vecka, För jag o min mamma bråkade för mycket så jag ville aldrig vara hemma. Vi bråkade så mycket att grisarna kom. Jag hade också flera möten med min soc. I början tyckte jag inte alls om henne. Hon frågade alltid dumma frågor typ "Hur många vänner har du?" Man ba bitch??

Sen fick jag börja i nått som heter re puls för min soc tyckte jag behövde träna på min ilska. Blev också kallad till bup men gick ba en gång sen aldrig mer, riktigt fattig va de det ända dem gör e att babbla 24/7 om saker som dem tror jag bryr mig om. Fick

tid efter tid men gick ju aldrig. Sen så blev det värre jag sluta gå till lektionerna helt o skolan. Så jag missade rätt mycket. Sen blev jag avstängd igen för att slog en kille. Han brände min pappa så va fan tror dem att jag inte ska ge han en fett smäll? Så jag va inte i skolan på 2-3 veckor. Plus min rektor e typ rasist eller något. Sen så hade jag soc mötte o min soc sa att jag skulle bo på ett hem. Jag tänkte va snackar hon har svennen om nu? Hon börja babbla att jag ska bara på men tjejer o sånt skit o sa nt ens namnet sis. Så fort hon sa tjejer tänkte jag "slagge"

Sen sa hon att jag först skulle se detta stället de hon inte berättade va om jag säger att jag inte vill bo på detta stället får jag LVU. Dagen kom och vi skulle besöka detta sis stället. Jag hade aldrig sett landet så jag va lite chokad jag frågade till och med min soc om dem hade tv och wifi på landet o jag menade allvar men min mamma o soc bara skrattade o sa typ klart det finns men hur fuck ska jag veta de?

Min tid här.

Första dagen jag kom tyckte jag att det var ganska fattigt jag kunde inte sova. Sängarna är så hårda jag fick inte ta en cigg. Jag kunde inte somna på en månad. Fick sova med bolltäckte o sånt skit.

Min mamma ville inte jag skulle komma hem för hon va rädd att jag skulle göra samma gamla saker som jag gjorde när jag började hemma men när jag hade typ bott här i 3 veckor fick jag gå hem men de var bara över dan. Den dagen bråkade jag med min mamma o denna gång va det mitt fel. Så jag fick inte gå hem på ett tag. Men det gick veckor sen ville min mamma jag skulle hem igen och det gjorde jag o vi bråkade faktiskt inte vi hade det ganska roligt o sånt. Och nu har jag bott här i 2

månader och ska jag flytta här ifrån men till ett familjehem och ska bo där i ett år sen efter kommer jag flytta hem igen.

Och jag är faktiskt glad att vara här för på 2 månader har jag faktiskt ändrat på mig mycket. Så jag vill faktiskt tacka min soc. Detta stället e inte så farligt som man tror det är.

//

Hässleholm utredning

Jag sitter på Hässleholm utredning och har suttit här i några veckor nu. Det är väll ett helt ok SiS, det ända som är dåligt är väll att dom har bara 3 cigg så man blir arg ganska ofta.

Det är mitt fjärde SiS och börjar bli ganska trött på att sitta på SiS. Nu är det ju utredning jag sitter på så det är ju upp till mig vad jag ska göra av tiden här. Om jag sköter mig så förhoppningsvis kommer jag väll till ett HVB eller öppen vård hemma, SOL. Jag vill däremot inte till TFCO/fosterfamilj med listor man ska göra... det funkade inte sist och tror inte det kommer funka om jag ska dit igen, helst vill jag få SOL så jag kan ha öppen vård hemma. Jag har suttit på Ryds brunn avd. 5 månader akut, sen satt jag på Visingsö stigby i någon vecka bara, sen Tysslinge avd. Pollux, 3 veckor och nu Hässleholm utredning i 7 veckor nu. Jag vill fan inte komma på behandling för då sticker jag direkt. Min Soc säger att vi ska sammarbeta och shit men det ända hon gör är att sätta mig på nya SiS, HVB och TFCO. Jag kommer ju aldrig kunna bevisa att jag kan va ute om hon inte släpper ut mig i friheten igen, men istället så gör hon tvärtom!

//

Jag är inte sjuk bara trött på folks beteende

Allt började med att jag började i förskoleklassen trodde det skulle bli en bra start men jag hade visst fel. Jag orkade inte med skolan eller familjen så jag slutade med allt. Jag gick inte på lektionerna utan jag satt och grät på toaletten medans dem andra bara tittade på när jag blev ner kränkt. Början i fyran så gjorde jag ett test dem sa att jag hade ett spår av adhd men nej det hade jag inte jag var bara trött och sjukt självmordsbenägen på grund av all skit jag hade fått som jag aldrig förstår varför. Så klart så skiter vuxna i det och börjar ge mig medicin för att dem tror på så sjukt mycket skit hela tiden. Jag började slå min egen mamma på grund av all skit hon gör dränkte mig i vatten tvingade mig med medicin. Är man ett metalhead med ett bettende som folk börjar tänka saker och ting. Spring där ifrån gå till sis för att dem/familjen/skolan kommer att börja med att säga du har adhd. Låt ingen säga att du har en sjukdom att du är konstig du är bara annorlunda och folk är inte vana med såna. Innan det så fick jag ett sms på facebook av en helt främmande människa men utan henne så hade jag inte levt nu har vi känt varandra i ett år och mår mycket bättre. Nu är jag på utredning och går framåt i livet även om det är svårt.

//

Knas

Walla i sis det är knas. Det börja när jag 13 bast jag började med små brott typ misshandel. Men jag börja samtidigt skolka. Man det var mycket knas när jag var 14. Det var mycket problem i Bergsjön då. Vi började med utpressning rån hot sten kastning mot polisen. Man vi spelade mycket fotboll i hög nivå men vi sluta och började tänka på para. Vi var ute varje dag softade mycket sprang runt sent på nätterna håll på med mycket skit då. 8 februari 2016 blev det en sjuk misshandel en arab och hans vänner hamnade på sjukhuset på grunda av att han hade slagit min kompis lillebror. Då blev mycket problem den dagen. 2 veckor senar kom aina hem till oss grabbar typ 6 på morgonen och tog oss till stationen. Sen blev jag anhållen 5 timmer i en liten cell. Sen kom min advokat in och förhöret började. Sen tog de pisseprov en grabba torska. Medan jag vänta på beslut så golade en kille på alla grabbarna så alla åkte in då. Men jag hade tur för att jag skulle få LSU men jag var för ungen. 4 månader senarer stormade poliserna hem 8 på morgonen med sos som sa att jag skulle följa med då. Vi gick ner för trapporna så tog en polis fram en batong och började slå mig. Efter en stund sluta de sluta slå mig. Men samtidig hade jag styckat benet och skadat rev bene sen fick jag koma till ett ställ i Lidköping så jag träffade en broder som åkte in februari.

//

Sis berättelse

Min sis berättelse jag bor i Farsta i sthlm en dag hör jag barra att någon bligar på mig jag öppna dörren direkt sen vare polisen 4st sen tog dom mig till maria ungdom sen till tyssligen när jag va på väg då såg jag hall sen när jag kom fram så var det ingen skillnad men tyssligen var den bästa sis med den bästa personal. Sen flyttade jag till Hässleholm

//

Mitt liv typ

Saknar tiden när man var liten och allt var lugnt, roligt, man hade inga problem överhuvudtaget. Men sen växte man upp, hamnade med fel vänner. Jag började med skiten när jag började 7an (2014). Men ett år senare blev jag trött på alla pundaryckten, krimryckten, all skit jag fick. Började rycka upp mej, Men i slutet av 8an föll jag igen, sen blev jag flyttade hit och dit, överallt. Nu sitter jag här på en svenska lektion och ja vad gör jag? Skriver om mitt liv typ haha. Ångrar en del saker jag gjort särskilt allt jag gjort mot min mamma, hon är mitt allt! Men kommer fortsätta med några saker oså, liksom mitt liv, mina val.

Allt annat började redan 2007, mamma och pappa skildes, saker blev knas. Pappa gifte om sig nästan direkt, och där började problemen med honom, har ingen kontakt med honom längre. Mamma gifte sig med alkoholen, de blev hennes bästavän. Problemen började där, flyttade runt överallt, bodde hos vänner, släkt, sen senare familjehem osv osv..

Har alltid kämpat för att få pappas uppmärksamhet, för att få slut på mammas missbruk. Men pappa sket i mej helt så de slutade med att jag sket helt i honom också. Mammans missbruk slutade i början av 2016, när hon såg konsekvenserna. Men så hamnade jag här i Hässleholm Juni 2016, de var värsta dagen i mitt liv och de kommer de nog alltid att vara.

Blev misshandlad, slagen, sårad, besviken, bortvald, ledsen, deprimerad. Började cutta mej själv, fick självmordtankar (2014). Men de e skitsamma nu ändå, mår bra nu.

Men min soc fortsätter bara att flytta runt mej, hem efter hem efter hem. När ska man få komma hem? Känns som om man aldrig ska få komma hem. Hon har verkligen förstört så mycket för mej. Vi försöker bara hjälpa dej, vi vill ditt bästa, vi gör detta för din skull, du behöver detta, du behöver hjälp, du har problem, du klarar inte detta på egen hand, du mår inte bra, dina vänner är inte bra för dej. Allt dedär är bara bullshit som min soc säger om och om hela tiden.

Nu har jag bara 2 dagar kvar av min utredning, och jag bara hoppas på att jag kommer härifrån så fort som möjligt nu, för pallar inte vara här mycket mer. Har gråtit, skrikat, slagits, och allt möjligt här. Har mått skit här. Ett av dom värsta ställena jag har varit på faktiskt. Men jag smugglade in min mobil och hade den dom första 3 veckorna. Sen flyttade de in en tjej till som jag verkligen måste tacka, så tack J för att du fanns där och gjorde mina dagar bättre.

Vill bara tacka E,E,M,M,T skulle aldrig klarat detta utan er mina älskade vänner, vill tacka min mamma för allt, vet att hon verkligen försökte, Vill tacka den bästa morbrodern som finns, skulle inte pallat något utan dej, älskar er så sjukt mycket! Och tack till personalen M,N,R,E,S för allt stöd.

23/8-16

SIS LIFE 2016

Now I am going to write about my life and myself. I am a girl on 15 years. I like to play football and dance. I live in Sweden in a city called Eslöv. But right now I live in Hässleholm in sis I going to be in 8 weeks. This place is okay they have good food and I can go outside sometimes and that's good. And the others as living here are kind but I miss my friends and my family very much. We have no phones here and that sucks but it's still good to take a break from everything. The staff here is very kind and the teachers are helping me to do school better that's very important. My friends describe me as funny, kind, kindhearted and thoughtful and obvious annoying I understand that because I talk a lot and sometimes it's too much. So I have told you how I am on the inside but not the outside. I have long dark brown hair, blue green eyes, and I am very tall 1.71 and I think I look kind of normal. Then we have this girl that lives here also on sis she is funny and kind here name is E. She reminds me of my friends at home and she is helping me to make this 8 weeks better and I am grateful for that. BIG LOVE FOR E. I have one brother and one sister, my sister is living at my mother in Lund she is 8 years old. And my brother is 12 years old and he is living in a family home 3 hours from me in Varberg that's is hard because I miss him and I wish that he just can come home but I now that he has it good there. Then we have my father I just to live white him and I am never going to move home to him again and that have always be my worst nightmare. But now I am here and that's sucks because I miss him and the worst part is that he has a heart disease but he has a pacemaker that helps him. Sometimes I am afraid that something is going to happened to

him but sometimes it's okay to worry about stuff like that. On my leisure I meet my friends and before I come here we just to eat everywhere and laugh at my bad jokes. And that friend I just to spend time white Is my best friend A she is just amazing she means everything for me when I am sad is she is always there and that's what a good friend does. When I have been here in 8 weeks I am going to a family home or a hvbhome I am not happy about it because I just want to move home again. I am on sis because I don't managed school but here I do that I supposed to do. When I grow up I like to work as a stylist. I like to do my makeup because it's fun. For the mostly I listens to music and write my thoughts in my diary. this is me But this was a little bit of me and my life hope you enjoy it 😊 I wish everybody the best and thanks for reading 😊

This was my English task / S 😊 😊

HAR DU NÅGONSIN KÄNT ATT DU VILL ÄNDRA PÅ SAKER DU MÅSTE BÖRJA MED DITT EGET BETEENDE

jag heter F jag är 11 år gammal och är från Växjö allt började När jag var yngre så bråkade jag jätte mycket med min mamma och syster min pappa bor i samma stad men jag har aldrig haft en bra kontakt med min pappa jag har alltid bott med min mamma och syster . min mamma har även slagit mig. jag bråkade, snatade, skolkade, och skadade mig . i oktober 2015 så kom soc hem till oss och hämtade mej till ett utredningshem men jag bråkade med personalen jag försökte och sa att jag skulle ta livet av mig om dom inte släppte ut mig nästa dag kom polisen och hämtade mig jag åkte hela dagen och kom fram till BUP i Halmstad det var skit där och jag bodde där i en månad sen flyttade jag till Karlskrona det var ganska bra men jag bråkade mycket med personal och jag försökte ta en av HVB-hemmets bilar fortsate att skolka jag bodde där i 6 månader .SOC sa att jag skulle komma till ett möte i Växjö men dom ljög bara när jag kom in i rummet så var 2 poliser där och dom berättade att jag skulle åka till Nereby i Götteborg jag kom till avd: Hällen jag trivdes inte als bra i början bråkade med personalen men det lungnade ner sej efter ett tag så började jag gilla personalen och Eleverna jag fick steg 2 jag sköta mig och jag bodde där i 2 månader och sen flyttade jag till Familjehem det gick åt hållvätte och jag om tillbaka till nereby och jag började inse att man inte kan göra som man vill inte bara kan skylla på alla andra även om dett

kanske är deras fel ibland du kan bara ändra på ditt eget beteende . Du kommer klara detta nu har jag bot här i 5 månader och min soc har sakt att dom letar HVB-hem till mig

JAG VILL TACKA ALLA MINA VÄNER OCH FAMILJEN JAG ÄLSKAR ER HEJ DÅ ALLA SYSTRAR OCH BRÖDER

/ pojken med håll i sin hand

Från kevo möllan

Ajt va ska jag säga till er började beckna hasch och grönt softade med mina grabbar i orten jag var på en ställe hvb hem men rymde därifrån 3-4 gånger jag körde bil snuten jagade mig jag stannade inte till dem men dem tog mig ändå snuten tog mig från möllan till göteborg för att jag gjorde så många inbrott och sen små saker stöld och sen grov utpresning på folket 3 olovlig körningar och sen råna jag butiker gick in med pistol men nu sitter inne på låst i nereby sämsta stället jag fick göra min utredning här på hällen men ska sköta mig så jag kan komma hem till min familj

Från MÖLLAN till GÖTEBORG

Min berättelse På Sis GBG Nereby.

Jag kom Första gången 2013 till Nereby Första veckan i avdelningen det var knas det var stränga Personal och Regler och man Måste följa rutiner annars du Fick va i rummet och det hände ofta att Jag blev utkastad Från Skolan och man gjorde samma saker varje dag. Sen Flytta Jag till HVB hem i eksjö broarp men ja rymde och bråka med Personalen Så Ja Flytta tillbaka till nereby det blev lite bråk med personalen, men sen efter några veckor började Jag sköta mej och jag Flytta till öppet på Snäckan allt gick bra ja bodde där till 2015 sen Flytta Jag hem efter några månader Kom det Anmällningar om Narkotika brott och säljning, grov Misshandel och fler bråk och brott.

2016 så kom aina och Körde mej tillbaka till nereby och nu sitter Jag här och det är sista gången Jag har lärt mej av mina Misstag och nu väntar Ja på att Flytta och sköta mej allasas.

//

TJÄNA GRABBAR!

Allt bra? Jag heter M från Växjö bästa gröna stad i hela Europa.

Jag bor i Nereby just nu. Jag har levt i Sverige nästan ett år. Jag gjorde inte bra saker, därför kom jag hit.

Förut sa jag att jag gillade att beckna gräs och att jag gillade att röka hasch. men nu säger jag att jag gillar att läsa böcker och jag gillar att spela Minecraft, Jag vet inte jag spela film heller...

Just nu jag sitter i klass i skollan bakom låst mannen fuck detta...

Alla grabbar här skrattar men jag vet inte vad händer i deras hjärtan, hehe...

Bror, vill du vara gangster en jävla fucking gangster, hehe!

De sa: lek inte med elden men de vet inte att jag föddes i en jävla fucking...

De har regler .Dom sa du måste följa regler hehe!

Mannen kom till Växjö så ska jag visa dig afghan regler men bara dra åt skärpet, därför här alla är varg mannen, De vänta bara på ett misstag, om du vill vara ett lamm så du kommer fel bror ringa upp. Jag gillar vargar ensam men vahshi. För en varg finns ingen förlora ,En varg bli vann eller död.

Bror var som en varg som en vuxen man som din bror tar hand om dig innan mäninskor knulla din drömmar.

Jag ber hela tiden till Gud snälla nån kom och hämta mig från helvete. Jag gör vad jag vill.

Vet du bror jag är inte kung inte knäckt jag är joker, Därför att jag inte vill blanda mig med dom andra hehe!

Mitt huvud är upp, för över mitt huvud är Gud. Gud är på min sida jag behöver ingenting.

Jag ska vara här i Hälen till julafton vad fan. Men det lugnt. Enshallah allt ska bli bra.

Den sista för alla grabbar: när en tjej är ledsen, hon går till pappas famn men en kille går ut på gatan för spolierar sina lungor.

Jag har en bror som alltid säger hela världen på din vänster boll bror så hela världen på din vänster boll bror.

//

Hur jag hamnade här

Shoo grabbar mitt namn är S.N och bor i nereby, jag ska förklara hur jag hamnade här .Allt började när jag var 6 år gammal när jag bodde i i hjällbo . Jag kommer ihåg att när jag gick i dagis gick bra, sen kom skolan det gick bra några år tills 3:an där jag började mobba folk, men jag visste aldrig varför jag gjorde det .Det var bara sköntTiden gick och gick och mamma fick ofta samtal från skolan att jag va jobbig,bråkig,aggressiv ,hotfull m.m

Mamma va alltid ledsen för jag inte sköte skolan, jag hörde henne gråta i köket på nätterna och bad till gud att jag skulle sköta mej..... Det ända jag gjorde på fritiden va att sprang runt i gatan och va med kompisar, vi gjorde brott som att göra inbrott,misshandel och thahla godis från affären fast jag såg inte det som brott , jag trodde att det för skoj skull ,

allt blev bara när jag fyllde 11 , pappa stack och mamma blev förstörd , efter ett tag flyttade vi till frölunda de va då allt gick snett , jag brydde mej inte om skolan och rökte joint med kompisar när jag gick i 5:an. Socialen blev oroliga vad jag gjorde när jag inte gick i skolan så det blev span i frölunda. Chorta spanade och fotograferade oss .

Jag minns också när jag var ute med min kompis och min bror skrev till hans lur att jag skulle komma hem för polisen var hemma hos oss . Jag började röra mej hem och stachade mitt shit, när jag va framme ser jag min mamma i vardags rummet och tårar rinna ner från hennes kind och två poliser som satt i soffan . Den ena ställde sig upp och sa: hej jag heter perry och är ungdoms polis och vi har sökt dig länge . Jag va tyst och spände knogarna hårt för jag kollade på mamma när hon grät.

Jag svarade tillbaka : okej, Men innerst inne grät jag för det va så svårt att min mamma ser mej sitta i soffan medans polisen visar bilder när jag becknar och fullt med sedlar i min hand. Några veckor efter polisen va hem hos oss skulle jag bli placerad på ett lvu hem men dom hittade en foster familj i angered i ett bonde ställe.

I början gick det bra jag fick gå på mini maria och prata med en kille som man kunde snacka med . Jag fick lämna pisse prov 2 gånger i veckan, jag blev drog fri innan 12, jag gick i skolan men va fortfarande kaos tiden gick och jag var fortfarande drog fri , jag bytte skola när jag fyllde 12 bast, i den nya skolan fick jag e special pedagog hon va snäll och man kunde lita på henne stor kärlek till dej, några veckor efter den nya skolan tog jag återfall och jag torska direkt , min foster mamma va sträng med droger , hon sa ofta om jag tar återfall så skulle jag inte få bo där, det va det jag blev rädd för men hon gav mej en till chans, jag blev glad och slutade igen

Tiden gick och gick och vi började bråka ofta för jag inte lyssnade på henne och för jag va kaos i skolan Några månader efter när jag va 13 blev jag vän med en kompis som heter T.B. Vi blev bröder jag såg upp till denna killen . bram e du min broder, När jag ska sova sätter jag på en låt som jag tycker om. Jag sätter på mig hörlurar och tänker på när vi rökte och saker som vi skrattade åt ibland det blir tårar min broder jag saknar dej

Tills slut fick jag bo på ett avgifting allt gick bra och jag bo där 1 månad efter det bodde jag på ett behandlings hem i två månader sen blev jag ut slängd för att jag torskade på tjack och röka jag fick bo hos min mamma så länge tills soc hade hittat plats, dom sa att jag skulle bo på avgiftingen jag bodde där i 5 dagar sen kicka jag jag va på rymmen i 7 dagar ,en kille som

heter R.E hjälpte mig när jag va på rymmen stor tack till dej
min broder du va en riktig broder du stöttade mig till max...,
till slut tog dom mig och körde mig till ett

//

Sis nereby hällen

tre strek adidas airmax och en hoddie om ni vill ha dunder ni
hittar oss på norrby

//Borås norrby

TJA, VAD TÄNKTE DU?

Jag bor på Nereby hällen har bott här i 3 veckor, har bott på Ryds brunn källan i 6 månader

Men då var jag 12år nu är jag 15år och väntar på att flytta härifrån så jag kan börja lära mig och flytta hem. Jag är ifrån Tynnered, V Frölunda och vill tillbaka dit till mina nära, kära och så vidare, undvik personer som knarkar och har nedbrytande brottsligt beteende de drar ner en bara.

Jag har avvikit en gång och det var enda gången haha fan vad dum jag var, avvik inte vart du än inte vill vara, det lönar inte sig att vara "inlåst" utan tjejorna ,utan bara grabbar. ☹

Men fan då nu är det försent haha.

VÄNTA BARA TILLS JAG FÅR CHANSEN ATT BÖRJA I EN ALLMÄN SKOLA MED tjejer OCH INTE BARA INSTITUION GRABBAR UFF undvik. Mvh TJENA , VAD TÄNKTE DU? ;)

//juuhny

Malmö

Jag är 14 år gammal och jag siter i en låst avdelning i Göteborg. Det började med små grejer som att plocka i affärer. Sen blev det lite Vera man börja plocka moped. Det var roligt tills inte snuten fånga mig. Kommer ihåg när man åkte moped så kommer snuten med sin MC och skriker stanna men man stannar aldrig och han kikar sin MC och han tar i min hand sen saktar jag när och när det var typ 10 km i timmen så kasta han sin MC och han tar när mig på marken. Det börja med att man börja ta Tramadal och rökar på. Och man har misshandlat 1 kille. Snuten fånga mig för att han viste vad jag hete. Så kommer snuten och ringer på mig och jag Bude på båten våningen så jag hoppa ut från balkången och snuten röka se mig så de kutar efter mig och de fånga mig till slut. Sen åkte jag till stationen med snuten dem fråga vad jag hete jag gav ett falskt namn till de och snuten fråga mig hur gammal jag va och jag så att jag var 15. Sen så snuten till mig det är inte dit namn och jag så att det var mitt namn men de så till mig nej hela tiden så jag fick damp och jag börja snack skit om snuten. Snuten så till mig att jag kommer sitta här hela dagen tills jag erkänna. Jag så det är lugnt för mig. Jag satt på stationen i 2 dagar och sen jag erkände för att man fick san SICAS. Snuten så till mig bra jag så till snuten vad bra är jag hund eller. De så nej jag så att alla snutar vå mina hundar som sprang och slicka sig i röven. Snuten fick damp och jag börja flabba åt snuten för att de fick damp.

Jag ångra mig helt att man gjorde sanna grejer. Jag svär det är inte ens långt att hålla på med sant skit som knark eller plocka grejer eller att slås. Man ångrar allt när man är inlåst. Man för börja om alt frön början. FUCK ALLT. KNARK OCH ANDRA GREJER.

//

Tjena mitt namn är L.

Jag fick besked om att jag skulle få stanna är under en utredning igår. Det känns riktigt värdelöst. Allt gick så snabbt när polisen kom när jag satt med min kompis. Vi hade tänt en eld och satt och tog det lugnt. Jag va på rymmen då förtillfället men det dröjde inte länge innan jag såg två polisbilar börja komma upp på vägen bort mot oss. Jag blev rädd och sprang upp och gömde mig i skogen. Jag hörde hur poliserna prata med honom. Dem frågade om han var ensam och han svarade "ja det är jag" och jag ser att polisernas ficklampor börja komma närmare mig och vid det tillfället började jag springa ännu längre upp i skogen och dem fick syn på mig och började springa efter. Jag ramlade flera gånger och det ända jag hörde va mina hjärtslag och mina andetag. Tills jag hörde stanna annars släpper jag hunden! Jag stannade och satte mig på knä. Då insåg jag att det va kört för mig. Dem satte mig i bilen och sa att vi skulle till BUP i Göteborg och där fick jag reda på att jag skulle bli sis placerad på Nereby. Polisen sa att jag skulle se allt positivt men det funkade bara över natten. Det känns så inlåst vart man än går. Just nu sitter jag och kollar ut igenom fönsteret och ser höga stängsel och vet bakom dem finns frihet, men jag tänker avtjäna mitt straff och sitta här tills jag blir frisläppt och inte rymma. Även om man har tänkt tanken att rymma. Jag fattar inte hur detta kunde hända! jag trodde att det inte skulle hända mig, men nu sitter man här och skriver. till alla som läser detta att gå inte för långt så som jag gjorde. Ingen vill sitta på ett sånt här ställe. Det är inte häftigt för fem öre! Så om ni läser detta tänk efter och gör rätt val i livet och förstör inte för er själva. Man tjänar inget på att vara kriminell och leka gangster. Jag säger inte att ni ska vara guds bästa barn men bara att tänka på vad ni gör och inte hamnar på fel spår.

Det är svårt om man haft en jobbig uppväxt med alkoholism och missbruk inom familj och vänner. Drogerna tog över mitt liv och fick mig att göra skit som jag i vanliga fall inte hade gjort till exempel inbrott, stölder, vapen, mm. Ett tag kom det in anmälningar till soc och polisen varannan dag om misshandel, droger och hot. Men på ett sätt ångrar jag inget jag gjort. Jag vill tacka mina vänner som alltid stått på min sida utan er hade jag inte klarat detta (L, J,V, G,) tack till er ni är bäst!!!

// L

Från helvetet till paradiset

Mitt namn är H. A och jag är från Irak och fyller snart 17 år. Min familj bor kvar där, vi är 6 personer i familj och vi är väldigt kärleksfulla och det är tack var min pappa och mamma som har uppfostrat oss barn med kärlek och respekt. Min pappa är en väldigt jordnära person och en bra kämpe som gör allt för sin familj. Jag började skolan när jag var 7 år och har alltid älskat skolan, jag var duktig och hade en dröm att bli ingenjör en dag, men lärarna var väldigt stränga en slog oss när vi inte kunde svara i lektionen. Tyvärr har vi ingen mänsklig rättighet där. Omständigheten i Irak gjorde det svårt för mig att bo kvar, mina släktingar bor i Sverige och varje sommar när de kom så lovade de att jag ska till Sverige om jag klarar mina prov i skolan och bli ännu duktigare.

En dag när jag skulle hämta varor till min pappas jobb och jag hade hyrt en moped så blev jag stoppad av polisen som ville att jag skulle visa min legitimation för att den dagen så var det förbud att vistas ute för moped och jag inte visste om, men jag var 15 år och hade ingen legitimation så fick jag åka in i vuxenfängelse för det och där blev jag slagen så att jag svimmade och våldtaget av män. Detta gjorde att jag inte ville leva längre och isolerade mig från omvärlden. Det var svårt för min familj också. Jag bytte skola för alla visste vad hade hänt mig men det hjälpte inte, alla mobbade mig och pratade om mig så jag klarade inte vara i skolan. Min pappa skrev in mig på en internatskola men det var för dyrt för min familj, ca 4000 kr i månaden.

Jag ska inte glömma min mamma som har stött mig med sin kärlek och hjälpte mig när jag hade prov, hon var min trygghet

med sin varma famn. Jag hade en vän i skolan som hjälpte mig men Isis hade kommit till Irak så min kompis och hans pappa åkte för att kriga mot Isis och där blev de dödade. Jag mådde jättedåligt för jag förstod inte varför jag levde medan min kompis dog, så jag sökte mig till samma grupp som han krigade med för jag klarade inte att ta livet av mig, så jag tänkte att om jag blir skjuten av Isis så slipper jag livet. Mina föräldrar blev oroliga och ville att jag ska tillbaka mig. Mina föräldrar övertygade mig att komma tillbaka för livet var inte slut bara för att jag hade varit med om något jobbigt och att de skulle hjälpa mig att åka till Sverige så allt blir bra. Jag åkte Till Iran och var där i fyra dagar. Sedan åkte jag till Turkiet och stannade i sex dagar och sedan åkte jag båt till Grekland. På vägen var jag jätterädd för det var mitt i natten och kolmörkt så jag såg inget. Från Grekland åkte jag buss till Makedonien och Serbien. Därefter åkte jag till Kroatien, Österrike, Tyskland, Danmark och sen Sverige. Jag kommer aldrig glömma vad jag har upplevt och varit med om under denna resa.

2015 kom jag till Malmö och där bodde min kusin som jag fick bo hos. I Malmö fick jag pengar av socialen och god man. Jag mådde förfarande dåligt av allt som jag hade upplevt. Det blev inte bättre när jag kom till Sverige eftersom jag var ensam utan min familj och kände mig isolerad. Jag kunde inte språket. Jag fick psykolog hjälp (en kvinnlig eftersom jag inte litade på män då) och där fick jag hjälp i sex månader. Efteråt blev allt bättre och jag fick kompisar, började klara socialt umgänge utan att må dåligt. Jag bodde i ett boende i ett år och där upplevde jag saker som var bra och dåliga. En dag var jag med min kusin ute och när vi kom tillbaka till boendet så följde han med in och där kom personalen fram som inte kände min kusin och sa att han inte fick vara där. De skrek på oss utan respekt. Min kusin försökte förklara att han brukar komma dit och att alla känner

honom. Efteråt så åkte min kusin iväg men själva personalen ville skapa problem så han och en annan boende som både är från samma land gav sig på mig och sen anmälde mig. Polisen kom och tog mig och förhörde mig, sen fick jag komma tillbaka till boendet för det fanns ingen annan stans och ta vägen. På morgonen kom chefen och berättade att jag inte får stanna kvar i boendet för personalen hade skrivit i min journal att jag var problembarn och att jag säljer narkotika eftersom jag hade pengar och dyra kläder. Jag åkte hem till min kusin och efter tre dagar så ringde socialen till mig och ville träffas, När jag väl var där så såg jag att polisen väntade på mig och de tog mig till SIS på Margeretelund.

När jag kom till SIS så fick jag veta att det är ett slags fängelse för ungdomar. Första dagarna så visste jag inte mycket om SIS och trodde att jag var här tillfälligt tills de hittar mig ett annat boende. Tiden gick men jag kom inte ut tills en dag så ringde min social och berättade om SiS och min LVU och att jag ska få advokat och som sagt så fick jag advokat och har varit i rättegång som där fick jag min LVU. Jag har gått runt med tankar att livet är slut och jag kommer aldrig härifrån. Personalen pratade med mig många gånger och berättade att jag är ung och har livet framför mig och det stämde för jag insåg att SiS är bra och här kunde jag lära mig reglerna och när jag hatade min soc så ville hon mitt bästa, så att jag är här på Margeretelund är det bästa som hänt mig. Jag har tänkt mycket och bestämt mig att när jag kommer ut härifrån så ska jag fokusera på mina studier och kämpa så att jag blir något bra i framtiden och att min familj ska bli stolta över mig.

Mitt råd till all mina vänner och alla som har svårigheter att alla be om hjälp när du behöver det och ta emot hjälp när du blir erbjuden den för man ser inte sig själv när man sitter i sin mörka grop för livet tar inte slut bara för att man har haft

svårighet utan det kommer alltid ljus efter mörkret, man ska inte låta sin ilska ta över sitt liv för så har man förstört sitt liv och skapat smärta för sina nära och kära. Jag vill tacka alla som har hjälpt mig sen jag kom till Sverige; min gode man, min soc och alla personal som jobbar på Margeretelund och speciellt lärarna på skolan och jag vill tacka min familj och min farbror för deras stöd...

Tack och lycka till!

Jag ser folk med äkliga leenden som har skumma beteenden

Jag ser folk med äkliga leenden som har skumma beteenden. Jag ser det men inte du. Jag går o går i det mörka dimman utan ett ljus du döljer dina känslor med ett ljug för du vet sanningen Hård som metall du färväntar dig Att vinna men inte Att förlåta för du har förlåtit det mesta som det vill djävulen som Har jätte dig en läxa men du vet att djävulen för följer dig du vill Att han ska lämna dig men då har du ingen vid din sida du lider inom borts empati o känslorna e Helt döda så du går loss Folk dom känner dig men du känner inte dom.

Tänke er en trappa med ungefär 8 st trappsteg, du måste upp för varenda trappsteg. Du trillade ner några stycken. Knäna vek sig. Dags o börja om igen. du klättrar upp igen. Någon puttade till dig så du ramla ner igen, inte bara några steg nu, utan alla. Nu är du på botten. Du kollar upp och ser de höga trappstegen. Du tänker "shit, fuck! hur ska jag ta mig till toppen igen? Fan fuck det!" Du sitter där och ser hur alla andra ger det en chans till. Ett steg i taget bara tänker du, så går allting perfekt. Du tror du e stabil på fötterna, och är på toppen igen. Du klarade det. Äntligen tänker du. Friheten kramade om dig. Här uppe såg du allt så klart. Nu var det att stanna kvar där. Du såg en till trappa som var högre upp. du skulle ju bara stanna kvar där. Du gick över till den andra trappan. Men du visste inte. Du var tvungen att klättra upp igen....

Lyssna, jag va absad. Bludnade hårt, vill inte veta. Morgon dagen va inte vacker. jag minns va mamma sa, knaset kommer jaga dig, ända in till återvändsgränden. jag lyssnade inte. Money on my mind. Det var det jag hade i huvudet. Har haft

3:an ett tag nu. Eget beteende. Impulsiv. Självdestruktiv. Blod blandat med tårar svider. Måste få det o funka. 2 år inlåst. Nu börjar man bli skicklig på detta. Drogerna sabbade allt. De tog alla mina chanser jag fått, holken brinner, känslor som försvinner. De va inge kul me massa fucking strul. Kunde inte sova, måste göra ärenden. Påsen räckte till 3 lines till. Fuck, ångest, drog in den smala finkrossade linan som låg på den skitna allmänna toaletten. Fort, ut nu du måste fixa cash innan tjacket e slut. in i affärer, ut med feta kläder. I gubbe tack va de behövdes för o klara dagen. Fan, ville inte va sånhär. Vänner blev till ovänner. Det är nu man inser att dom hade sett mitt riktiga jag. Och det var ingen fin bild. Dagar blev svarta, minnesförluster, dem jävla kabharna, blev så torsk. jag e en bra tjej, men stämplades snabbt som en knarkare. Får inte glömma vem jag är. lyckan kommer, lyckan går, bakom galler jag nu står.

//

I soc händer

Hej, för ungefär ett år sen började allt. jag kom inte hem på kvällarna, svarade aldrig när mamma ringde ljög om allt, jag och min syrra kunde vara borta i flera dygn utan att höra av oss, de höll på så i ungefär 2 månader. kom hem stupfull när jag gick ut på nätterna. till slut så fick mamma nog och ringde soc och sa att hon inte orkade mer (min pappa är inte med i bilden pga att han dog i överdos 2014) när jag och min syrra kom hem efter 3 dagar på rymmen så berättade mamma att vi skulle bli omhändertagna.

Jag blev såklart jätteledsen och fattade inte va vi höll på med, som sa att de bara skulle vara i ungefär 1 vecka sen skulle vi få komma hem igen så jag packade bara min lilla väska och inget mer. Jag kom till familjehemmet. de var mitt ute på landet så de va inte så kul. Jag gick in dom verkade trevliga oså men efter ett tag så blev dom otrevliga skrek på mig oså, min soc as att jag fick flytta hem om både min mamma å jag ville så vi överklagade beslutet men fick aldrig flytta hem. så där stannade jag i ungefär 5 månader. efter 5 månader så var jag o min syrra hemma över lovet å vi valde å sticka så vi åkte till stan osv. Det var då drogerna kom in i bilden, jag började röka på, vara borta osv. sen så hittade våran familjeterapeut oss på stan och tog hem oss. men sen så fick jag reda på att ja skulle byta familjehem. dom va jättesnälla oså men jag rymde ett flertal gånger jag fick en gång i a timmar. till slut fick familjehemmet nog och jag fick flytta, Jag visste inte var men jag skulle till uppsala sa dom senare och de va ett HVB jag hade börjat röka i familjehemmet å jag fortsatte på HVB i alla fall så trivdes ja där o dom va snälla men en natt gick jag å en annan tjej ut på natten och flera andra också drack, rökte på va me

killar sovde över hos dom, rökte på i mitt rum i ungefär 2 månaders tid till slut så fick HVB nog å ja var tvungen å flytta dom sa att jag skulle till övsta vi körde i ungefär 4 timmar de va en stund i skogen tillslut va vi framme i juni var jag tvungen å flytta åch jag har bott här från juni till november ungefär ett halvår å är fortfarande kvar fast min utredning är klar men snart så är jag hemma å ett tips sköt dig du vill inte hamna i soc händer för de är jättesvårt att bli av me dom, å va positivt för de går snabbare då! :)

/ D6

Sho

Sho. Jag är en tjej som har bott på SIS ett tag nu och ska berätta till alla shunos där ute varför och hur det känns.

Droger, Alkohol, Misshandel, olaglig handel, Inbrott, bli stölder till moped och tillsist bränder.

Okej, du tänker "haa kolla bruden vad leker hon" Lyssna allt för dig är inte lögner i sanningen finns men den är svår att ta reda på.

Augusti vaknar jag med två grisar framför mitt ansikte, yani Aina på hvb hemmet jag bådde på jag gjorde stället från hvb till knark ställe. Jag var aldrig där massa hämtade upp mig på nätterna och gick på fester och massa annat knas. Nina bad mig packa och med lugn packade jag gjorde problem och var berädd med att få grisarna på mig. Med fem +-bilar var jag framme vid björkbackens sis hem i göteborg.

Fick LVU på mig, träffade chefen och min kontaktperson där yani dom gav mig en chans till, Okej fick fira min fedelsedag på sis och efter 15 dagar där var jag tillbaka till hvb hemmet, Nya brudar och allt.

Jag tänkte jag är lugn i tre veckor sen jag fortsätter kaosa med mina grabbar men det tog tre dagar och dom fortsatte hämta upp mig. Då var jag tillbaka till samma sis igen, hade sumpat chansen men skiter i de va de jag villa.

Efter några veckor på sis kör personalen mig till en annat sis, haa de är Jag är nu när jag skriver de på Lövstasskolhem. Detta stället är sykos asså vi tjejer kaosar varje dag på avdelningen, tjejerna är sjuka skitsnack och falska sidor hela tiden har aldrig

varit iblandad i tjejgrana, men en sak säkert aldrig med tjejer
asså kommer alltid hålla mig till mina grabbar.

Lyssna soc har haft mig i flera år men har kunnat fortsätta med
kriminalitet förutom på sis.

Ingen kommer kunna förendra mitt liv bara jag så fuck soc
men jag är beredd på att ni aldrig kommer få mig att ändra på
mig.

//Dom kallar mig G-M.

Jag vill komma med i den här FKN boken

Soc tog mig och min tvillingbror från mamma & pappa! Vi flyttade till en familje hem som vi skulle i fem veckor men det blev några år till... När jag var fyra år särades vi och jag flyttade till ett nytt familjehem men han bodde kvar! Jag bodde där i 7 år och sen flyttade till ett Hvb som jag bodde på 1 år till ett annat 1 år och ett till 1 år och hamna till sist på Lövsta SIS var faktiskt bättre än dem andra hemmen och bästa personal G & R co! Har bott här ett år nu och ska flytta snart! Jag träffade min stora syrra <3// R

MV-fkn-H Her nomo

Varit här i 3 veckor nu

Varit här i 3 veckor nu på lövsta Tallhöjden. Var i familjehem nu i somras. sen jag kom tillbaks utan någon förändring, men viljan fann. Nu sist jag torska hade inte tänkt något snutknas vafan, skulle ba träffa en fett fin kille han hade kommit hem från behandling. Vi hade saknat varandra. VI hade det mysigt o bra, när vi sågs, rökte bara gräs några rita och lite alkohol och dagen var igång. Jag har aldrig tyckt om känslor och verkligen inte och dela med mig utav dom, drogerna hjälper mig och glömma. Jag o killen hade det chill lite internet tjock en dag o en annan subitex. Sen det knackar på dörren. Han kollar o säger – de e aina. Men jag brydde mig inte samma visa varje gång vi lät det va ja somna va så borta asså. Jag vaknar o polisen har kommt in i lägenheten till stationen pissa snabbsticka, dom vet jämt är det L hon är positiv. Torska på benz, tock, sub, rökad. Då jag skratta fast ja va ledsen. Morsan ställer upp natt o grejer hon fick åka o hämta mig. Kände mig så fucking värdelös. Svek o lögner jämt. Önskar jag var någon annan. Folk blir ledsna av mig jag vill göra folk galda. Allt ska lösa sig när min största önskan. Det kommer o ta tid. Men efter regn kommer solsken. Lite snabbt om mina problem.

//L <3

Lövsta skolhem

Hur ja hamna här vet jag inte själv men en sak jag vet att det var onödigt har inga narkotika eller Alkohol missbruk det var för jag vart på "rymmen" i 6 dagar och motstånd mot polisen de e sjukt men i alla fall jag har varit här i 2 månader kommer hem snart omg men i alla fall så vill ba säga bråka inte me folk vu long hur mycke du än hatar personalen bemöt den snällt och gå på alla möten då gå fortare då Rym inte för du förlänger din tid hamna inte på såna här ställen det e hemskt

//bruden från soffe

jag kan ändra mig de tar bara lite tid

Sho, 15 år här, detta är andra gången ja skriver in en text till sis boken, förra gången jag skrev så tog personalen inte med min text för jag va ute på vift :) Bor just nu på Lövsta tallhöjden , är här på utredning. Vart inlåst sen juni 2015 alltså för längesen. Då kom jag till björöbacken och satt där i 1 år och 9 månader. Dock så hjälpte inte dem mit ett skit. Va på alla avdelningar, först kom jag till kompassen akutavdelningen, sedan flyttade jag till västan den läsbara avdelningen och sedan östan den öppna och tillbaks till akutavdelningen igen! ja, ni ser ju, har ju axat ett par gånger kanske 7-8 gånger? Sen släppte de ut mig till fosterfamilj i öa i skåne men de funka it för jag fortsatte punda så de satte mig på Lövsta tallhöjden. Plisen kom och tog mig. Vilka grisar. Såklart man har grova abs här inne, min kropp skriker efter att få dra i sig lite tjack. juste tjacket. som är anfetamin om nån inte visste, det är min huvuddrog. Benzo är med en av dem men ja blir så torsk på det när jag poppar i mig det. Det är inte kul att va ett maskrosbarn och de är fanimej inte så nice att sitta sin tid på sis och bli behandlad som en jävla pundare, jag kan ändra mig, det tar bara lite tid.

Hatar att gång på gång göra morsan besviken, att svika min man. Är så tacksam för att min finaste R finns där för mig. Glömmer aldrig första gången jag såg dig. Visst vi pundade ööver, men de fanns dagar som vi inte behövde knark, för vi hade varandra. När du blev häktad så va ja på rymmen, du skulle ju bara hem lite snabbt o hämta shit. Polisen kom o hämtade mig några dagar efter o körde mig kompassen. Dagen kom o ja blev släppt men du fanns inte där så jag kunde inte hålla mig ren, det enda som fanns va drogerna. Du släpptes efter 1 o halv månad o såklart åkte ja o träffade dej snabbt som

fan. Ja axxa tillslut till dej o sen va vi med morsan tills ja hade en plats på Lövsta. Fuck ja ville inte lämna dig min prins. Men nu så jobbar jag med detta. Fan, de känns rått för vill inte du ska bli torsk på habb igen. Min mamma är ren nu o bor på behandlingshem, är så stolt över dig morsan <3 om du klarar detta gör jag det med. Snart är jag ute igen. Man får tyvärr inte raka här de e kaos i mitt huvud. Måste ha nikotin. Tur morsan kommer snart me cigg t besöket. Efter så ska jag nog till ett HVB för familjerna jag hamnat i fungerar tyvärr inte. Må gud hjälpa er som sitter i skiten, och va starka tjejer. jag vet de e pissjobbigt det e sånt man måste ta sig igenom. Men har lärt mig en sak, sis har inte hjälpt mig o kommer aldrig o kunna. Vissa blir inte friska efter de suttit. Men till andra som mig som har varit djupt nere i skiten, deras snack o skit funkar inte. Men jag hoppas att jag klarar det när jag kommer ut, för måste få va med min familj, min fästman, jag e så lycklig när jag e med dom o då behöver jag inget knark. Mycket tjat om det. E tacksam över alla fina personer jag lärt känna under de 2 åren på sis, och hoppas det går bra för er. Är en impulsiv tjej som går på med, gjort det sen jag va 7 år de hjälper mig när jag pluggar. Haha t. Ibland känner jag mig som en tom gurka av dom. Rätt hög dos. Men de hjälper mina abs efter tjacket. Bli galen här på lövsta, de e massa barn runt om kring mig. Whaa, släpp ut mig. SiS suger i alla fall, och det vet jag för det har varit mitt hem. Hoppas de går bra för er som sitter, kaxa inte, undvik isolering o massa skit så ska ni se att det blir bra. jaja hoppas jag e ute när detta blir publicerat o alla från VBG vakta min hemstad tills ja kommer <3 Saknar alla, min familj, min man, mina polare. Ha de o tänk på va ni gör. Wish me luck :)

//Bruden N.L från

Att började med att jag träffade en helt ny kompis

Att började med att jag träffade en helt ny kompis. Jag drog till skolan och såg Denna nya tjejen. i början var vi inte kompisar sen började vi skriva och och efter de så började vi hänga och det började i slutat av 8:an vi började gå på fest dricka alkis och efter det började vi Rroka vanlig cigg vi träffa killar som v äldre och vi va ute sent på kvällen me dom. vi kunde dricka på vardagar. Jag började bråka med mitt familje hem som Jag har bott hos i 6 år. det blev så allvarligt att jag inte ens fick mat inte gick på mina fotbolls träningar. Till slut ringde soc och hämtade mig på min prao plats. Dom sickade mit till akut bup i Borås sen sickade dom mit till lilla torp och Jag var så arg och ledsen så att jag började skratta och visa glädej utan att jag viste va fan jag hålde på med. efter 3 veckor hämtade dom mig och skikade mig till ett behandlingshem. I början var det ok men varje dag for att pendla till skolan och tjejerna som borde bär började hata på mig dom började kalla mig hora, slyna och idiot mim. Så började av vika med min kompis S vi började Dricka varje dag och röka efter det började vi röka på typ varje dag och gå på fester. den här tiden kände jag mig hem lös för på Det här HVB Hemet började misshandla mig och jag avvekt varje dag Jag mådde inte så bra, den Tiden ville jag bara dö så en dag när jag Drog till skolan ville jag inte tillbaka till det Hvb Hemmet så jag sov hos min kompis och den kompisen drack vi alkohol och typ rökte på dagen efter var det skola och jag åkte buss med henne efter de kom jag hem till Hubert och innan jag gick ut bilden sa den jävla Tanten – innan du går ut ska jag berätta något. när du kommer in ska du gå in och paka och åka här ifrån. Jag tänkte vem fan e hon och säger så här till mig sen

kom soc rutn 7 och vi skulle åka till gbg och nu var jag där igen på lilla torp Det känndes bättre enda till min soc ringe och säger vi letare efter ett sis till dig Jag fick panik och asså blev en annan person han sa att dom skulle hämta mig om 2v men dom här 2 v blev till 2 dagar Aina hororna hämtade mig och jag bytte 3 polis bilar för att komma hit till Lövsta och det var skönt o komma hit allt blev lugnare Jag kände mig tryg men sen började jag iskolan och träffade andra som bodde på Lövsta sis. S Shoo alla det e lillebror på Lövsta här med bästa boor H M

//Från R som dom kallar mig <3

En keff resa

Jag har haft lvu i nio månader varav en av dom har jag vart på sis. Innan jag kom till sis var jag på hvb hem utanför uppsala trivdes där i stort sätt hela tiden tills i slutet. Dom började anklaga mig för att ha stulit och (mobbat) en av eleverna. Vilket så klart inte var sant. Så jag blev arg och kände mig utpekade så jag och en äldre elev avek. Cirka en månad senare på rymmen så väktes jag upp av två poliser, dom säger att jag ska ta på på mig kläderna och att vi ska åka, jag frågar vart och dom svarar att dom inte heller vet hundra, cirka tio minuter senare så säger dom att vie på väg till sis utanför Gnesta. När vi kom fram till siset (Lövsta) så bemötts jag av två ordinarie personal som hälsade och gjorde en full vistering. Senare så fick jag gå in på avdelning och dom (ordinarie personalen) visade mig till mitt rum. det var rum nr8 när jag kom in ser jag bara en säng och ett bord. Jag hade inte ens någon stol till bordet. Det var tomt och kändes som en sån där fängelse cell i filmer, dom berättade för mig om reglerna och rutiner, dom gick ut med mig på avdelningen och presentera mig för dom fyra andra ungdomarna på avdelningen. Jag åt frukost sen gick jag in på mitt rum och la mig, jag tänkte hur jag hade kommit hit, det

Det har vart svårt men för första gången nånsin har jag insett att man inte alltid kan rymma ifrån sina problem, att ibland måste man brösta skiten och det e det jag ska göra nu, så jag kan komma hem och ta hand om syskonen och se min mamma lycklig. /hundrasextiosju

//

FRÅN STHLM TILL SMÅLAND

Cho mitt namn är J jag kommer från Stockholm. Nu sitter jag här på Ryds brunn Avd Källan har bott här i 3 månader och ska flytta till hässleholm utredningshem sen hem. Jag var tolv år när jag kom hit och har inte lärt mig ett skit här. Är 13 år nu och när jag kommer ut direkt ska jag åka och softa med laddjerkan min storebror. Det börja med att jag kickade lite äzi

Sen hamna jag på ett hvb hem i Borlänge dalarna rymde men min bror varje dag nästan vi softade i Avesta med grabbarna där sen fortsate vi till sthlm och när jag torska och han så åkte han till sis och jag tillbacks till hvb hemmet sen rymde jag efter 2 dar igen till stockholm sen åkte jag tillbacks friviligt till hvb hemmet och sen efter 2 dar så var jag påväg att rymma sen kommer en personal med bil bakom mig och säger vi kör dig till stockholm då hoppade jag in vi åkte tillbacks till hemmet jag packade sa fuck you till alla sen åkte vi jag var hemma igen i stockholm först fick jag inte gå ut bara gå ut och röka sen in igen men sen sa jag till min pappa jag har tråkigt ring till soc och fråga om jag kan få börja gå ut några timmar per dag och det fick jag så nu var jag ute igen och direkt började jag med allt igen kickade mopeder och rökte äzi varje dag sen kom det en dag jag hade soc möte med mitt nya familjehem sen efter mötet så flyttade jag dit till henne det var soft hon var soft och det var i stockholm också så det var chill men jag hade ju så klart regler som jag inte gillade så jag började rymma. första gången jag rymde från familjehemmet så kom jag tillbacks samma dag fast på natten och då var hon så klart sur men jag har ett problem det är att jag sticker direkt om jag blir tillsakd när jag gör något fel så jag drog nästa dag jag var efter beng också hade rökt 2 gåsar samma kväll som jag kom tillbacks på

familjehemmet. Och efter det så började jag rymma varje dag nästan ibland var jag borta 1 vecka ibland 1 dag så var det i en månad sen kom den dagen då jag skulle hit. Jag fick åka hem till min pappa i orminge skulle såva över där så dirket när jag kom dit gick jag ut dirket och börja åka moppe softade bara sen fick jag ett samtal från min shorfamilj och hon sa att hon kommer till min pappa och så kan vi äta tillsammans så jag sa ajt sen åkte jag och stachade moppen i en skog sen gick jag och mötte henne vid bussen sen gick vi upp till mig sen berättade hon att jag ska till småland på sis så jag hoppade ut från balkongen hämta moppen och sen spam ringde dem mig så jag svara

//

Från toppen till botten real quick

Sho, vi kallar mig Scareface i den här historien. Jag är 14 bast och kommer ifrån en komun utanför Göteborg. Allt började när jag började 7an och kom till en ny skola. Jag lärde känna alla 9orna snabbt. En kille lärde jag känna extra vi kan kalla honom R. Jag och R började umgås mer och mer. Vi gillade att fucka ur vi gled runt och skolkade och rökte holk. Sommaren kom och jag och R softade runt på nya moppar varje vecka och bara rökte hela tiden och det var soft. Denna tiden var den bästa tiden i mitt liv. Dom största problemen vi hade var om vi skulle haffa bobby eller grälle. Men sommaren tog slut och R började gymnasiet. Det blev tomt utan 9orna på skolan. Kände ju ingen annan på skolan så jag sket i att gå dit. R var iväg och slirade och tjänade pengar. Ibland var han borta i flera dagar i sträck. Jag började umgås med en annan polare sen innan. Vi kallar honom D. Jag och D var ute sena nätter och rökte i flera timmar. En dag gick jag och D hem till en tjej kompis och softade där. Hon drog upp 3 ecstasy och frågade om vi ville ha varsin. Vi poppade varsin och vi gillade det. Dagen efter gick jag och haffade 4 e till. Senare på kvällen gick jag och D tillbaka till samma lägenhet som kvällen innan. Jag 2 och en halv och det var soft. Vi gick ut och rökte och när vi kom in igen satt min broder R där. Han hade med sig en av sina polare som jag hade träffat några gånger innan. Vi kallar hon RS. RS tog upp 4 gram tjack och jag, RS, R och D drog 3-4 gram. Och liknande fortsatte varje helg i 3-4 månader. Jag och R hade börjat vara med varandra mycket igen. Vi åkte runt i olika bilar och knarkade. Till sist hände det. Jag R och 2 tjejkompisar var ute och slirade i en bil när en av tjejerna körde av vägen i 130km/h och smällde rakt i ett träd eller något. Bilen började brinna. R släpade ut mig medvetslös ur bilen. 20 sekunder senare smällde bilen. Tack min broder R är evigt tacksam. 2 veckor senare vaknade jag

upp i en sjukhussäng. En läkare kom in och berättade vad som hade hänt. Hon berättade också att jag hade brutit lårbenet och att jag hade 2 brutna revben och fraktur på 4 kotor i ryggen och att jag hade haft inre blödningar på hjärnan (hjärnblödningar). Då såg jag också det, ett ganska stort ärr i pannan sytt med 15 stygn i pannan. Därifrån smeknamnet Scareface. Jag ringde upp R från min brors telefon. Han svarade och vi pratade en stund, han berättade att han hade varit tvungen att flytta till Stockholm till sin pappa. Några dagar senare fick jag åka hem dock rullstolsbunden. Det var då allt knas började. Jag började röka så mycket jag kunde. Jag gjorde vad som krävdes för pengar. Jag började umgås med en polare till R. Vi kallar honom G. Jag och G softade varje dag o rökte. Men efter ett tag började jag poppa ecstasy igen. Det var inte bra att blanda e och hjärnblödningar. Hjärnan började ta stryk. En kväll åkte jag D, G och 2 till kompisar hem till en polare. Bruden som var med hade med 20st ecstasy och 4 gram ladd. Jag och G poppade 6 e var och drog 3 feta lines var. Efter den natten hade jag ryckningar och käk spänningar i flera dagar. Jag märkte hur mycket all skit hade tagit på hjärnan. Men jag fortsatte. Jag började umgås mer och mer med RS. Vi åkte runt i hans bil med min rullstol i bagaget. Vi åkte runt och hotboxade. Vi torskade några gånger och spenderade många timmar på olika polisstationer misstänkt för olika skit. En morgon när jag och G sitter och röker wake trippel filter. G säger "Bengen kommer, kasta holken". Jag tog 3 stora bloss och kastade holken och började rulla i min rullstol. Snuten han ifatt och tog mig och tryckte in mig i bilen och körde mig hit ner där jag sitter nu. Ryd Brunn avd Källan. Har varit här en månad men vet fortfarande inte säkert vad jag ska göra när jag kommer ut.

Scareface

FRÅN UNGDOM TILL MISSÄRBARN

Sho Killaz, Jag heter L och Just nu sitter jag på RydsBrunn Källan.

Jag sitter Här för att jag missbrukat Cannabis och Bensin.

Det började med att jag testa sniffa bensin med kompisar jag tyckte det va konstigt.

Tänkte att det va en engångsgrej, efter ett tag blev det fett knas jag sniffa nästan varje dag.

Kände nästan inte nån effekt på det längre så man blev sne och så börja jag röka Hash.

När jag röka hash så trodde jag bara att det va bara att röka utan att man blir beroende,

Jag insåg aldrig att jag va beroende utan fortsatte bara att röka med glädje.

Efter två månader så pratar min syster J med mig och säger L du har problem och jag bara så fuck det jag har inga problem. Men istället röka jag mer och mer tillslut flippa jag.

Jag börja supa slåss och missbruka olika droger, När jag va och festa med mina homies så skriver min mamma och frågar om jag kan få hem J och P så dom kan slå min styvfassa för han har slått på min mamma, Jag var inte långt ifrån hemma,, så jag och mina homies drar dit och drar ut han i trappen (vi bor i lägenhet) och slår sönder han helt ärligt mina polare slår han

tills han bryter näsan och två tänder ute och sönderslagna ögonbryn..

Jag flippar ännu mer och hugger han två gånger i magen och spottar på han och bara går.

Efter den händelsen så börjar jag missbruka ännu mer. Ännu mer bråk med kniv och ännu mer bråk med vapen och händer. Jag hade skulder så jag va hemma och en kille med sina polare kommer in och frågar var hans pengar är, Jag får panik och vet inte vad jag ska göra, så jag går in på min mammas rum (Dom låg och sov) Öppnar min styvfassas låda och tar ut hans butterfly och springer ut ur rummet och hugger han som vill ha pengarna i handen och i bröstet, efter det så va jag lite mer säkrare om att köpa droger.. Jag våga inte krita en bit eller låna bitar. Började röka som fan och sniffa som fan, insåg inte att jag hade problem istället tog jag mer jag trodde bara att jag hade lite kul och rökte lite då och då fast istället röka jag varje dag.. Sket i skolan och rökte istället sket i skolan och sniffa istället efter ett tag börjar jag inse att jag har problem tack vare min syster J.

Skolan hade ringt soc och mamma hade ringt soc och gjorde orosanmälan.

Jag fick veta att jag skulle åka in på SIS och få LVU, Så jag stack första gången och rymde så kom jag hem och jag ville bara ha kul den sista helgen. Så jag snorta kokain och tram och rökte en massa och boffa/sniffa bensin och lim. Jag var verkligen en riktig pundare den helgen. Käka inget bara sniffa/boffa/röka/käka piller jag va stenad hela tiden.

Om jag inte hade en holk i handen hela tiden så hade jag en lina eller bensin framför mig hela tiden den helgen. Käka

tramadol bästa kicken men lixom jag är bara 15 bast asså jag har fucking problem jag älskar hash asså och jag menar det jag fucking älskar det då har man problem jag vill bara kunna komma ut härifrån och röka en holk eller ta en lina.

Låsta dörrar och fucking galler för rutorna det är fett knas att jag sitter här men har inget val. Genom livet har jag blivit Mobbad Misshandlad och fucking spottad på

Livet är knas nån gång i livet man ska inte tänka bakåt tänkt framtiden och hur fet den kan bli, Så mitt tips till er fuck rör inte droger asså.

Ni får ha det fett och blicka frammåt B!

-L,15

F.T.P

F.T.P hela vägen sen jag var 10 år gammal minns när jag va liten vi ville alltid va en guldgrabb tänkte bara på pengar jag va riktigt hungrig då tjäna typ 2500 kr per dag jag tjäna så mycket så att jag inte ville göra mer parra nu b står parkerad i cina väntar på kunder har alltid haft span hela mitt liv riskerade hela tiden tänkte inte på konsekvenserna jag körde bara men sen när jag blev stoppad av akosh blev hemkört och sen några dagar efter fick min mamma höra att jag beknade hon blev ledsen och arg och besviken hon skulle aldrig trott att sin son skulle göra nått sånt så jag blev helt fuckad börja mecka det gjorde mig lugn och funderade inte på saken nu är b 15 år sitter på sis låstbar avdelning en grabb från Rosengård b är en Soldieeer somalisk krigare shoutout till alla mina grabbar i kåken och shoutout till hela Rosengård och Free hela Rg support your local va händer Rinkeby tensta hela västerort riktiga grabbar

Ide 040

Vi hindrar oss själva

Vi alla söker frihet men bor i fängelsten vi själva skapat.

Räknar inte våra framsteg utan endast våra misslyckade dagar.

Höga krav på att allt alltid ska vara bra när människan bara har en resa att leva var.

Likt som fåglarna som flyger jagar de förvirrade femtonåringarna frihet.

Ställer inga krav på dagen, för när allt blir bra är vi rädda för att det ska rasa igen. Och sanningen är att aldrig blir problemen mindre.

Men inget lämnas olöst om vi inte väljer att se hinder. Vi hindrar oss själva från att må bra.

Bekvämt med att det alltid ska finnas lite knas.

Fast vem har man kvar när mammas mantel visas svag, och dem vuxna inte är lika lyckliga som man trodde.

När även den käre är olycklig och den lyckliga icke kär när kärleken gett och dödat så många liv.

När alla söker frihet men ingen någonsin blir fri.

T.Erixon

I'm still alive

Hej allihopa!

Jag heter MH. Jag kommer från Algeriet jag lämnat mitt hemland När jag var 12 år hamnade jag i Europa. 2011 jag var i Spanien och där började mitt livs historia alltså. Ingen kan hjälpa mig eller kan ta hand om mig, Jag känner ingen, och det var svårt för mig i början hur jag skulle klara mig. Här utan min familj. Sedan tänkte jag såhär jag måste klara mig och aldrig ge upp i livet. Jag har sökt lycka på gatan ensam vandrade jag i mörkret utan hjälp och stod ensam. Men stark tog jag mig genom många städer, hårda gator. Jag har testat gatornas frestelse som kriminalitet och droger. Våld var min vardag. Fem gånger har jag blivit inlåst i olika länder.

en vecka efter jag kommit till Sverige gjorde jag nåt som inte var bra. Så blev jag dömd till fyra år till behandlings hem på Råby. Ändå ångrar jag mig inte. För att livet inte är lätt, med kriminalitet. Så är det. Jag visste inte att gud fanns där för mej. jag tackar gud som ledde mej bort från fel väg, jag Tackar mig själv för att jag klarar det. Jag hoppas att mina bröder också kan hitta rätta vägen. Jag vet ni kan klara det om man vill. Om man inte vill förändras kan inget förändra något. Om du inte hjälper dig själv kan ingen hjälpa dig. Det bästa är att hålla sig undan från dåliga vänner och lita inte på dom. Gå Din egen väg och var dig själv!!! Du kan Säg vad du vill, du kan göra Vad du vill, för Att du är fri som stjärna i himlen. Men om du satt o jag satt, det betyder allt !!!!! FUCKED UP

SÄG INTE TILL MIG JAG ÄR STARK

Det handlar inte om det

i verkligen handlade det om att jag var den enda som fanns
inte där.

Så säg inte till mej att jag är stark,

säg till mej att jag var ensam.

Säg till mej att styrkan består av svek

och insikten att om inte jag gör det här,

kommer ingen annan att göra det åt mej

//M

Av en tjej

Jag heter C och jag är 17 år. Jag har bott inom SiS i lite mer än 2 år. Jag hamnade på Långanäs 23 december 2014. Jag bodde på en akut avdelning som heter Slottet. Där så var man en möbel. Man fanns där, men måendet blev inte bättre. När jag bodde där så mådde jag ganska dåligt. När man inte mådde bra så satt personalen och tittade på, men om man visade ett utåtagerande så tröck dom ner en på golvet. 4 personal släpade ner mig till isoleringen. Då fick man sitta där och må dåligt istället. Vad jag än gjorde så blev det inte bra. Juni 2015 så flyttade jag till Vemyra. I början så var jag ganska jobbig, jag mådde inge bra, men det blev bättre. En dag när jag satt inne på mitt rum och mådde dåligt så kom min kontaktperson in till mig. Han frågade om han fick sätta sig bredvid mig. Jag nickade. Då bröt jag ut i tårar och la mig i hans famn. Då tröstade han mig. Då insåg jag att han är en person som man kan lita på och sedan dess så har vi pratat och umgåtts väldigt mycket. Nu har vi en god relation. Personalen här på Vemyra bryr sig verkligen om mig och det känns jättebra. Vemyra är inte som andra SiS och det har hjälpt mig väldigt mycket. Personalen på Vemyra är bra, men jag har bäst relation med min kontaktperson, men jag har ju relationer med andra också. Min kontaktperson står vid min sida och får mig att må bra. Vi gör roliga saker och pratar ganska mycket om livet och framtiden. Min kontaktperson är inte bara min kontaktperson, utan han är även min bästa vän och sedan så är han som en pappa för mig också. Jag kan prata med honom om nästan vad som helst. Det känns bra. Han lyssnar på mig och han vill mig väl. Utan hans hjälp hade jag nog inte kommit såhär långt. Jag hade kanske inte mått så bra som jag gör. Hela Vemyra har hjälpt mig. Det känns bra. Vemyra är ett tryggt ställe att bo på

tycker jag. Jag får den hjälpen som jag behöver och det känns bra. Här är jag villig till att ta emot hjälp.

Av: C på Vemyra

GE ALDRIG UPP!

Det är första gången för mig som jag sitter på låst. Jag blev omedelbart omhändertagen efter min flykt till götet. Jag sket i precis allt och alla och bara rymde. Från ett tryggt hem, från min mamma och pappa och min lillebror. Jag ångrar mitt val och allt jag önskar är att få komma hem i gen! När jag fick reda på att jag blivit omedelbart omhändertagen så visste jag inte vad det innebar. Jag trodde det var positivt men oj, så dum jag var! Jag hamnade direkt på Vemyra. Sen jag kom hit har jag haft massa ångest, panikattacker och tvångstankar. Allt som en gång var mitt liv har tagits ifrån mig. Mitt band, min kille och min bästa vän. Alla spelningar och alla fester. Jag vet inte när jag kommer här ifrån men jag hoppas att jag hamnar på öppet nära Stockholm. Det är där jag har mitt liv och mina vänner. Min kille är i Gävle men det blir så mycket lättare att bara ta tåget dit från Stockholm. Jag saknar honom och jag saknar allt och alla, även min familj och jag hoppas att dom saknar mig också och tänker på mig. Här på Vemyra har jag blivit hatad, utfrysst och mobbad. Dagen jag kommer här ifrån ska jag bara försöka glömma bort allt som hänt och alla idioter. Jag har inte haft någon att vända mig till förutom vissa i personalen. När jag klarat mig ur det här levande så ska jag åka direkt till en tatueringstudio och tatuera in svarta ängla vingar på ryggen. Det svarta symboliserar att allt det här har hänt och vingarna symboliserar frihet och att jag klarade av det! Ge aldrig upp. Försök att hitta en väg som kan få er att må bra i stället. Till exempel spela musik och pyssla. Det är vad jag har gjort min tid här på Vemyra! Även om det känns som att ni inte kommer klara av det så försök att tänka positivt! NI KLARAR DET BARA NI ALDRIG GER UPP! <3

♥YOU CAN'T DRAG ME DOWN♥

Tänk att jag har suttit på låst nu I 1 år och 1 månad och jag fick reda på att jag kommer få flytta snart säger min soc.

jo nu ska jag berätta lite hur jag har haft det nu här på Vemrya.

Allt började innan jag kom hit... Ja bodde på ett HVB-hem i Borlänge men problemet var att jag stack hela tiden och var med kompisar och min kille jag hade då.

Jag tog droger, drack sprit, stack till o med ner till sthlm för att vara med mitt ex för att få bo där tills allt hade lugnat ner sig.

A men jo tjena lugna ner sig är bara förnamnet tills polis kom o tog mig till en "akut" avdelning i Örebro och jag var där i 2,5 månad och sen flyttade jag till Vemyra och jag tyckte "okej jag kommer klara detta".

IN MY ASS....jag blev mobbad,hotad,spottad osv, Nu när jag sitter här och väntar på att tiden ska gå så har det kommit in en ny tjej och hon är precis som den förra som bodde här och jag är fan glad över att jag kommer få flytta snart.

Jag kommer få flytta till ett eget nära mina päron(föräldrar) och då kommer jag hälsa på dom dagligen osv.

Jag hoppas att ni som läser detta tänker genom mycket på vad ni har gjort och inte gjort för att hamna här.

En fråga är det värt det?

Ja det var väl allt jag hade i huvudet som jag ville få ut i denna bok♥

/// FLAME ♥

J.A duvet

Hej jag är en tjej på 16 år och jag har varit borta hemifrån i 4,5 år och det är så jävla jobbigt. Jag bor på Vemyra just nu och det är fett jobbigt att vara så långt borta från sin mamma, lillebror osv. Min kille bor bara 2 timmar ifrån mig men han får inte komma och hälsa på mig för att min soc är en f***a och h**a. Pallar inte vara här. Personalen är fett jobbiga och man får typ inte göra ett skit.

E älskling du vet själv om hur mycket du betyder för mig ett liv utan dig är som ett liv utan luft, om jag eller du skulle göra slut mitt hjärta skulle gå sönder i 1000 bitar. Vet du hur glad jag blev när vi blev tillsammans jag vill inte förlora dig och lyssna du kommer iallafall aldrig förlora mig. Jag är glad att ha dig i mitt liv och jag vill inte förlora dig för om du skulle försvinna ur mitt liv skulle det vara tomt i hjärtat och jag skulle inte klara mig allting skulle vara tomt. För en sån kille som dig det vill alla ha. Tack för att du finns hjärtat. Men jag vill bara att du ska veta att jag bryr mig om dig och att jag älskar dig så fkn mycket, och jag kommer alltid att vara vid din sida dag och natt 24/7, jag tänker på dig varje sekund, varje minut, varje timme, utan dig skulle mitt hjärta sluta slå.

Jag kommer alltid att älska dig tills mitt hjärta slår till och med efter det. Love you sweetheart.

Mamma: jag älskar dig mest av allt du är min ängel jag kan inte leva utan dig jag svär. Förlåt för allt jag har gjort och kallat dig för massa saker. Jag ångrar det jättemycket, jag kommer aldrig göra om det. När jag flyttar hem då ska jag sköta mig, jag lovar. Jag älskar dig mamma du är mitt allt.

Lillebror: jag älskar dig du är min prins och jag skulle inte kunna klara mig utan dig. Tack vare dig så lever jag idag. När jag kommer hem då ska jag ta hand om dig min lilla köttbulle. Jag tänker på dig hela tiden min brori, du har hela livet framför dig och tänk på vad du gör och bli inte som jag. Du ska fan inte bo på sis. Jag kommer hem snart då ska vi spela FIFA 16 och GTA haha älskar dig min lilla idiot <3

Min lilla C min bebis du har nyss fyllt 2. Asså tiden går fort älskar dig.

S: min fucking broder jag saknar dig som fan asso tänk på vad du gör nu idiot och sluta med allt skit asso du vill inte sitta på såna här ställen som jag asso bror på riktigt hehe vem ska fixa gääärrriiiizzzz till dig nu haha det var alltid jag som fixa åt dig min lilla dreglare haha älskar dig kusiiii

A: min brori du har alltid varit där för mig när saker va skit jag kunde alltid komma till dig och snacka med dig och allt du är den enda personen jag litar på walla saknar dig som fan min fkn broder älskar dig bror.

L: min långish hää du brukar alltid snacka om ditt liv kommer sakna det haha asso och du är typ alltid glad har bara känt dig i 6 månader och första gången vi träffades då visste jag att jag kunde lita på dig och vi kom varandra skit nära bara på en dag, vi ska fan träffas utanför detta äckliga skit stället, våra minnen dom är helt underbara. Du är min L, K, M, N, M, K, S, M, Hakuna Matata. Jag älskar dig hjärtat.

A.D: din lilla jävel du blev så fucking sur när du fick reda på att jag bor på låst igen med din efterblivna tjej också haha men du kommer alltid att vara min lilla snorunge min lilla råtta.

H D S: älskar dig min prinsessa

I: Bror kommer sakna dig som fan du är mitt allt jag skulle kunna dö för dig min ängel jag ska kolla på din Engelsk komedi film koplisch haha älskar dig ilshoo.

Fucking snorungar överallt alla går och snackar om alla asso fett skumt pallar inte med såna människor fett jobbiga. Det finns en liten snorunge asso hon är fett jobbig hon är Stockholms lilla orre ni vet säkert vem hehe. Fattar inte hur hennes kille kan vara ihop med henne hon är så jävla ful asso det går inte att förklara. Men ni vet vem hon är tror jag.

Häää Kommer sakna alla älskar er mest av allt.

A C: Min älskling jag älskar dig mest av allt jag skulle kunna göra allt för dig min ängel du har alltid varit där för mig när saker va skit tack för att du finns för mig hjärtat jag älskar dig, haha våra minnen asså helt sjuka när du tog in din lur gangster dansen alla ciggen som har rökts på toan när smög in till ditt rum, fönster när vi gick ut sen fick jag upp mitt fönster sen flytta jag och jag fick inte säga hejdå till dig eller dom andra saknar dig min GBGs: ARB Prinsessa.

E: Min baby saknar dig som fan asso det går inte att förklara hur mycket jag älskar dig du betyder allt för mig min tönt. Haha du pratade aldrig med mig på Sävast, fast du hade känslor för mig men till slut så fick vi kontakt och så börja vi prata älskling vet du hur mycket du betyder för mig du är mitt allt.

Såsen M: Haha asså min lilla dvärg saknar dig som fan min älskling asså när du dansar due så ful haha asså du med din ehh ehh ehh hela tiden haha.

M: Min lilla idiot jag saknar dig som fan du är mitt allt

C: Min lilla ängel Jag älskar dig.

C: Due tvär gullig visst vi känner typ inte varandra men vi snackar i alla fall kommer att sakna dig.!

M: Kommer att sakna dig tvär mycket vi har kommit varandra tvär nära du är den enda jag kan lita på älskar dig världens bästa stora syster!

D: Saknar dig som fan bror due mitt allt jag kan berätta allt för dig due den enda som förstår mig, vi har inte snackat på 4 år men nu snackar vi igen du har en dotter nu jag kan inte fatta att du är pappa. Jag älskar dig mest av allt haha kommer aldrig att glömma bort våra minnen när jag tagga från Högelid bara för att träffa dig Älskar dig hjärtat mitt.

// Anonym JJ Du vet vem om du e A C, N och Elefanten.

Tiden bara rinner iväg, 3 år utan frihet...

Sho, mitt namn är L, född 1998 & detta e en liten del av allt som har hänt i mitt liv. Jag är uppvuxen i lilla staden Mjölby med min underbara familj.

Det började redan när jag var 16 år gammal. Min bästvän höll på med droger & jag minns den dagen som igår när vi satt i skolan och hon började prata om drogerna & där satt jag som ett frågetecken. Jag blev både arg på henne och samtidigt nyfiken. Jag frågade, vad är det för något? Hur gör man? Och så börja hon förklara att man rullar så & så sen blev jag mer nyfiken på vad det egentligen var och hur man gjorde. Sen kom den dagen då jag också testade droger för första gången & då rökte jag Spice med min bästvän. Asså jag tyckte det var spännande och undrade hur man skulle bli osv men jag kände knappt av det, blev inte så beng som jag trodde att jag skulle bli, men ändå tyckte jag om det & tänkte att nästa rus måste ju bara bli bättre. Så jag fortsatte med drogerna, började röka hasch & gräs och det blev en vardag för mig. Började umgås med dåligt umgänge. Socialen blev inblandad & mina föräldrar ville ha iväg mig på Behandlingshem. Dom började leta och hittade ett Behandlingshem utanför Enköping, ett öppet för tjejer. Men först hamnade jag på ett akuthem i Töreboda & var där 1 vecka innan jag fick komma till behandlingen. När jag kom till akuthemmet tyckte jag att det var förjävligt. Jag tänkte hur fan ska jag stå ut, hur ska jag klara det här? Sen kom den dagen då jag fick åka till behandlingen och jag tyckte ändå det verkade rätt så bra där, men jag hade ju ingen aning, ingenting & jämföra med för jag hade ju inte bott på någon behandling

innan. Jag flyttade dit, fick börja skolan men allt gick bara sämre och sämre hela tiden, jag åkte inte tillbaka till behandlingen från skolan utan köpte gräs istället. Sen blev jag hämtad av en personal från hemmet ungefär klockan 23:00. Jag började röka Spice på behandlingen typ nästan hela tiden med 2 andra tjejer som bodde där. Vi tänkte ju att Spice syns inte på piss så de är bara att köra liksom. Men det gick så illa så jag fick åka ambulans till akuten. Jag började rymma hela tiden, stack & kom tillbaka, och så såg det ut tills mina föräldrar valde att ta hem mig, jag var alltså Solplacerad. Mamma & min syster kom och hämtade mig & så frågade jag vart ska vi? Vi ska hem sa mamma. Jag blev fett chockad men samtidigt jätteglad så vi åkte vidare mot Mjölby. Jag var hemma i ungefär 7 Månader, sen gick det dåligt igen & sen gick det bra, det gick liksom bara runt så... Och sen flyttade jag igen & så har det sett ut i 3 år nu. Jag började ta mer & mer droger, från Metamfetamin till Kokain från Tramadol till Tradolan osv osv.. Jag blev kastad in & ut från behandling och nu under 3 år har jag suttit på 1 akuthem, 5 Behandlingshem, 2 låsta & avgiftning en gång. Just nu när jag sitter och skriver det här så sitter jag på låst uppe i Norrland, Sollefteå. Det är ett helvete det är de, men jag tänker på min familj & just nu kämpar jag för deras skull och hoppas att jag kan göra det för mig själv snart också..

Kämpa på tjejer, ni klarar det här, de är en kort del av erat liv & det kan bara bli bättre. Förlora aldrig hoppet ;) Free alla bröder & systrar!! Ha det bäst

/L

Ibland vill jag bara här ifrån

Hej jag heter M och är 17år.

Just nu bor jag i Norrland men nu ska jag gå tillbaka lite och berätta hur jag hamnade här.

När jag var 8år blev jag första gången placerad hos en fosterfamilj.

Allt började när jag gick i 4an...

Blev mobbad, började tjuvröka, gick på stan och tog allt som inte hade larm, kom hem med nytt smink, nya kläder och nya smycken. Började ta alkohol och pengar i stora mängder av min fostermamma, hon kom på mig och strax efter så blev min kompis syster tagen på sta när hon snattade så hon golade ner oss andra.

Jag bodde där i 4år och under den tiden blev jag som sonens slagpåse när han var sur och under den tiden blev mitt självskadebeteende värre.

Flyttade hem 2012 och allt blev kaos, jag skapade bara problem, skolpolisen gjorde en orosanmälan efter att han "såg" mig röka spice utanför ICA, Började skolka och jag tog mitt första steg ut i de kriminella, började ta droger, jag hade precis fyllt 13... Rymde hemifrån och blev sjukt aggressiv. Efter att ha bott hemma i några månader så blev jag placerad hos en familj i Kumla, skaffade underbara kompisar. Vi visste vad vi ville!!

Vi skolkade, klottrade inne i skolan, förstörde saker, brände stulna böcker, rökte inne i skolan, snattade på Maxi och vi festade nästan varje dag i veckan. Jag blev varnad av rektorn att

om jag inte slutar så blir jag avstängd men jag brydde mig inte så jag fortsatte...

Efter ett tag så märkte mamma att det inte funkade där jag bodde så hon tog hem mig igen.

Började på samma skola som innan jag flyttade till Kumla och det var ett helvete, blev misshandlad och det eskalerade så att mamma fick komma till skolan och hämta mig, efter ett tag så berättade jag för mamma varför han slog mig och jag fick börja på hemundervisning, efter sommarlovet började jag på en ny skola och gick om 8an.

Började rymma igen och blev efterlyst hos polisen.

Efter jullovet 2014 så gjorde jag nått som jag ångrar, tog överdos av Meth, allt var som vanligt men så fort jag kom till skolan så fuckades allt, satt bara och skrek och grät, drog hem till mamma och la mig i soffan och kollade på PLL, helt plötsligt så ser jag saker som inte finns och ringde min kompis och mumlade, jag hade luren upp o ner och bak o fram... Helt plötsligt så blir allt svart, vaknade upp av att ambulansen var hemma och jag började skrika... Vi åkte in till Linköping och jag pissade positivt på Meth och jag var uttorkad, fick stanna på övervakning under natten.

2015-05 flyttade jag till ett HVB-hem i Skåne där jag träffade min allra bästa kompis I.T, hon fick mig kämpa, älskar den bruden!

2015-06 stack jag första gången, gick 2,5 mil innan jag gav upp och liftade in till Kristianstad... Var borta i 2-3 dagar, satte på min lur och såg att jag hade fått ett sms från Missing People, ringde mamma och sa att jag var i Lund så att personalen kunde hämta mig där.

Efter det så lovade jag att jag skulle stanna på hemmet men det höll inte.

2015-11-07 drog jag till en äldre man i Malmö , blev efterlyst på hela facebook, efter 3-4 dagar, blev gripen och körd till hemmet, senare så blev det rättegång och jag fick LVU.

2016-05-16 stack jag igen, stack efter en permis och åkte till Malmö igen -.' 2-3 dagar senare så blev jag gripen i Halmstad.

Några dagar senare så drog jag flera gånger men kom alltid tillbaka, men sista gången kom jag aldrig tillbaka, blev gripen och körd till Brättegården i Värnesborg där jag träffade alla underbara brudar <3 Älskar er E.H, J.N ! <3

Nu är jag på Vemyra och det suger men snart är jag på utsluss, även om jag stack 2017-01-15 haha, Jarrååh ☺

Ta handom er nu!! Kärlek och respekt till er! Lycka till i framtiden! ☺

// Miss M

Jag hatar dig, men lämna mig inte.

Fem år sedan, och jag minns det som igår.

Hur dina händer slet av mina kläder

Hur du ignorerade alla "nej"

Och hörde bara "ja"

Var så god.

Slå mig

Nedvärdera mig

Våldta mig.

Jag bryr mig inte, bara du inte överger mig.

Flickan, tretton år, olycklig och med ett självskadebeteende. Mannen, vuxen, manipulativ och med ett alldeles för stort ego.

Så småningom skulle han få sitta 2 år i fängelse och betala 200 000kr i skadestånd, sen var han fri. Han skulle få ett bra jobb efter att han suttit av sin tid, en ny lägenhet och han skulle ha kvar alla sina vänner.

För flickan väntade BUP inläggningar, ätstörningar, fler sexuella övergrepp, droger, behandlingshem och en inläggning på IVA i respirator innan hon hamnade på SiS tillslut. Nästan alla av hennes vänner skulle komma att lämna henne, en efter

en. De skulle komma att hata sättet hon blev på när allt hon hade i huvudet var droger.

Hur det kan bli så fel. Hur någon som är dömd för våldtäkt och sexuella övergrepp kan få några år i fängelse, komma ut och sen ha ett bra liv. Bättre än bra, till och med. Och dessutom gör om samma sak, gång på gång.

Och att offret ska behöva ta det största straffet. Den psykiska terrorn, mardrömmarna. Att även hon berövas sin frihet.

Det är tufft, det är det. Livet är ingen dans på rosor. Det känns som att man är ensam i allt elände. Men det är du inte, för någonstans där ute är jag säker på att det finns någon som tänker på dig och som älskar dig. Glöm inte det.

// M.

Fjärde gången som jag sitter på SiS.

Det här är fjärde gången som jag sitter på SiS. Och det är tredje gången som jag skriver i SiS boken. Jag skrev första gången i "Jag älskar dig ändå" På sidan 160. Sen har jag skrivit i "Jag hoppas att jag kommer hem snart" På sidan 232. Mitt liv har verkligen inte varit perfekt någonstans. Men, jag har lärt mig att man måste fortsätta kämpa ändå, hur jobbigt det än är. Jag har försökt att ta livet av mig ett antal gånger, men jag är ändå glad över att jag inte har lyckats. För tänk om jag hade lyckats. Då hade min farmor som betyder ALLT för mig inte orkat kämpa. Min farmor har bipolär och har det väldigt tufft. Hon och jag har en väldigt bra kontakt, och jag vet inte vad jag hade gjort utan hennes stöd och hjälp. När jag skriver det här så har jag bott på Vemyra i 1 år och 4 månader. I början när jag kom till Vemyra så mådde jag jättedåligt, jag skadade mig själv typ varje dag. Jag kunde inte sova, och jag hade mardrömmar. Men, nu när jag ser tillbaka på tiden som jag har bott här, så har jag verkligen förändrats. Jag ser mig själv som en äldre människa. Jag är 18 år nu. Och jag hoppas att jag inte behöver bo på Vemyra tills jag fyller 21 år. Jag kämpar på så mycket jag bara orkar. Jag vill tacka två personaler som alltid har funnits där för mig och som har en STOR plats i mitt hjärta. Tack L och T. Det betyder väldigt mycket för mig det ni har gjort och gör för mig. Jag är glad att jag hamnade där jag sitter nu, för annars hade det slutat med att jag hade legat död någonstans. Jag hatade Soc i början för att dom placerade mig på ett SiS, men nu tackar jag dom för att annars hade jag inte klarat mig. Det är klart att vissa dagar är jobbigare än andra, men som tur är så har jag personer runt mig som kan få mig på andra tankar. Jag har ingen mamma som bryr sig, men jag har andra som finns där när jag behöver det. Och jag är enormt tacksam över att jag

har dom som jag har i mitt liv just nu. Jag hade aldrig klarat mig utan er.

Tack för mig. Och nu hoppas jag att det är sista gången som jag skriver i SiS boken. För nu jävlar ska jag ut i friheten!!

Tack L för att du alltid har funnits där för mig, du är bäst!

Tack T för att du har funnits där för mig varje natt, du har hjälpt mig enormt mycket, och det hoppas jag att du vet!

Och tack till alla andra som har funnits där och stöttat mig!

Melle

Jag är en 17-årig tjej som hamnat på SIS.

Det började när jag var 2 år då jag såg mamma bli misshandlad hemma. Jag blev flyttad till ett familjehem. När jag blev 7 år så bodde jag i två familjehem plus hemma tills jag blev ungefär 8-9 år då jag fick välja bort ett av dem familjehemmen. Jag valde bort familjehemmet som bodde för långt bort. När jag blev 10 år flyttade jag hem till min mamma men vi började bråka och det var jobbigt i skolan så jag skolkade väldigt mycket då. Jag flyttade till ett annat hem i någon vecka sen flyttade jag hem igen. Det tog slut mellan mamma och min lillebrors pappa så jag började snatta små saker men det slutade jag med sen. Jag började röka och testade dricka osv. Jag flyttade till 4 olika familjehem, jourhem och HVB-hem under ett halv år sen så drog jag mycket så jag kunde inte bo kvar. Jag flyttade till min dåvarande kille som jag hade då. Sen blev jag efterlyst av polisen sen körde dom mig till brätte sen flyttade jag till HVB-hem sen ville jag inte bo kvar där så jag flyttade till vemyra. Just nu sitter jag här och kämpar på med mitt självskadande och mina rymningar.

Nattabla

Knogar av stål

Jaow brows händer?

det här är lite tips från mig som har suttit på behandling sen jag var 13 år och är snart 18 bast.

Från hem till hem har jag nu vandrat och jag har bara stått still.

Jag jidrade med personalerna och slog och skrek men det var ingen som tjänade på att skrika och slåss. Jag bet mig i tungan och höll käften när personalen eller ungdomarna sa till mig att det jag håller på med är fel. Jag har aldrig sagt att jag är felfri. Jag rökte skitet, jag beknade skitet. Hade alltid pengar och var alltid glad men innerst inne var jag en svag ledsen individ som sökte nya möjligheter att undvika strid. Jag gick runt på gatan med vapen som kunde skära eller till o med avlossa. Men när jag fick min lilla syster Roxana såg jag mitt ljus. Jag började kämpa och kämpa för att kunna vara med henne nu när hennes tonår börjar komma. Och varför jag ville vara med henne ska jag berätta. Min pappa var aldrig med i mitt liv. Han sprang runt på stan och blossade och drack sprit. Dedsamma gjorde mina morbröder. Jag fick då aldrig hjälp med läxorna eller något med mitt sociala liv. Jag ville då veta varför min pappa valde bort mig mot droger och sprit. Så jag valde samma väg att ta istället för att se och lära hur mycket hans personlighet försvann. Jag började umgås med byns blattar som då kunde fixa. De var där jag fann mina vänner som då jag kan kalla bror. Fast en vän är inte en vän som bara vill ha pengar och röka från dig. Till slut fattade jag det. Jag började sälja och röka på egenhand men det blev bara värre och värre. Drogerna drogs hemåt och pappa flyttade till Gotland medan min mamma och jag levde i Gislaved/036/. Min mamma hade

aldrig haft en bra tid i skolan och då kunde lika mycket som jag när det handlar om engelska och matte.

Så till slut fick mamma ett brev av min soc att de är oroliga att jag ska försvinna för gott, så de satt mig på hem där jag nu hade lärt mig livets hårda skola. Jag har ju rymt och fått skit medan jag har bott på hem med men det är som jag sa att bara bita ihop. Så mitt ljus va att skydda och lära min syster rätt väg och hjälpa henne i vått och torrt. Detta är då alla steg du ska hålla dig till om du bor på SiS eller något annat hem.

1.Håll dig för dig själv och lägg dig inte i andras skitsnack.

2.Var snäll mot både personal och ungdom och lärare om ditt hem då har en.

3.Greppa inte fast för hårt i de andra ungdomarna för de kan dra in dig i skit

4.Håll din hygien för dig själv

5.Istället för att skrika eller slå personal/ungdom skriv som en dagbok eller teckna som då har hållit mig i styr

Håll dig till dessa steg och bit ihop för det gick för mig så då kan det hjälpa dig som läser med. okej alla är olika du kanske har ett annat knep. Bara fem dagar kvar för mig tills jag flyttar hem så lycka till bror huvet högt ryggen rak

/RG från trasten

Litar inte på någon

ALLT BÖRJADE NÄR JAG VAR 14år gammal. jag började gå ut och göra skit där ute jag visste inte att det skulle hända sånt här nu ja sitter inne helt mörkt o de svårt att tänker o vissa tänker bara pengar o mammorna deras trår rinner o vissa åker inne och ut vi hörde bara pengar alla börja jagar pengar vissa börja göra skit torskar, baxar hor socialen börja ta oss en efter en livet var kaos. Jag trodde att jag skulle inte sitter inne nu jag sitter inne allt jag ser bara är mörkt och de fryser här inne och jag har saknat mina familjer och saknat mina bröder. Vissa kommer hem försent och mammorna dom är oroliga och dom sover inte hemma till deras barns kom hem papporna softar Shisha ungdomar jaga bara pengar för köpa skor problemet växa så fört det hända grej mammorna vända sig till god Hor socialen ge oss aldrig chans. Dom tror att vi är sjökort bara vi jagar para vi erkänner aldrig nåt vi taggar aldrig hem tills vi känner pengar. FREE min broder mk och I.

//

En krigsledande amiral.

Ba ba ba ho ho ho tja la la la nu har mitt liv kramats ihjäl till spillror. Ja få inte samla alla bitar. Ja faxar till advokaten som inte hänger med. He hee det enda åren har väckt är ursinnig raseri! Allt har fått mig vakna ur eviga hopplösa koman och tiden nu blivit bakvänt. Det enda jag kan skatta mig över är att jag nu blivit bekant med denna spegelvärld som Staten har gömt. Hahaha ne ne ne nu är JAG den som blivit direktörn i denna knepiga röra! De skratta åt mig hahah ho ho ho men denna värld som sockerringar fört mig till har nu blivit till min spelplan. Vilken vändning det blivit säger ja till dig polarn. Medan advokaten håller på med andra hopplösa fall smider jag planer som nobody kan se förrän det är försent. La la la la nu blir det andra bullar i korgen då jag styr över vad sis och soc ska skriva utan att dessa nollor vet ens själva om det! Jag beundrar nu mig själv då jag blivit spindeln i nätet, na na na ne ne. Inte ens min familj vet vad jag planerar. Det enda jag kan säga är att det är ensamt på toppen! Jag vet nu, och att låsa in mig på sis tills jag blir vuxen kan inte påverka mig då jag samlar upp essor, tvåor, kungar, damer etc. Förhandlingar har nu blivit till ett bord där jag spelar med de korten som jag tjänat på. Hee haa hohoo tjo tjo la la la soc ska göra en mindre farlig, men dessa nollor som fattar nada har nu gjort mig ÄNNU mera farlig då jag nu styra individer som marionetter och gömmer mig bakom mitt rum, bakom kulisserna och drar i trådar, ja svär! Jag krigar också i rampljuset och fått spy blod ja svär. Ha inget att förlora på och är en krigsamiral och redan vunnit 6 strider!

//

MIN STORY

Allt gick så snabbt, jag fattar inte ens själv varför jag e här. Alla kan ju göra fel!!!!

Innan jag kom hit så skolkade jag nästan helatiden från skolan(jag hatar skolan)

Men jag bodde i en fin lägenhet och fick jättegodmat, jag hade mobil.

Förut så brukade jag klaga över att jag inte trivdes och att jag ville flytta, jag var så dum! Varför kunde jag inte förstå att jag hade allt jag kunde önska mig?!

Jag hade vänner, mat, familj, lägenhet, mobil o jag fick nästan allt jag ville ha! Jag tyckte ändå att jag hade lite o ville ha mer och mer hela tiden, så jag bestämde mig snabbt att jag inte ville bo kvar i lägenheten så jag började röka, dricka sprit, gå på fester, knarka, stjäla och så började jag skära mig själv!!!!

Jag vet inte hur eller varför jag var missnöjd, arg, ledsen osv.... allt bra som jag hade rasade bara ihop.

Och nu sitter jag här på sis och har ingen mobil, inga vänner och ingen god mat, jag skulle mest av allt vilja ta bort den delen ur mitt liv då jag knarka, rökte, drack osv... för att om jag inte skulle ha börjat med det så skulle jag sitta hemma nu med mobil, vänner, familj och god mat.

Till alla er som har en familj, vänner, god mat NÖJ ER MED DET NI HAR OCH DET NI HAR NU, FÖR OM NI BARA KRÄVER MER OCH SABBAR DET NI HAR SÅ KOMMER DU ALDRIG ALDRIG ATT FÅ TILLBAKS DINAVÄNNER,FAMILJ OSV.

SÅ VAR FÖRSIKTIGA OCH NÖJ ER MED VEM DU ÄR OCH
VAD DU HAR!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

*//En flicka som kommer att vara tacksam över allt hon äger o
har!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!*

My name is S.K

Today is 2017.01.12

I came to Sävastgården i november 2016

The first day I was in Sävastgården I was sad and angry because I did not know why I was here.

After a while I learned how to live here and I like it here because I have learned many things.

I have learned how to have a good life. Before I came here I did not know to live a good life, I have done so many bad things. These were bad things I did: I came home late at night, I did not listen to my mom, I spent time with bad people who were not good friends.

I was in Germany for two years and there I did many things that were not normal for my family. I was in Hannover and there I had many problems with some boys that were bad. My brother was with me too. My mom came to me and she took me to Sweden. I did not like Sweden before but now I like it here.

Here in Sweden I have learned how to have good friends, and how to stay away from bad things and to listen to my mom!

Sävastgården is a nice place for people who made mistakes in their lives like me. It is good to come here because here there are people who get to know you and they help you. You can start a new life here. There are good people here who care about you. It is good because you can get away from people who are bad for you because you don't have your phone or internet and things like that.

Before I came to Sävastgården, I could not speak Swedish but I really wanted to learn how to speak Swedish and I have learned a lot in school here. The teacher understands me because I want to learn and they help me.

This is my life at Sävastgården.

//From S.K ...

Idag är tisdag

Jag är nu på sis Råby. På oxie gården. Jag kom hit i februari.

Jag är 16 år. Jag kommer från Afghanistan. Innan bodde jag i Göteborg.

Varför är jag på sis Råby? För att när jag var på HVB-hem hade jag stora problem med sömnen.

Läkare kunde inte hjälpa mig. Jag blev arg och ledsen för att personalen inte lyssnade på mig.

Sedan gick jag till stan och köpte teramadol och drack de hjälpte inte så mycket.

Då köpte jag hasch och rökte det kändes så där. Det är inte bra. Jag hade teramadol med mig.

Polisen kom och tog mig.

Nu är jag på Råby oxie gården. Allt går bra. Personalen bra de hjälper mycket.

Här känns allt bra. Här är skolan bra.

Jag vill komma ut från Råby till ett HVB-hem eller till en familj.

Jag vill gå till skolan och utbilda mig till tandläkare.

Jag har inte haft kontakt med min familj på nästan 8 månader.

Jag vill kontakt med min familj.

Min bästa vän KH.N,,, F.H,,,,j.S,, F.N,, N.H,, M.H,,A.R,,M.M,,

//S.Q.

TIDEN GÅR FORT NÄR MAN HAR KUL

Jag trodde aldrig att jag skulle trivas och ha det så bra på en institution. Jag kom april 2016 till avd Slätten. Det var en praktikant (M) och en bha (A) som tog emot mig. Behandlingsassistenten A som tog emot mig hatade jag i början men kanske efter 2 månader så började jag tycka om han. A var den första manliga som kunde få mig att bli lugn när jag mådde dåligt. Dagarna gick på Långanäs, jag hade både dåliga och bra dagar. En fredag så kontaktade jag en vaktmästare (K) och sa att jag ville klippa gräset. Jag lärde mig alla sysslor jag skulle göra väldigt snabbt. Jag va hos vaktmästarna 5 dagar i veckan från morgonen till eftermiddagen. Jag kände mig så stolt av det jag gjorde, jag började få köra traktorn och den stora gräsklipparen. Jag kände att dem verkligen hade ett förtroende för mig och dem fick mig verkligen att må bra. Jag var hos vaktmästarna mellan juni och november. Alla såg att jag utvecklades enormt mycket. Så i augusti fick jag godkänt att åka utomlands med min mamma och lillebror. Resan gick jättebra och jag kom tillbaka till Långanäs. Men typ en vecka efter jag kom hem från Turkiet, så fick jag något impuls ryck och ville bara ut i det fria och umgås med människor. Under den kvällen som jag drog från Långanäs så drack jag lite mycket, och kände att jag ville tillbaka hem till Långanäs. Och jag trodde det var min avd föreståndare som hade beredskapen... men det var de inte. Det var institutions chefen som svarade när jag ringer. Och då blev jag lite tyst när jag hörde att det var chefen. Och jag frågar henne om jag får komma hem igen.. och det fick jag ju så klart. Det tog kanske några timmar att komma tillbaka för det kom ju roliga hinder på vägen. Men när jag väl är vid bron över till

Långanäs så kommer en bil som jag trodde var långt bort men den stod ju typ framför mig (synen förstörs av alkohol : p) men men det var en av mina behandlingsassistenter, han körde mig över bron, och på andra sidan bron så står ju två personer jag kände igen och det var ju bha B och F. B jobbade på min avd och F jobbade på en annan avd. Dem tog mig först till Slätten, och där spydde jag ner hela Bs byxor, och sen flyttade dem upp mig till Torpet. Jag somnade snabbt och så men Jag vaknade nog vid 7 någonting och började direkt med att jag måste klippa kräset (alkholen hade inte gått ur) men det fick jag inte. Sen frågade jag efter A (han som tog emot mig på långanäs) och då säger B att vi vet inte om han kan jobba, för du har ju kärleks förklarat dig för honom... och jag tror nog att det var mer så att jag sa att jag behövde honom och så, eftersom jag hade en förtroende för en manlig och han kunde få mig lugn.. men men. Jag fortsatte veckan därpå att klippa gräset och ordna lite på området. Sen flyttade jag till tegelbacken och var där i ca 2 månader och sen hamna jag på en låst avd igen. Så nu är jag på änglagården på långanäs. Nu när jag bor på Änglagården så har jag börjat ordna upp framtiden mer, jag har ansökt om körkort, har klarat skolan så jag kommer in på ett högskoleförberedande program. Jag ska på besök i en skola som ligger i Huskvarna, jag kommer få eget boende till hösten, jag ska fortsätta min traumabehandling och jag ska kämpa med att va drogfri och må bra.

Roliga händelser på låganäs

Stadsloppet

Jag gömde mig i skafferiet i 40
minuter

Vaktmästeriet

Låganäsbadet

Jag gjorde kräftska för alla
ungdomar på avd

Jag vill verkligen tacka alla personal som har varit involverad i
min behandling, och dem som har fått mig att se lite mera
framåt än att titta bak hela tiden.

Kram I.L

Tråkiga händelser på låganäs

Mitt mående

Statens institutionsstyrelse, SiS, är en statlig myndighet som bedriver individuellt anpassad tvångsvård för ungdomar och för vuxna med missbruk. Det är förvaltningsrätten som beslutar om tvångsvård efter en begäran från socialtjänsten.

SiS särskilda ungdomshem tar emot ungdomar med psykosociala problem, missbruk och kriminellt beteende. Ungdomarna får vård med stöd av lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). De har ofta fått frivilliga öppenvårdsinsatser på hemmaplan, vård i familjehem eller på privata behandlingshem innan de placeras hos oss.

Majoriteten av ungdomarna placeras akut för att bryta ett destruktivt beteende. De stannar några veckor och går sedan vidare, till exempel till familjehem. Ibland vill socialtjänsten ha en utredning innan man beslutar om fortsatt vård och behandling. Särskilda utredningsteam utreder den unges behov och ger en rekommendation om fortsatt behandling. Det kan handla om vård i till exempel privat behandlingshem (HVB-hem) eller på något av våra särskilda ungdomshem.

Alla ungdomar som vårdas på våra ungdomshem får en individuell behandlingsplan som personalen tar fram tillsammans med den unge, familjen och socialtjänsten. Ungdomarna hos oss har samma rätt till skola som andra jämnåriga. SiS skola följer läroplanens kunskapskrav och har en lärartäthet som ger oss goda förutsättningar att tillgodose elevernas individuella behov.

Målet med vården på de särskilda ungdomshemmen är att den unge efter en tid ska gå vidare till frivillig vård i öppen form, till exempel i familjehem eller HVB-hem, eller återvända till sitt eget hem.

I de intervjuer vi gör med ungdomarna när de skrivs ut från institutionen tycker en majoritet att de har fått hjälp med de problem de velat ha hjälp med.

På några av våra ungdomshem vårdas ungdomar som har begått allvarliga brott och av domstol blivit dömda till sluten ungdomsvård enligt lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård (LSU). Straffet varierar mellan fjorton dagar och fyra år. Under tiden hos oss får ungdomarna behandling med fokus på kriminalitet.

Klienterna på SiS LVM-hem har allvarliga problem med missbruk av alkohol, narkotika, läkemedel eller blandmissbruk. De får vård med stöd av lagen om vård av missbrukare i vissa fall (LVM).

Läs mer på SiS webbplats www.stat-inst.se.

Sååå sjukt bra bok!

Sant????

154 texter från 19 särskilda ungdomshem. Elever skriver om hur det var hemma, om att bo på institution, om att finna sin plats i skolan, bland vännerna och i livet. Sånt som är viktigt för dom.

Sweet! Var?

Gratis hos Statens institutionsstyrelse. Beställ eller ladda ner på www.stat-inst.se.